

NOVI tednik

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

ŠE VEČ SMELOSTI

Na povabilo komiteja občinske konference ZKS Celje sta prišla v ponedeljek na tvednevni obisk v Celje Mitja Ribičič, član predsedstva SFRJ in član predsedstva ZKJ ter Marko Bulc, član predsedstva SFRJ. V ponedeljek sta imela najprej razgovor z razširjenim političnim aktivom celjske občine o aktualnih vprašanjih delovanja ZK in o ekonomski situaciji v Jugoslaviji. Po razgovoru pa jih je v Aeru pozdravil Gojmir Melik in jih seznanil z rezultati poslovanja, goste pa je posebej zanimalo, kako se Aero uveljavlja na zunanjem tržišču. Popoldne sta visoka gosta odšla v Cinkarno in se pogovarjala z vodstvom tovarne, nato pa še z organizacijo ZK. Izredno zanimiv zaključek prvega dela obiska je bil v Slovenskem ljudskem gledališču. Bojan Sih, upravnik SLG Celje, je najprej razčlenil dosednji razvoj gledališča in obenem poudaril, da celjsko gledališče izraža tisto temeljno ljudskost, ki mu bo še bolj pomagala zgraditi mostove do občinstva. Prav tako so udeleženci razgovora pohvalili prizadevanje gledališke politike, ki svoje hrame na široko odpira gospodarstvu, z novimi zanimivimi abonmaji, s kvalitetno in privlačno programsko zasnovjo pa hoče spodbuditi še več želja delovnega človeka po kulturni tvornosti. Celjsko gledališče je oba gosta še seznanilo z nekaterimi notranjimi težavami, pa tudi z neustreznim odnosom ljubljanskega radia do celjskih igralcev in z dosedanjimi neizrazitimi odnosi z ljubljansko Dramo.

V torek sta Mitja Ribičič in Marko Bulc sodelovala na posvetu o problemih obrti. Posvet je v okviru V. sejma obrti sklical poslovno združenje Formator. Ogladala sta si obe razstavi in sejem, popoldne pa sta imela še razgovor z vodstvom zdravilišča Dobrna o zdraviliškem turizmu.

Kaj velja zapisati ob tem pomembnem obisku? V vseh razgovorih, zlasti, če je bila v ospredju gospodarska problematika, so bile

Od 25. septembra do 2. oktobra je potekal teden boja proti kajenju. Žal je šel mimo javnosti precej tiho. Vse premalo je bilo storjenega, da bi celotna akcija doživela večjo družbeno pozornost. Ste morda kdaj pomislili na to, koliko pokadi povprečen kadilec na leto? Kupček cigaret na sliki je le del, ki ga potroši ne preveč strasten kadilec. Dobro škatlico na dan, pa smo kar pri 500 škatlicah na leto. Ne računajoč na zdravje, ki ga pri tem zapravljamo, je vredno takole za skoraj dve, srednje dragi moški obleki. Pa še to! V trafiki z ne preveč velikim prometom prodajo na mesec kar za 40 milijonov dinarjev tobačnih izdelkov. Na žalost, toda še se bo kadilo...

(Foto: Berni Strmčnik)

Velenje

8. OKTOBRA PRAZNIK

V spomin na prvi partizanski napad na mesto Šoštanj v noči od 7. na 8. oktober 1941. leta praznujejo prebivalci velenjske občine osmi oktober kot svoj borbeni praznik.

Letošnje praznovanje ne bo izvenelo samo v obujanju tradicij narodnoosvobodilnega boja, marveč prav tako v oceni dosedanjih uspehov na gospodarskem in družbenem področju in ne nazadnje v dogovoru o izpolnjevanju prihodnjih nalog.

Bliznje praznovanje pa bo dobilo še en ponosni pečat. Gre za rezultate, ki so jih dosegli s sprejemom krajevnega samopriskpeva in zato za rezultate, ki so jih uspeli zabeležiti v razmeroma kratkem času. »Naš das, geslo s katerim so izvedli referendum o samopriskpevu, je ge-

slo tudi letošnjega praznovanja. Z njim so začeli uresničevati tudi znano akcijo, v kateri zlasti mesto pomaga pri reševanju perečih komunalnih in drugih problemov obrobni predelov občine.

Prve prireditve in proslave v počastitev občinskega praznika so že za njimi, glavne in osrednje pa bodo te dni. Tako bodo danes ob desetih dopoldne odprli novo tovarno za proizvodnjo strešnikov v Selu pri Saleku, jutri bo množična manifestacija mladine velenjske občine na Titovem trgu v Velenju, v soboto bodo izročili namenu izvozni vpadnik velenjskega rudnika lignita v Pesju, zvečer pa bo še slavnostna otvoritve tretje faze šoštanske termoelektrarne.

Na praznični dan, v nedeljo, 8. oktobra, bo najprej komemoracija pri spomeniku

desetih talcev v Šoštanju, glavna proslava pa bo v Lokovci pri Šoštanju, kjer bodo med drugim podelili Kajuhove nagrade ter sprejeli domičil nad tretjim bataljonom VDV brigade.

Na praznični dan, v nedeljo, 8. oktobra, bo najprej komemoracija pri spomeniku desetih talcev v Šoštanju, glavna proslava pa bo v Lokovci pri Šoštanju, kjer bodo med drugim podelili Kajuhove nagrade ter sprejeli domičil nad tretjim bataljonom VDV brigade.

Slavnostni spored pa s tem ni zaključen. V njem je več športnih tekmovanj in srečanj športnih delavcev, ter zbor delovnih ljudi velenjske občine, v soboto, 7. oktobra ob enajstih dopoldne na trgu Svobode v Šoštanju itd.

MB

Marko Bulc in Mitja Ribičič na razgovoru z razširjenim političnim aktivom celjske občine. Oba gosta je pozdravil Stane Senčar, sekretar občinske konference ZKS Celje.

T

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

T

z urednikove mize

Novost je tu. Začenjamo z nagradno igro Spoznajmo se. Če ne bo kaj jasno, nam pisite. Vaša naloga je res lahka — če boste na sliki spoznali osebo, jo obkrožite in nam izrežano fotografijo s kuponom pošljite. Seveda pa morate napisati, koga označena oseba predstavlja. Vse ostalo prepustite nam. Presenečeni boste! Denarne nagrade, hranilne knjižice bo darovala Ljubljanska banka, Mestna hranilnica v Celju, Torej, danes začnemo!

Kako pa z romanom Bele tulpike? Smo se dobro odločili? Občanom na Otoku v Celju danes pošiljamo še drugič NT. Vabimo vas, da postanete naši naročniki. Če tednika ne boste vrnil, bomo seveda zadovoljni, saj bo to pomenilo, da ste postali naš redni bralec in naročnik.

In kaj ne pozabite danes prebrati? Kako je s komunalnimi cestami in kozjanskimi cestami, kaj je z obrtjo v Laškem in s šolstvom v Celju, z integracijo Iskra-EMO, s šentjurskim zdravstvom in Bele tulpike, pa reportaža Odkotaila se je glava, nagradna križanka... pa še marsikaj. Prijetno branje!

VAS UREDNIK

Letni plan previsoko

V Sentjurski razpravi o poslovanju delovnih organizacij v prvi polovici tega leta je eden bistvenih podatkov ta, da se je v drugem tromesečju zelo zmanjšala nelikvidnost, ki je v prvem predstavljala še veliko težavo. Na zmanjšanje nelikvidnosti je zelo vplivala tovarna Alpos. Veliko pove dejstvo, predvsem o boljši prodaji sentjurskih izdelkov, da so se zaloge glede na lansko leto zmanjšale za 34 odstotkov.

Najuspešnejši je bil Alpos, ki je v pol leta ustvaril 878 milijonov SD, medtem ko so v Bohorju zaradi spreminjanja proizvodnje in uvajanja nove furnirnice zabeležili občuten padec.

Glede na osebni standard Sentjurčanov je razveseljivo podatek o gibanju osebnih dohodkov, saj so se ti povečali za več kot 30 odstotkov in se tako zelo — prvič — približali slovenskemu povprečju. Edino, kar moti to veselo dejstvo, pa je ugotovitev, da so se osebni dohodki povečali nesorazmerno s produktivnostjo.

Po osmih mesecih poslovanja je jasno, da fizični obseg proizvodnje ne bo mogel doseči plana. Ta je predvideval povečanje za 22 odstotkov glede na preteklo leto, trenutno pa je povečanje doseženo le s šestimi odstotki. Tako je že sedaj jasno, da letni plan ni mogoče doseči. Kje so vzroki? Najhuje so pod planom v lesni industriji Bohor. Tako je bilo do nedavnega tudi v tovarni lahke obutve TOLO, vendar je direktor RUDOLF SALEJ na zadnji seji občinske skupščine povedal odbornikom, da so plan že dosegli in da računajo tudi na manjšo prekoračitev. Tudi Alpos je povečal proizvodnjo, manj kot prejšnje leto, vendar je glede na izredno povečanje lani tudi to izreden uspeh.

Se najugodnejše podatke kaže izvoz. Bohor je izvozil za milijon 380.000 dolarjev, kar je za 14 odstotkov več kot lani v enakem obdobju. Alpos za 111.000 dolarjev, prvič pa se je s 7.000 dolarji vključil v izvoz tudi TOLO.

V občini Sentjur beležijo tudi precejšnje povečanje števila zaposlenih. V zadnjih mesecih so delovne organizacije zaposlovale predvsem ženske, tako, da te že predstavljajo 46 odstotkov vseh zaposlenih. Tako je v občini Sentjur zaposlenih že močno preko 1.700 ljudi.

M. SENICAR

ŠMARJE

Prekratek proračun

Dosedanje gibanje proračunskih stroškov in dohodkov, kaže, da bo šmarska občina ob koncu leta defecitarna. Redni dohodki naj bi v tem letu znašali 15.859.600 din. V tem znesku so zajeta tudi dopolnilna sredstva za otroški dodatek kmečko-socialno šibkih družin. Zaradi nekaterih novih zahtevkov pa kaže, da bo ob koncu leta primanjkljaj dosegel 229.100 din.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Šolstvo v regiji na rešetku

ŠE VEČ VLAGANJ V KADRE

Vse večja prizadevanja celjskega območja, da postopoma reši že nekajletno perečo problematiko srednjega šolstva, kažejo prve rezultate. Položen je bil temeljni kamen za gradnjo tehniške šole v Velenju. Potekajo razgovori o novi gradnji šolskega centra za blagovni promet v Celju, o dozdavi učilnic pri šolskem industrijsko kovinarskem centru v Storah in pri celjski tehniški srednji šoli. Načrti so še bolj ambiciozni in predvidevajo še nekatere druge spremembe v strukturi in mreži srednjega šolstva na območju.

Nobenega dvoma ni, da je za nadaljnji razvoj srednjega šolstva na območju zainteresirana vsaka občina. Zato so bili tudi dokaj uspešni medobčinski dogovori o skupnem financiranju, ne glede na to, da se je Velenje zavestno odločilo za samostojno oblikovanje srednješolskega središča. Možnosti za nove naložbe je podprla tudi odločitev republiškega izvršnega sveta, ki je letos namenil 30 milijonov dinarjev za investicije v strokovno šolstvo in za domove za učence srednjih šol. Skoraj staro milijardo bo od tega dobila celjska regija.

In če na eni strani povsem razumljivo zahtevamo ob kvalitetnejši rasti osnovnega šolstva razvoj srednjih šol, potem je toliko bolj upravičena zahteva območja po ustanavljanju oddelkov višjih šol in v perspektivi tudi po oblikovanju višješolskega središča.

Kaj govori tem prizadevanjem v prid? Ali res samo dejstvo, da predstavlja celjsko območje z 220.000 prebivalci eno izmed osrednjih območij Slovenije? Ali res samo deklarirane zamisli o policentričnem družbenem (in šolskem) razvoju slovenskega prostora? Ali res samo to, da predstavlja celjska regija območje s sorazmerno nerazvitim zaledjem, ki pa želi iz obroča nazadovanja in osamljenosti in tudi živi za svetlejša obzorja? In ki želi svojim otrokom eiake možnosti za življenjski razvoj. Ali res le to, da načrti o prestrukturiranem gospodarstvu, z novimi osvežitvami in z dolgoročnimi načrti zahteva novo armado usposobljenih strokovnih delavcev.

Ali pa morda zahtevajo temeljito preosnovo šolstva na območju tile podatki o kadrovskih sestavi zaposlenih na območju:

	Vrška	Vrha	Srednja	Nižja	VK	NK	PK	NK
Celje	2,8	2,6	11,7	8,1	4,7	24,8	19,1	26,2
Laško	1,1	2,1	10,8	5,9	6,6	31,6	18,5	23,4
Mozirje	1,7	2,8	9,2	8,0	3,7	25,7	15,2	33,7
Slov. Konjice	1,2	2,0	10,7	6,0	5,2	31,5	11,1	32,3
Sentjur	1,6	2,8	12,7	8,8	3,6	19,6	10,5	40,4
Šmarje	1,3	2,0	11,0	6,4	4,4	23,8	12,1	39,0
Velenje	1,9	1,8	8,7	5,8	6,5	36,7	8,9	29,7
Zalec	2,0	2,3	11,4	6,6	7,5	22,6	23,2	24,4

Za velenjsko občino veljajo podatki, kakršni so bili leta 1968, za ostale občine pa so podatki iz leta 1969.

Če gledamo zlasti prve tri kategorije podatkov (visoka, višja, srednja izobrazba), potem lahko spoznamo, kako pravilne so zahteve območja, ki želi spremembe v srednjem šolstvu in ki vztraja pri ustanavljanju oddelkov višjih šol (oddelek pedagoške akademije, oddelek višje ekonomsko-komercialne šole v Celju in višje tehniške šole v Velenju). Letos je oddelek višje ekon-

omske komercialne šole v Celju vpisal tudi drugi letnik, čeprav še vedno republika trmasto molči in ne da verifikacije za oddelek. Kako si lahko to razlagamo? Zanimiva bi bila širša utemeljitev razlogov, zakaj mora celjska občina sama financirati ta oddelek in zakaj oddelek ni priznan — že drugo leto.

Da bi širše opredelili in razčlenili šolske razmere na celjskem območju, smo zaprosili za mnenja in stališča pedagoške delavce, poslance in gospodarstvenike s celjskega območja. Vprašanja smo zastavili tako, da bi anketiranci odgovorili o problematiki intenzivnosti izobraževanja, o integraciji prizadevanj območja za saniranje te problematike, o interesih za ustanovitev oddelka višje ekonomsko komercialne šole, o vlogi gospodarstva pri reševanju šolskega prostora, o pomanjkanju pedagoškega kadra in o drugem.

LOJZKA GOSTENČNIK-ŽMAVC, POSLANEC KULTURNO PROSVETNEGA ZBORA SRS:

Kaj moramo v regiji storiti za večjo intenzivnost izobraževanja, da bi presegli tako nizke izobrazbene produkte (učne uspehe)? Storititi bi morali vse tisto, kar naj bi storili povsod tam, kjer so učni uspehi tako nizki:

— resno je treba skrbeti za najkvalitetnejši kader. Izguba

pogojev ob vstopu v šolo vseh šoloobveznih otrok. Predvsem je treba poskrbeti za dosledno kategorizacijo otrok in ločiti otroke za posebno šolanje;

— dosledno razviti znotraj šolskega dela tako pogrešano individualizacijo pouka;

— veliko je treba delati s starši, da se jim bo približal pomen izobraževanja, da bodo do šolanja svojih otrok dobili odnos in zaupanje in podpirali željo otrok po večji izobrazbi.

Gotovo pa še mnogokaj drugega. Nedvomno bi morali imeti za uresničevanje teh nalog veliko denarja in številni, močan učni kader. V nasprotnem primeru pa se bodo ti učni procesi in učni uspehi le počasi, veliko prepočasno izboljševali.

In kaj moramo v regiji storiti pri integraciji sil za še boljše mrežo in strukturo šolstva?

Povsod, kjer so dosegli očitne uspehe v razvoju mreže in strukture šolstva, na primer v Mariboru, so pri tem delu sodelovali gospodarstveniki, politiki in šolniki. Kdo je bil iniciator, ni toliko pomembno, odločilno je, da so pri tem sodelovali vsi trije omenjeni partnerji. Seveda pa ni dovolj le konzultativen nivo, marveč konkretiziranje in uresničevanje novih oblik šolstva. To sodelovanje se mora nadaljevati tudi pri kreditiranju šolstva, urejanju kadrovske in stanovanjske problematike idr.

Vzroki za hitro dinamiko v razvoju šolstva so pretežno ekonomskega značaja. Velike spremembe v proizvodnji zahtevajo veliko število ustreznih šolanih strokovnih kadrov. Mnoga območja v Sloveniji so skladno z razvojem gospodarstva dosegla ustrežno mrežo in strukturo šolstva. Tam, kjer tega niso storili, bodo morali preplačevati kader, poravnati štipendije in podobno — če se bodo znašli v večjih proizvodnih spremembah. To velja zlasti za kader s srednjo in višjo izobrazbo, to je kvalificiran kader.

EMIL ROJC, POSLANEC KULTURNO PROSVETNEGA ZBORA SRS:

Prvi koraki v smeri integracije interesov za hitrejši in kvalitetnejši razvoj šolstva ter boljše kadrovske strukture na celjskem območju so že zastavljeni. Sprejem skupnega in vsklajenega srednjeročnega programa razvoja regije na tem področju je prvi pogoj za konkretne rezultate. Nadaljnja prizadevanja pa bomo morali usmeriti zlasti v naslednjih smereh:

— mobilizirati vsa možna in razpoložljiva sredstva vseh zainteresiranih gospodarskih in družbenih dejavnikov na celjskem območju za spodbujanje republike pri financiranju izgradnje novih srednjih šol v regiji;

— nujna bo razširitev kapacitet naših dijaških domov, ne le v Celju, ampak tudi drugje, kjer so srednje šole, zlasti pa je ta problem pereč v Celju. Organizirana domska vzgoja je zelo pomemben dejavnik boljših izobraževalnih produktov, to je manjšega osipa in večje dostopnosti srednjih šol učencem oddaljenih krajev;

— razvoj srednjega ali višjega šolstva v Celju pa zavisi tudi od ustrezne dolgoročne skrbi za pedagoški kader teh šol. Povsem konkretno se bomo morali dogovoriti, katerim obstoječim v praksi afirmiranim kadrom bodo omogočili študijski dopusti za študij III. stopnje ter kako bomo zbirali sredstva za reševanje stanovanjskih potreb učnih kadrov. Brez primernih stanovanj na naše razpise za učni kader ne bo odziva. Sredstva za stanovanjsko gradnjo bi morali zbrati namensko za potrebe kadrov v prosveti s posebnim družbenim dogovorom znotraj celjskega območja.

IVAN GROBELNIK, RAVNATELJ GIMNAZIJE CELJE:

Pri razporeditvi šol v Sloveniji je opaziti koncentracijo šolstva vzdolž glavne urbanizacijske osi Slovenije, ki poteka iz ljubljanske kotline po Posavju v Savinjsko dolino in dalje v Podravje. V območju celjske regije je zaradi dominantne vloge Celja to mesto tudi šolska regija z 10 srednjimi šolami. Od nje se je odtegnila tudi Saleška dolina, ki v Velenju ustvarja svoj šolski okoliš. Močni gravitacijski okvir Celja sega po Savinjski dolini v Spodnje Posavje do Sevnice. V tej veliki gravitacijski enoti je iz vidika potreb gospodarstva in družbenih služb ter v primerjavi z razvitimi regijami Slovenije kapaciteta celjskih srednjih šol premajhna in bi bilo treba vse srednje šole v Celju povečati na odgovarja-

joče kapacitete ter sodobno opremiti, da bi zadostili tako prilivu učencev na eni strani kot modernizaciji pouka na drugi strani. Po mojem mnenju bi bil prvi korak izgradnja nove srednje tehniške šole, ki v stanju, v kakršnem je danes, ne odgovarja več vse bolj rastočim potrebam po tehničnem kadru. Zelo pereč je tudi problem razširitve šolskega centra za prodajalnico ter novogradnja gostinske šole, treba pa bo tudi misliti na odgovarjajoče povečanje in sodobno opremljenost gimnazije. Smatramo, da je glasni nosilec te akcije za izgradnjo srednjih šol Celje, da pa so dolžne prispevati tudi ostale občine celjske regije, saj šolajo velik del svojih kadrov v celjskih srednjih šolah. Panketi, ki je bila narejena pred leti, stalno stanuje v kraju šolanja 35,5 odstotka, 22,4 odstotka stanuje v inter-natih, 8,8 odstotka stanuje pri zasebnikih, torej se okoli 1/2 učencev vseh celjskih srednjih šol dnevno vozi iz kraja bivanja v kraj šolanja in obratno.

Posebno pomembno za večjo intenzivnost izobraževanja v celjski regiji pa je ureditev višjih šol v Celju. Pri tem mislim predvsem na nadejane šolanje učiteljev na oddelku za razredni pouk pedagoške akademije, dalje na oddelke višje ekonomsko-komercialne šole, ki se ustanovljajo v Velenju. K ustanovitvi višjih šol bi bilo treba pristopiti takoj ter bi odgovarjajoče finančne obveznosti morala prevzeti republika z v dika enotne skrbi za višje šolstvo v Sloveniji.

Za širjenje navedenega šolstva v celjski regiji pa smatram za enega temeljnih pogojev tudi preskrbo ustreznih kadrov. Če bo Celje uspešno rešilo stanovanjsko problematiko prosvetnih delavcev tako da bo enotno uredilo stanovanjsko politiko in lahko nudilo novim prosvetnim kadrom odgovarjajoča stanovanja, potem bo lahko tudi ustanavljalo kvalitetne šole.

se nadaljuje

REVUA ZA TV, FILM
STOP
IN ZABAVNO GLASBO

ZAHVALA

Ob nenadni smrti mojega dragega moža

Jakoba Kača

posestnika iz Bukovžlaka

se vsem, ki ste ga spremili na njegovi poslednji poti v nedeljo, 24. septembra 1972 in vsem, ki ste mu darovali toliko lepega cvetja, iz srca iskreno zahvaljujem. Hvala vsem, ki ste mi v težki uri skušali pomagati z dejanji in izrekli sožalje. Lepa hvala sosedom, enako članom gasilskega društva Teharje in čast. gosp. duhovnikom župnišča Teharje za izrečene besede ob grobu pokojnega. Za vse in vsem iskrena hvala

Zalujoča žena Frančiška, sin Franci,

hčerki Anica in Micika z družinami v imenu vsega sorodstva

Bukovžlak, 26. septembra 1972

NE LE SENZACIJA

Nekdo bi rekel! Zavesa je padla. Predstave je konec. Inendar tudi epilog afere Cestno podjetje zahteva skrbno politično razčlenbo. Ali se mmo zadovoljiti le s konimimi rezultati in prostoduš- o izreči ne preveč brihtno isel, češ da je pravici zado- eno.

Na skupni seji organizacije K Cestno podjetje in ko- iteja občinske konference KS Celje je bilo sklenjeno, a se iz ZK izključita Stane rjavak, direktor Cestnega po- etja, in Franjo Kočar, sek- etar podjetja. Sekretarja po- etja je izključila organizaci- a ZK Cestno podjetje, pri ključitvi direktorja pa se e polovica komunistov odlo- ila za izključitev, polovica a proti njej, tako da je ko- etorja izključil iz ZK bi- le občinske konference KS Celje. Razlogi za izklju- itev so znani — neurejeni sa- poupravni odnosi, zloraba odstvenega položaja, materi- no okoriščenje, delovanje orej, ki je nasprotovalo po- itiki ZK in njenim prizade- anjem, da vodilni delavci- ani ZK v tržnih razmerah osljujejo socialistično, samo-

upravno in skladno z interni- mi samoupravnimi akti.

Ob teh izključitvah je bilo popolnoma dokazano, da ZK ne prikriva lastnih slabosti. Da ne priznava poslovnih mi- selnosti, ki zanika samoupra- vne odnose. Da ne bo zani- žala v primerih, ko bo moč poslovnega odločanja osredo- tošena le na ožek krog vodil- nih delavcev, ki bodo sčas- ma čedalje bolj izgubljali ko- mpas samoupravne in socia- listične naravnosti, kot je ne- kdo razmišljal v razpravi. Da se bo ZK uprla pretirani darilni širokogrudnosti oziro- ma taki reprezentanci, ki se bo neverjetno oddaljevala od naravne, primérne noveletne ali kake druge pozornosti po- slovnih partnerjev.

Celjska ZK torej odločno posega v pojave, ki maličjo naše družbene odnose. Prav gotovo je to dobra pobuda tudi vsem tistim komunistom v Celju in v Sloveniji, ki omahljivo spremljajo tako ra- vnanje v njihovih sredinah in raje prepuščajo stvaram nor- malen tek...

Poleg teh širše zasnovanih razmišljanj pa primer Cest- no podjetje kar poziva k mo-

čni idejni akciji. K razmiš- ljanju in k iskanju odgovo- rov.

To, da je potrebno v Cest- nem podjetju seznaniti vse zaposlene z idejnim poročil- lom o ugotovljenih dejstvih, da je treba zaščititi vse člane ZK, ki so prizadeto in odgo- vorno razpravljali o vseh po- javih v delovni organizaciji, da je potrebno urediti delo ZK in uvrstiti notranje zra- hljane odnose, pa zagotoviti nadaljno rast podjetja, je po- vsem razumljivo. In pri ure- njevanju teh nalog čaka ve- lika odgovornost komite občinske konference ZKS in po- litično vodstvo celjske obče- ne.

Vendar pa to ni vse. Na tej skupni seji je bilo predla- go biti reprezentančni strošci. Nekdo je menil, da je danes vsakemu tistemu direktorju gano, naj se v Celju (pa ne le tu) ZK dogovorijo, kakšni sme- težki, ki je član ZK, saj os- tali niso tako hudo pod oče- som družbene kritike. Dalje. Kako drugače bi lahko razre- šili nesamoupravne pojave in razne zlorabe, če bi interne kontrole v podjetjih boljše delale in če bi znotraj ZK za-

gotovili stalno kritično ra- pravo o razmerah v vsaki delovni sredini. Kaj storiti, če polovico članov organizaci- ZK? Kako presekati razvoj spoznati idejnih razsežnosti nepravilnega ravnanja članov ZK? Kako presekati razvoj nekake čudne miselnosti v razmišljanjih vodilnih delav- cev, ko ne znajo več ločiti družbeno od osebnega in se to izraža tudi takrat, ka gre za odločanje o namenskih sredstvih družbenega podje- tja za družbene potrebe (šol- stvo, varstvo itd.), pa direk- tor suvereno odloči v takem tonu — jaz ne bom dal in podobno...

Hudo napačno bi bilo, če bi primer Cestnega podjetja ob- ravnavali zgolj zaradi senza- cionalistične zanimivosti ali morda zaradi škodoželjnosti, ker gre pač tudi za posamez- nike. Bolj prav bo, tudi za konkretno prakso v delu na- ših delovnih organizacij, če bo v ospredju pozornosti ne- ko ravnanje, neko poslovanje in vedenje, ki ga ZK prepre- čuje in obsoja in ki ga mora preprečevati in obsoditi vsa- ka partijska sredina.

J. Volfand

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

Spoštovani tovariš Karl Jug, predsednik sveta za teles- no kulturo pri SOB Celje

Minule olimpijske igre so pokazale, da Jugoslo- vanci kljub nekaterim me- daljam v športu vedno bolj capljamo za ostalimi, tudi za takimi državami, ki so bile še nedavno po športnih rezultatih precej za nami. Kvalitetnih je v naši državi le nekaj šport- nih panog, pa še te sodijo v okvir iger z žogo. To pomeni, da ravno v osnov- nih športnih panogah — splošni telesni vzgoji, pla- vanju, smučanju in atletiki ne dosegamo rezulta- tov, ki bi jih po vsej lo- giki že zaradi naravnih dispozicij naših ljudi lah- ko dosegali.

Če se omejimo zgolj na Celje z okolico, moramo pravzaprav priti do podob- nih zaključkov. Kvalitetnih športnih panog, razen ne- katerih izjem, ki pa so kvalitetne zgolj v jugoslo- vanskem merilu, nimamo. Včasih smo imeli nekaj odličnih atletov, ki so po- segali po lovorikah tudi na tujih stadionih. Imeli smo že pred vojno in še ne- kaj časa po njej odlične telovadce — državne re- prezentante. Tudi med smučarji je imelo Celje dr-

žavne reprezentante. Ver- jetno bi še lahko našli nekaj dosežkov celjskega kvalitetnega športa. Danes jih je vedno manj in tudi nič kaj ne kaže, da bi se razmere izboljšale. Za vse to morajo neke biti vzro- ki. Telesnovzgojne organi- zacije so se že navadile, da se za vse težave, ki jih imajo, izgovarjajo bolj ali manj na pomanjkanje fi- nančnih sredstev. Ne mo- remo verjeti, da je lahko to glavni vzrok.

Vi ste predsednik sveta za telesno kulturo pri skupščini občine Celje in pedagoški svetovalec za telesno kulturo. Kot dol- goletnemu športnemu de- lavcu in funkcionarju vam je problematika športa v Celju dobro poznana. Pro- simo, da nam pojasnite, koje so vzroki za dokaj skromno kvaliteto stanje našega, zlasti celjskega športa ter kaj mislite o odnosih množičnost — kvaliteta športa gledano seveda predvsem s aspek- ta predsednika sveta za telesno vzgojo.

V imenu redakcije NT — RC EDVARD GORSIČ

Voda za Šentjur

Z odločitvijo celjske občinske skupščine, da se lahko Šentjur z bližnjo okolico priključi na celjski mestni vodo- vod, so se odprle možnosti rešitve problema z oskrbo vode tudi na šmarnskem območju. Obenem pa je dala celjska občina dober zgled konjiški.

Razumljivo je, da so Celjani najprej izrekli bojazen, češ, še pri nas je premalo vode, posebno v sušnih mesecih, pa bi jo dajali drugam. No, izkazalo se je, da ni problem v vodnih virih, temveč v vodnem omrežju, ki ga primanj- kuje. S priključitvijo Šentjurja z okolico na celjski mestni vodovod bi bili rešeni vodni problemi ravno ogroženih kra-jev, ker bodo ob glavnem vodu zgrajeni priključki za tista selja, skozi katera bo vodovod potekal.

Tako so zdaj celjski odborniki na zadnji skupščini odprla ventile in voda bo stekla tudi na Kozjanskem, saj to Šentjur na osnovi realizacije vodnega priključka na celjski mestni vodovod sprostil svoje vodne kapacitete tudi na šmarnsko-kozjansko območje.

dm

ZVEZNI LIMIT SE NAS NE TIČE

Na seji predsedstva med- občinskega sveta sindikata družbenih služb so nedavno razpravljali tudi o limitu, ki ga je zvezna vlada predpisa- la, da dovoljuje povišanje splošne in skupne porabe za 14 odstotkov.

Ugotovili so, da ta predpis za Slovenijo nima moči učin- kovanja, ker je Slovenija sprejela družbena dogovora in podpisane samoupravne sporazume, ki so edini doku- ment, ki se ga je treba pridra- žavati.

Kvaliteta — ne samo zavoljo leta

Medobčinski svet sindi- kata družbenih dejavnosti je na nedavni seji pred- sedstva v Celju razpravljal o predstojajočih občnih zbiorih sindikalnih organi- zacij. Soglasno z najpo- memnejšimi političnimi nalogami v naši družbi naj bi na teh zbiorih pou- darili predvsem nujnost nadaljnega utrjevanja sa- moupravljanja, zlasti še v državni upravi in pravo- sodnih ustanovah, ki sta v tem pogledu v poseb- nem položaju. Na zbiorih naj bi ocenili uresničeva- nje družbenega dogovora in samoupravnega spora- zuma, pri tem pa izposta- vili moralno-etična načela dela. V tem spletu naj bi ovrednotili iz zaupanja izvirajočo odgovornost, delovno disciplino, red in kvaliteto dela. Le-to ne samo zaradi tega, ker je to leto leto kvalitete, mar- več zato, ker je treba v okviru samoupravnega sporazuma čim prej priti do meril o tem, da bo imela postavka koliko tu- di svoj zakaj in kako.

Na zbiorih naj bi posve- tilo pozornost tudi obsod- bi raznih ekscesov, kot so podkupovanje, korupcija, sprejemanje daril in po- dobne, kar ni tuje tudi v družbenih službah.

Kar zadeva samouprav- ne sporazume so na seji predsedstva medobčinske- ga sveta tudi zahtevali, da šest delovnih skupin, ki dela v Sloveniji na do- polnjevanju sporazumov, določi čim krajši rok za opravila, ki so jim nalo- žena. Predlagali so tudi, da bi naj vsindikalni mi- nimuma 1.000 dinarjev ne bil v skupnem osebnem dohodku delovnih organi- zacij podvržen obdavčitvi. In nazadnje, predlagali so, da bi prispevek za druž- beno prehrano v bodoče znašal 60 dinarjev in ne več le 50 dinarjev meseč- no.

J. Kr.

KOZJANSKE CESTE

KOD IN KAM?

Na dnevni seji predstavi- kov šestih kozjanskih občin v Laškem, na kateri so sode- lovali še predstavniki sloven- skega cestnega sklada, Cestne- ga podjetja iz Celja, obeh po- dročnih medobčinskih svetov ZK in predstavnik Zavoda za napredek gospodarstva iz Ce- lja so po štiriurni razpravi sprejeli naslednji sklep:

● da ostane v osnovi ve- ljaven dogovor o vrstnem re- du izgradnje, oziroma moder- nizacije cest na Kozjanskem iz leta 1970 (sevnški dogo- vor), z določeno modifikaci- jo;

● da ostane na prvem me- stu obsoteljska cesta od Me- stinja do Bizeljskega, ki je v gradnji. Da drugo mesto ob- drži potez Šentjur, Planina, Sevnica, ki je tudi že v iz- gradnji. Tretja bi prišla na vrsto cesta Rimske Toplice, Jurkloster, Marof, Dežno, Če- trta (to je modificiran pred- log) bi bila cesta Senovo, Podstreda, Kozje, Lesično z najustreznejšim priključkom na cesto Planina—Šentjur. Peta bi bila na vrsti cesta Podstreda, Bistrica, meja SRH ter cesta Lesično—Lupnšek s priključkom na obsoteljsko cesto. Rečeno je bilo, da bi čim prej odprli Kozje z ma- kadamsko izvedbo prek Pod- streda v Obsotelje.

● Nadaljnji sklep je bil, da se bodo vse občine borile za tak načrt, če ne, bi v vrst- nem redu morali ponovno razpravljati.

Tako glasi suho, faktografsko poročilo o nedavnem se- stanku v Laškem. Toda že del stavka o štiriurnem razpravljanju daje slutiti, da do takšnega sklepa niso prišli zlahka.

In res ne. Samo to, da so na seji pretresali kar štiri različne predloge, je zgo- voren. Bil je predlog, ki so ga udeleženci dobili ob vabilu. Na seji je magister Vinko Prelog podal svoj strokovni predlog kot izdelovalec pro- jekta razvoja Kozjanskega, med potekom seje so se vra- čali k prvobitnemu dogovoru v Sevnici iz leta 1970, na seji sami pa skušali najti soglas-

je o četrtem, ki je maloprej zapisan.

Razumljivo je, da se zlasti predstavniki šmarnske občine niso mogli sprijazniti z vrst- nim redom, sklenjenim v Sevnici leta 1970, čeprav so tudi takrat sodelovali. Njihov načrt gospodarskega razvijanja Kozjega zahaja v hude težave. Toda tudi vsi ostali niso bili brez nespodbitnih dokazil o potrebnosti svojega deleža, oziroma deleža njihovih občin v izgradnji kozjanskega cest- nega križa. Treba je poudari- ti, da ni bilo udeleženca na sestanku, ki bi ne razumel težav in stiske sosedu, toda težko bi kdo odstopil od svojih zahtev.

Udeležba predstavnika republiškega cestnega sklada ni bila optimistična, zlasti ko je govoril še o drugih nerazvitih območjih Slovenije in opozar- jal na realnost. Ob vsem tem je sestanek izgledal kot omiz- je v revni hiši, kjer je pred kopico lačnih le skromno po- krito dno sklede, jedcem pa je dano na voljo: zmenite se, kdo bi bil rad sit! Hudo je namreč napredka in razvoja lačnih brzdat v meje realiz- ma, soglasja in solidarnosti. Neštokrat smo namreč re- kli, da je postalo samouprav- ljanje pri nas mogoče šele s trenutkom, ko smo tudi imeli s čim upravljati. Težko pa je biti samoupravno solidaren ob skopih sredstvih in videti hkrati strm vzpon v drugih območjih, zlasti še, ker je vendar jasno, da je vse sku- paj posledica dolgoletnega za- postavljanja nekaterih naj- manj razvitih območij v naši ožji domovini, torej tudi in predvsem Kozjanskega.

In še nekaj! Ko zadnje ča- se poslušamo razprave o mi- nulem delu, vse pogostejše sli- šimo besede: ne glejmo na- zaj, potegnimo črto in se do- govorimo za bodoče. Nerazvi- to za takšno miselnost ne mo- rejo /biti zagreti, kajti njihov prispevek v preteklosti ni sa- mo delo na robu življenja, ni samo odliv delovne sile v razvitejša centre, je tudi ve- lik prispevek v oboroženem boju za našo samoupravno socialistično stvarnost.

JURE KRASOVEC

Obrtniki govorijo

VELENJSKA SREČANJA

Pavla Topolšek

Anton Matuša

Majda Kotnik

Tudi velenjska občina je tista, ki ugotavlja občno za- stavljanje terciarne panoge gospodarstva za splošnim raz- vojem. Tudi velja kar za vse- ljene veje: za turizem, go- stinstvo in zlasti še za obrt.

Vprašanja so deloma izsto- pila tudi v kratkih razgovo- rih s tremi obrtniki oziroma obrtnimi delavci v Velenju. Četudi piše ob vratih obrt- ne delavnice za izdelovanje plastičnih izdelkov Marije Raj, vstop nezaposlenim prepovedane, sem vstopil. Pri stroju, ki je nenehno ob- koval majhne stekleničke, je stala Pavla Topolšek.

Dela imamo dovolj, sicer delamo le po naročilu strank. V glavnem so to ve- lje tovarne. Zanje delamo stekleničke, škatle in drugo.

Ker smo začelniki v tej pro- izvodnji osebni dohodek ni visok, sčasoma se bo gotovo popravil...

Krojač Anton Matuša bolj kot drugi občuti bolečo stran velenjskega obrtništva. »V delavnici sem sam, pomaga- ta mi le dve vajenki. Dela imam dovolj. Za mesec do dva ne sprejemam več naru- čil. Delo je naporno in če bi bil v delavnici le po osem ur na dan, bi zaslužil bore malo, za kisló vodo. Sicer pa mi- slim, da si obrt zasluži večjo in konkretno pomoč. Tu mi- slim zlasti na ugodnosti, da bi prišli pod primernimi po- goji do novih delavnic, loka- lov in ne nazadnje do stano- vanj. Naj še povem, da lju- bim svoje delo in bi ga ne izgubil rad,

V ekspres kemični čistilnici Zdravka Kotnika sem našel njegovo soprogo, Majdo.

»Menim, da je delavnic naše vrste v Velenju dovolj, zlasti še, ker bo v kratkem tudi Soštanj dobil svojo. Doslej so Soštanjčani prihajali v Velenje, zdaj bodo nosili brčko- ne kar k svojemu čistilcu. Naša delavnica ima naziv ekspres, ne ker delo opravi- mo v zares kratkem času, če je treba tudi v poldrug uri. Takšna usluga pa je dražja od navadne le za dva dinarja.

Kar se tiče drugih obrtnih delavnic bi rekla, da je pre- malo čevljarstvih in šiviljskih; z občinsko davčno upravo smo na dobrih nogah in se pomenimo, če naletimo na težave in podobno.

M. Božič

OBRT JE IN NI!

TAK JE Približno povzetek razgovora s PETROM HRASTELJEM MLAJŠIM, MIZARSKIM MOJSTROM IZ LAŠKEGA

Peter Hrastelj, 37 letni mizarjski mojster iz Laškega, sin Petra Hrastija, upokojenega mizarjskega mojstra, od svojega očeta ni podedoval le mizarjske delavnice, ljubezni do petja, marveč tudi širok, sproščen, gromoglasen smeh. V njegovi pisarni visi galerija diplom, priznanj. Le ena pripada mlajšemu, vse ostale so očetove.

»Imam še čas, da očetovim prislužim še zbirko svojih«, je med smehom reagiral na moj sprehod z očmi po stenah. Potlej je razgovor stekel kot po maslu, brez zatikanja, brez okolišanja.

NOVI TEDNIK: Kako dolgo je, odkar ste za očetom prevzeli obrt?

PETER HRASTELJ: Stiri leta. Prevzel sem leta 1968, ko je bil oče upokojen. Bil je med prvimi upokojenci med zasebnimi obrtniki na celjskem območju.

NOVI TEDNIK: Edino priznanje, ki visi na steni in pripada vam, je za sodelovanje na obrtnem sejmu. Sodelujete tudi letos?

PETER HRASTELJ: Ne. Naročnikom se tako mudi, da noben ni hotel pristati, da bi kak naš izdelek lahko razstavili na sejmu. Sicer pa me letos tudi povabil niso k sodelovanju. Toda kot rečeno, samo za sejem bi tudi ne utegnili delati posebej.

NOVI TEDNIK: Pred kratkim ste v Laškem pri občinski konferenci SZDL ustanovili sekcijo zasebnih obrtnikov, vi pa ste njen prvi predsednik. Torej morate vedeti, kakšen je položaj zasebne obrti v občini?

PETER HRASTELJ: Tak je, kot povsod drugje. Rak rana zasebne obrti je premetni davek, ki ga zasebniki plačujejo v višini 12,5 % do 21,5 %, ki ga pa obrt v družbenem sektorju ne plačuje. To je razlog, da uslužnostne obrti malone ni več, da obrtniki težijo za proizvodnjo v serijah, da proizvajajo le novo, da obrtnikov, ki bi delali male usluge, popravljali sploh ni. V Laškem je na primer en sam čevljar, en sam upokojeni sedlar.

NOVI TEDNIK: In vendar te usluge nekako dobijo. Kako?

PETER HRASTELJ: Nekaj uslug opravljajo ljudje s po-

poldansko obrtjo, tudi teh je malo, ker skoraj vsi »apoldanci« proizvajajo novo. Torej šušmarji. Sam sem bil presenečen nad ugotovitvijo, ki jo je nekdo povedal na seji naše sekcije, da od Brežic do Zagorja, od Rače do Laškega ni enega kovača, toda konji so vsi podkovani. Veste, nič nimam proti temu, prav noben mladinec za vajenca, iščem pomočnike, nudim 2.200 dinarjev temeljne plače, 20.000 dinarjev gotovinskega kredita, poleg obveznega zavarovanja in dopusta še tri proste sobote, poravnani potne stroške, dnevnice. Toda ali mislite, da se je kdo javil na časopisni oglas? Za vajence plačam internat v času šolanja, v času, ko dela, posebne nagrade. Toda prosenji ni.

PETER HRASTELJ

de kdo priložnostno dela. Imamo obrtniki, hvalabogu, dovolj dela. Ni mi pa vseeno, plačujem davek, ki ga šušmarji ne. Njihovi računi so enaki kot naši, občina pa od njih nima prepotrebnih dohodkov za občne potrebe.

NOVI TEDNIK: Kaj sodelite o davčni politiki?

PETER HRASTELJ: V zadnjem času so v celjski regiji vskladili davčno politiko. Zato ni selitev iz občine v občino. Izjema so še prevozniki. Vemo recimo, da prevoznik, ki izključno vozi pivo za laško pivovarno, je občan v laški občini, toda obrtnik v brežiškem seznamu, kjer imajo na stotine prevoznikov, ki plačujejo nerealen pavšal.

NOVI TEDNIK: Mislite, da zasebna obrt le ima določeno perspektivo?

PETER HRASTELJ: Nisem prepričan. Če ne bo še več razumevanja za nas, razumevanja, da se moramo tudi mi tehnološko razviti, bo težko. Tako pa nas s strani oblasti obiskujejo le inšpektorji, nihče pa, ki bi vprašal po naših težavah, načrtih, težnjah. Nič rožnatega nam ne kaže niti glede kadrov. Pogled. Letos se ni ponudil

prav noben mladinec za vajenca, iščem pomočnike, nudim 2.200 dinarjev temeljne plače, 20.000 dinarjev gotovinskega kredita, poleg obveznega zavarovanja in dopusta še tri proste sobote, poravnani potne stroške, dnevnice. Toda ali mislite, da se je kdo javil na časopisni oglas? Za vajence plačam internat v času šolanja, v času, ko dela, posebne nagrade. Toda prosenji ni.

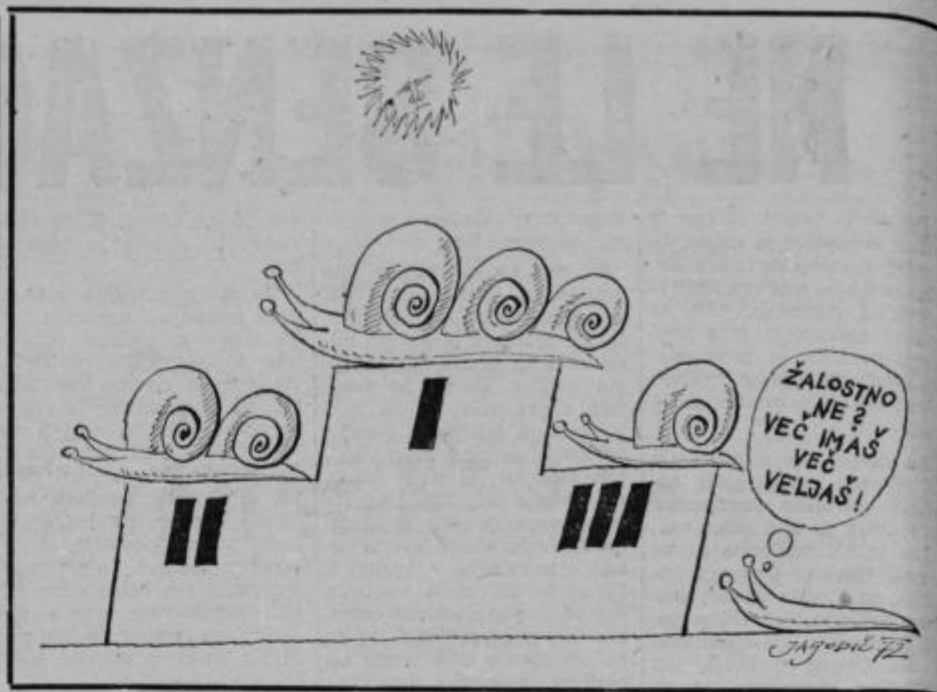
NOVI TEDNIK: Kaj pa pesem? Vas sodelovanje v celjskem komornem zboru obremenjuje?

PETER HRASTELJ: Res je, čas mi jemlje. Toda to je moja rekreacija. To je del mojega življenja. Vidite, za razliko od očeta sem že tako prakrjašan, on je poleg tega še lovec. Jaz bi toliko že ne zmogel več.

NOVI TEDNIK: Imate kakšno misel, po kateri vas nism vpraševal?

PETER HRASTELJ: Vesel sem pobude SZDL, da se bomo obrtniki, zasebniki na sploh, pod njenim okriljem lahko tudi po politični plati borili za primerno vrednotenje našega položaja v družbi. Mislim pa, da bomo koristni tudi družbi s našimi predlogi in stališči o številnih vprašanjih, ki se nanašajo na področje obrti.

JURE KRASOVEC

Srednješolstvo

REŠITEV DVEH VPRAŠANJ

Na zadnji seji je celjska občinska skupščina med ostalim razpravljala tudi o regionalnem razvoju srednjega in višjega šolstva v Celju. Razprava ni prva, saj je razen ugotovitev v zadnjih letih, da kapacitete v srednjem šolstvu bistveno zaostajajo za potrebami gospodarstva in povečanim interesom vedno večjega števila učencev, ki so končali osnovno šolo, da nadaljujejo šolanje, o tem vprašanju razpravljala tudi v okviru sprejemanja srednjeročnega načrta. Novo je to, da se je na pobudo sveta osemih občin

uveljavilo spoznanje, da so šole v Celju regionalnega pomena in da je potrebno razvoj šol načrtovati z vidika interesa celotne regije. Obravnavani načrt regionalnega razvoja zato ne vnaša bistveno novih predlogov kar zadeva razvoj srednjih šol v Celju, ampak zagotavlja le večjo vsklajenost pri nadaljnji izgradnji v regiji tako glede števila učnih mest, kakor tudi glede vrst šol. Za razpravo v ostalih občinskih skupščinah regije, ki so ta načrt že potrdile, kakor tudi razprava na zadnji seji celjske občinske skupščine pa

je pokazala, da bo pri realizaciji načrtovanih izgradenj verjetno prišlo do nekaterih sprememb. Naj danes omenimo samo eno, ki je pogojna za dodelitvijo dotacije, ki jo je izvršni svet Slovenije namenil za izgradnjo srednjih šol. To dotacijo, ki predstavlja 30 % potrebnih sredstev, sta dobili v Celju dve šoli. Šolski center za blagovni promet in Kovinarski in metalurški poklicni center v Storah. Ob tem se je oblikoval nov predlog, da se namesto dotacije prizidka pri šolskem centru za blagovni promet gradi nova šola, dosedanje poslopje pa prepusti gostinski šoli, ki sedaj deluje v popolnoma neprimernih pogojih. S tem ne bi le bolj racionalno rešili vprašanje razpoložljivega prostora ob sedanjem centru, ampak bi tudi gostinstvo relativno ceneje, zlasti pa bi treje prišlo do primernih pogojev za usposabljanje svojega kadra. Čeprav bo potrebno še dokončno urediti vprašanje potrebnih dodatnih finančnih sredstev in ustreznega projekta, je občinska skupščina takšno spremembo podprla in osvojila. Z njo pa se strinjajo tudi gostinske delovne organizacije, ki so že izrazile pripravljenost prispevati del potrebnih manjkajočih sredstev. Pričujemo torej lahko, da bo Celje že v prihodnjem letu rešilo dvoje aktualnih vprašanj s področja srednjega šolstva.

MITJA PIPAN

Za konjiški občinski praznik

V okviru praznovanja konjiškega občinskega praznika, ki bo 12. oktobra, bodo naslednje prireditve:

Ob 8. do 15. oktobra meddruštvena športna tekmovanja v šahu, namiznem tenisu, v nogometu, kosarki, streljanju in zaključek sindikalnih športnih iger.

8. oktobra ob 10. uri otvoritev obnovljene knjižnice in razstava knjig v Domu kulture v Zrečah.

8. oktobra ob 15. uri Matiček se ženi — gostovanje slovenskega narodnega gledališča iz Maribora v Domu kulture v Zrečah.

10. oktobra ob 19. uri velika gasilska vaja v Zrečah.

11. oktobra ob 18. uri otvoritev razstave slikarskih del akademskega slikarja Lajčija Pandurja v osnovni šoli Dušana Jereba v Slovenskih Konjicah.

12. oktobra ob 8. uri slavnostna seja skupščine in družbeno političnih organizacij občine, združena s kulturnim programom v Domu kulture v Zrečah.

12. oktobra ob 11. uri veliko javno zborovanje in podelitev praporja partizanski enoti občine Slovenske Konjice v Zrečah. Na zborovanju bo govoril general major Andrej Cetinski-Lév.

13. oktobra ob 19.30. uri Raj ni razprodan — gostovanje mestnega gledališča iz Ljubljane v Domu kulture v Slovenskih Konjicah.

Naši znanci

PIŠE: B. Strmčnik

O legitimaciji, žandarjih in še čem...

Kot ekonom v vojaškem lazaretu je Gustelj pridno oskrboval partizanske enote še zlasti z živcem. Nekod, kar sredi belega dne, je pred hišo naložil voz moke in jo mimo vseh straž zapeljal v Breze nad Laškem, tu pa izločil sodavičarju Stakovniku, ki je že poskrbel, da je prišla v prave roke. Za Zasavski odred so ženske v Lokavc odnašale ži-

vež kar v koših. Da se je Gustelj lahko nemoteno gibal tudi po osvobojenem ozemlju, so mu seveda izdali posebno partizansko propustnico, da je prišel nemoteno mimo straž in zased. Glasila je tudi na njegovo ime. In Gustelj ne bi bil Gustelj, da je nekega dne ne bi izgubil. Ko je ugotovil, da je nima ga je spreletel strah po vseh kosteh in vsakega žandarija, ki se je bližal

GUSTELJ TEICHMEISTER

hiši, je imel za tistega, ki je prišel ponj. Sreča v nesreči, niso je našli Nemci, temveč nekdo ki je vedel kaj to pomeni za Gustelja in mu jo je po nekaj dneh vrnil. Danes je ta legitimacija v Muzeju NOB v Laškem. Ej, Gustelj, kako bi se to, s tistim koščkom papirja lahko čisto drugače končalo in na koncu koncev tudi tega zapisa verjetno ne bi bilo...

Sredi noči, bilo je leta 1944, je Gustelj vrgel iz postelje trkanje na okno in šepetajoče kilcanje. Stopil je k vratom in vprašal, kdo je.

»Gustelj? odprl, hudiča, Nemci so nam za petami! Je provokacija ali resnica? Odprl je. Pred vrati so stali štirje partizani, med

njimi Pavle Maslo (brat dolgoletnega urednika našega časopisa Toneta Masla), Mihečič in še dva, katerih imen se Gustelj ne spomni več. Povedali so mu, da jih Nemci zasledujejo že od Zagorja sem in da nimajo kam iti. »Gustelj, lovi jo nas, čuješ?«

»Ja, kaj ste pa drugega pričakovali, sprejem z go-dolom jim je odvrnil in jih spravil na podstrešje v Stari pošti. Tu so si iz starih posteljnih vložkov naredili bunker in se pri-tajili. Gustelj je legel.

Okoli devete pa se ti priklatljo žandarji iz Zidanega mosta.

»Gustelj, bandite imate v hiši! Reče vodja in stopi v hišo.

»Ja, za koga me pa imate? Mislite, da sem idiot? Ali se vam je čisto zmešalo? Pri belem dnevu, tu sredi Rinskih toplic? Ej, ej, tako debelega vica pa že dolgo nisem slišal«, de Gustelj, misli pa mu uhajajo na podstrešje...

»Previzitirali bomo!«, pravi vodja in mrko gleda Gustelja.

»Seveda boste, razumim, sam vam bom vse razkazal. Za deset litrov dam če najdete le kakšno sled, drugega tako ne morete najti. »Micka« zakliče v kuhinjo, »prinesi liter vina. Tako šalo je treba zaliti!« Zena je prinesla pijačo, Gustelj pa je natakal. »Ši bomo, seve, vse bomo pregledali, potem se boste pa opravičili. Micka en liter še prinesi, da gospodje ne bodo žejni...!«

Liter na liter, pa besedovanje o »banditih« in

kmalu so bili žandarji »sposobni za vizitiranje«. Okajeni, kolikor se je najbolj dalo, so ubogljivo stopali za Gusteljom, ki jim je razkazal celo Staro Pošto, pa še v »špajskam-ro« jih je peljal in seveda tudi na stranišče. Le podstrešje je ostalo neobiskano. Zmajevali so z glavami, ko so odhajali in verjetno mislili na tistega, ki je Gustelja prijavil, pa se je očividno zmotil...

Ko je nevarnost minila, je šel Gustelj na podstrešje. Ker tamkaj skrifa ni so vedeli, da je sam, so ga pričakali z bombami v rokah. Oddahnili so si. Vsi! Partizani in Gustelj.

Kot že mnogokrat do-tlej in še marsikdaj kas-neje se je tudi tokrat vse srečno končalo. Vojska pa je divjala naprej...

(Se nadaljuje)

Bralci pišejo

HITRA CESTA SE GRADI

Potrebna hitra cesta, tudi na Stajerskem se že dela, vesela sta mnogi ženini in nevesta, mnogim novica je to vesela.

Ne bojimo se za zemljico milo, ki hitra cesta jo bo pokrila nam in celi srednji Evropi v korist, saj po njej se bodo vozili milijoni turisti.

Tudi imetnik zemlje bo na zemljo pozabil, do hitre ceste bo imel, saj le ta cesta v svet ga popelje. Franc Cepin, upokojenec, Zalec

HUDO OD ŽEPINE DO PROSENIŠKEGA

Ceste, ki peljejo čez Blagovno, so v nemogočem stanju. Posebno naj še omenim odcep Žepina — Proseniško. Na njej je nastalo že toliko lukenj, da se jih sploh ni mogoče več izogibati. Nedavno so ob rob ceste navozili gramoz in upali smo, da se bo stanje ceste vsaj malo izboljšalo. Vendar pa še sedaj niso razgrnili gramoz. Prebivalci oziroma koristniki ceste se sprašujejo, zakaj tako. Ali odgovorni čakajo, da bo Avtocestni zakon podjetje ukinito avtobusno progo? Ali si bomo morali potniki sami popravljati ceste? Vsa ta vprašanja lahko razbereš iz zaskrbljenih obrazov voznikov in potnikov samo upamo in čakamo, kov ter kolesarjev. Sedaj kdaj bodo razgrnili gramoz.

Marta Golež, Proseniško

KDO IMA PRAV?

Rad bi vprašal, kako to, da prodajajo v celjski samopostrežni trgovini Center (in verjetno še v kateri) sladkor v kristalu po 4,25 din en kilogram, medtem ko je vseh povsod drugod cena po 3,85 oziroma 3,86 din en kilogram. Na vprašanje, zakaj taka cena, so mi odgovorili, saj je cena sladkorja v kristalu po 4,25 din, če vzameš manjšo količino, oziroma 1,15 din, če vzameš večjo količino. Pojasnil sem ji, da ga kupujem drugod vedno po ceni 3,85 za en kilogram, vendar mi niso verjeli.

Kaj pravite, tovariš urenik, kdo ima prav? Franc Kovač, Radeče 14

Odgovor: Veste, Franc, na te zamotane cene se še naša zvezna vlada ne spoznala, pa bi zato težko odgovoril, kdo ima prav. Upam pa, da v trgovskem podjetju Center berejo te le vaše vrstice in bodo odgovorili.

PRIJAZEN POŠTAR

Februarja letos je Vinco Cater zasedel izpraznjeno mesto pismonoše pošte Griže. Revirje veljanskega rudnika je za menjske sosednih pobočij okoli Griž. V pismonoševo delo se je hitro vključil, pridobil pa si je v neverjetno hitrem času sim-

VODE NI

Prizadeti stanovanjci oziroma občani Japljeve ulice (Polule), kakor tudi ostalih nekaj odcepnih ulic tega naselja smo upravičeno ogorčeni nad načinom delitve vode na tem območju.

Že večkrat v zadnjem času so naše pipe suhe po nekaj ur dnevno, kljub temu, da je letošnje leto dovolj deževno. Prav ne razumljivo je odvzete vode dne 28. 9. 1972, ki je trajalo od 8. ure dopoldne pa vse do 18. ure zvečer. O vsem tem pa nismo bili obveščeni, ker bi si bili ob taki priliki že v ranih urah natočili potrebno količino vode vsaj za kuhanje.

Kje je vzrok temu, ve le uprava vodovoda, kateri pa verjetno ni mar, kje bomo občani dobili vsaj kozarec potrebne vode.

Vemo in razumljivo nam je, da se vršijo na Mariborski cesti neke rekonstrukcije, vemo pa tudi, da smo odvisni deloma od vode iz Medloga ter lastnega zbiralnika na Polulah.

K temu pa posebna obzročitev; več kot let ni bilo na Polulah problema za pitno in užito vodo. Težave so nastale v zadnjih nekaj letih, vendar problem ni bil tako pereč do dobrega leta nazaj, ker je bilo kljub sušnem letu še vedno moč dobiti dovolj vode. Če je na pipah odpovedala, smo se zatekli vsaj na odvisnik vodne cevi na zbiralniku.

Dobro leto nazaj pa nam je bila ta voda popolnoma vzeta zaradi preusmeritve vode na gornji del naselja na Polulah s pomočjo električnih črpalk. Sedaj je ugasnila zadnja kaplja vode v primeru, da je v vodnih ceveh zmanjka.

Kako je to torej mogoče, ker smo bili vsi občani Japljeve ulice dne 28. 9. cel dan brez kapljice vode. Medtem pa so na višjem predelu, to je nad zbiralnikom, 28. 9. delali betonsko ploščo na veliki stavbi s tremi mešalci, vodo pa so dobili iz vodovoda sosedne hiše. Tako nam je torej jasno, zakaj so bile naše pipe ves dan suhe.

Zadevo smo si ogledali in ugotovili napeljavno vo-

de iz sosedne hiše na stavbišče novogradnje.

Zahtevamo in želimo javno pojasnilo uprave vodovoda v Celju!

Prizadeti stanovanjci in občani tega navedenega predela Polul v Celju.

Odgovor: Ker se niste podpisali, smo iz pisma črtali vse osebne obtožbe, problem pa izpostavili. Soglašate, ali ne?

KRALJ MACAFUKS IN DRUGI MEGALOMANI

Trg Sentjurij pri Celju (v avstrijskih časih so ga imenovali Sentjurij ob južni železnici), v čigar bližini ležijo razvaline starega gradu Rifnik, je v naši zgodovini znan po dveh komponentah: Benjaminu in Gustavu Ipavcu, ki sta bila rojena v tem idilično ležečem kraju zelene Stajerske. Tu je živel v zadnjih desetletjih minulega in v prvih sedanjega stoletja tudi junak našega zapisa, ki so mu Sentjurci dali ime kralj Macafuks. Bil je tipičen patološki megaloman. Imel je fiksnost ideje, da je kralj in je pričakoval kraljico, ki bo vsak čas prišla. Pripeljala bo veliko vojsko »pesjarnarjev« in ugonobila vse njegove nasprotnike. Tudi bo nastopila doba njegovega slavnega kraljevanja. Najprej bo odstranil svoje največje sovražnike »podrepjake«. To so tisti, ki se norčujejo iz njega in ki zahtevajo, da bi opravljal poniževalna hlapčevska dela. Vsi ti bodo »begi« (weg—proč). Druga, zanj manj nevarna stranka so »mjetle«. To so tisti, ki se mu posmehujejo ter ne verjamejo v njegovo bodočnost in kraljevsko slavo. Te bo sicer pustil živeti, komande pa ne bodo imeli nobene, ampak bodo morali plesati, kakor bodo godli pesjarnarji.

Njegov največji sovražnik je bil hišnik kmetijske šole, ki ga je nenehno dražil. Macafuks je v divji jezi dirjal s palico za njim, hišnik pa se mu je spretno izmikal. Ta borba se je navadno odigravala na dvorišču kmetijske šole ali pa v prostorni internatski kuhinji. Kralj je bil do skrajnosti razdražen in če bi bil dohitel hišnika, bi ga bil s svojo okovano gorjačo zagotovo

ubil. Ta pa se mu je, kakor španski toreador biku, v zadnji desetinki sekunde zanesljivo umaknil. Tudi ravnatelj kmetijske šole je kralj Macafuks štel med podrepjake, to pa zato, ker mu je nekoč rekel, naj bi kaj delal; lahko bi n.p.r. zbiral fižol. To pa je bila zanj nezasišana žalitev. On, kralj, da bi zbiral fižol. Strahovito je nahnul ravnatelja s podrepjekom in mu obljubil, da bo »beki«, takoj ko pride kraljica.

Najvažnejši izraz iz besednega zaklada kralja Macafuksa »podrepjake« in »mjetle«, sem skušal pisati tako, kakor jih je izgovarjal junak tega zapisa, ki je govoril pristno narečje svojega kraljestva, Sentjurij pri Celju in Planina nad Sevnico sta središčila obsežnega območja zahodnostajerskega narečja, kakor ga imenuje dr. Ramovš. To področje obsega sledeče glavne kraje in njih bližnje okolice: Sentjurij pri Celju, Planina nad Sevnico, Ponikva, Konjice. Kot nestrokovnjak naj navedem nekaj primerov iz tega slikovitega in markantnega narečja. Najlaže je bilo študirati to narečje na velikih živinskih sejnih v Sentjurju pri Celju in v Planini. Tam si slišal takele primere: A doš al' na doš? A ga bomo an liter na pav? A boš use sam požar? (požar) Gospod je bil »gaspaua«. Nekoč sem slišal na poti s kmetijske šole proti trgu sledeče jadrkovanje: Naj sem vajdla (vedela) ko be (kaj bi). Naj blu za jautak, naj blo za klajat (ni bilo za jokati ni bilo za kleti).

Za to narečje se je prav živo zanimal tudi bivši lektor francoščine na ljubljanski univerzi dr. Tesnliers. Zanimivo je, kako je ta Francoz temeljito obvladal slovenščino, ki je ni samo perfektno govoril in poznal njena narečja, ampak je pisal celo znanstvene razprave o filoloških vprašanjih slovenskega jezika. Dobro se spominjam, da sem bral v »DOMU IN SVETU« njegovo razpravo o tem, kako izgleda v slovenščini srednji spol. Tega francoskega prijatelja slovencev je povabil sentjurski rojak advokat dr. Dobovšek, naj pride v Sentjurij, kjer bo lahko poslušal č-

sto in pristno govorico tega slovenskega narečja.

Ce se po tem kratkem jezikovnem presledku povrtno spet h kralju Macafuksu, moramo najprej ugotoviti, da je bil ta človek pristen primer bolezenskega megalomana (samoveljnika). Poleg bolezenskih megalomanov pa imamo na svetu in tudi v Sloveniji še druge megalomane, ki njih samoveljke ne izvirajo iz bolnih možganov, ampak poganja svoje korenine iz različnih drugih tal.

Zgodovina pozna velike megalomane, ki so povzročili človeštvu nezasišane strahote. Eden največjih megalomanov vseh časov Džingiskan je z divjo silovitostjo ustanovil v XII. stoletju državo, ki je segala od Dnjepra do Kitajske in pokončal na svojih bojnih pohodih 5-6 milijonov ljudi, kar je bilo za tedanje čase ogromno število. Džingiskan je značilen primer megalomana v skrajnem pomenu besede. Za podobnimi cilji so hlepli tudi megalomani novejšega časa, ki so vsi klavarno propadli in zapustili samo žalosten spomin.

Tudi običajnim zločincem se porodi včasih želja, da bi se proslavili, če ne drugače, pa s pomočjo zločina. Iz zgodovine stare Grčije je posebno znano, kako je megalomansko nastrojen človek požgal svetišče boginje Palade Atene v Miletu, kar so Grki smatrali za največji zločin vseh časov.

Poleg teh velikih in v zgodovini slavnih megalomanov pa imamo tudi v vsakem narodu zastopnike raznih samoveljnikov skoro v vseh poklicih in med različni sloji ljudstva. Tak samoveljnik v malem se baha na razne načine. To so navadni bahadri. Lahko bi jih v smislu novodobnega izrazoslovja tudi rekli minimegalomani.

Posebna vrsta megalomanije se rodi iz ozkosti in zavisti. Tej nelepi lastnosti zapadejo celo razni poklicni strokovnjaki. Zgodj se na primer: Na važnem kulturno-gospodarskem področju zelo delaven in zaslužben mož napiše knjigo, katere vsebina posega deloma v pagono, ki zanjo ni formalno kvalificiran. Poklicnim strokovnjakom je ta delavec na poti in napišejo o knjigi uničujočo oceno, češ da je to delo pomankljivo in polno napak in vendar je znano dejstvo, da dosežejo v raznih strokah tudi amaterji veliko uspehov, ki dobro dopolnjujejo delo strokovnjakov.

Dodatno k tej zgodbi o kralju Macafuksu bodi omenjeno, da je opisani mož, ki se je običajno vedel kot pristen bolezenski samoveljnik, včasih tudi prav pametno govoril. Zato so nekateri trdili, da ni bil duševno bolan, ampak se je samo pretvarjal, da bi s tem vzbujal večjo zanimanje. Sicer pa je znano, da imajo tudi duševno bolni ljudje občasno svetle trenutke, ko se jim um popolnoma obistri. Bodi temu kakorkoli, dejstvo je, da je bil ta mož vseskozi zanimiv, opisa vreden pojav.

Rojen je bil v Sentvidu pri Grobelnem in se je pisal Johan Rožanc. Sam se je namreč dosledno imenoval Johan. Umrl je leta 1946, star 69 let.

Ing. Primož Simončič

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Ljubezenska zgodba je vedno preteklost, kajne? Lahko pa je tudi vsakdanjost, le da ta ni potem prepletena s patino časa, kjer postane vse lepše in je neprijetno zabrisano.

Pa je tudi moja zgodba včerajšnjega dne že preteklost, ker so pokopane sanje treh let. Danes zija vame neizprosno današnjega dne, ker sem iz svojega življenja črtala NJEGA.

Najbrž se jesensko listje včerajšnjega večera še ni čisto pomirilo, jaz pa občutim čuden mir. Listje še obrača svoje zlatorumene barve, jih spreminja in nastavlja soncu. Jaz se ne obračam več.

Ob zlatih barvah jeseni se je zaključila našina zgodba. Njen začetni blesk pa se je porajal v pomladi, v tihih odsevih umetnega jezera. Takrat sem prebivala svojo prvo ljubezen, takrat sem se počutila samo, zato mi je njegova bližina dela blagodejno. Bil je odrasel, smejal se je mojim razočaranjem, bil je moder, jaz pa neumna. Ni bilo težko pozabiti prvega razočaranja. Polne skleda veselja, ljubezni mi je prinesel, temu je dodal še toplino vsakdanjega shajanja in že sem bila očarana. Sprva sva se družila vsak dan, potem vedno manj, ker je veliko potoval, zato pa so bili najini dnevi, tisti, ki sva jih ukradla, vsak dan daljši. Da, kradla sva jih, njegovi ženi in otroku. Ko mi je to povedal, sem samo nemo strmela vanj. Potem sem sklonila glavo, zajokala. Katero dekle pa ne živi, vsaj v sanjah, z njim, bodočim možem? Nisem si mogla pomagati. Shajala sva se še naprej, vedno redkeje, pa vendar to-

liko, da sem se počutila vezano. Bil je pozoren in dober z menoj. Namesto družbe, trdne opore, ki naj bi mi jo dal, me je ovijal v neznost, toploto ukradenega večera v vasi, kjer je bil ples. Da me je upeljal na ples, kot pelje fant zaročenko, mu ne bom nikoli pozabila.

Ko se je iztekalo tretje leto najine ljubezni je v njeno čistost kanila prva umazana kaplja. Doštudirala sem in odšla na novo službeno mesto. Spoznala sem druge ljudi, bili so pozorni do mene, jaz pa sem še vedno videla samo globino jezera, kjer se je najina zgodba rodila.

Paleta najine ljubezni, kjer se je med čisto darvo mešalo vedno več sive in črne, je bila kmalu prepolna. Svoje strune je pritaknil še čas in tako je nastala abstraktna slika, ki ji nihče ni vedel imena. Najmanj pa on in jaz. In sva sklenila, da se ločiva. Pokopljiva vse tisto, kar je naju družilo in greva pustemu vsakdanu nasproti.

Včeraj sva mislila, da se bo to lahko zgodilo, da je tako najboly pametno. Listje na drevju je najinemu sklepu odkimavalo. Ono že ve, ker je videlo že veliko slovesov. Pa je imelo prav?

Bolečina zaustavne odpovedi je huda, hujša kot sem mislila. Ko mi bo najhujše se bom vrnila k umetnemu jezeru. Morda bom imela takrat že moža, družino, otroke, součke z modrimi očmi in visokoraslega moža. Pravitim, morda, spomin na mojo ljubezensko zgodbo pa bo svetel in čist.

VELENA

Izobraževalne skupnosti

VSEBINA POSTAJA JEDRO

Pretekli teden se je na svojo 8. sejo zbrala skupščina Izobraževalne skupnosti iz Celja. Na seji so se pogovorili predvsem o delu samoupravne skupnosti v prihodnje, ugotovili pa so tudi, da je bilo dosedanje delo prav vzorno. Kakor je povedal Igor Ponikvar, predsednik medobčinskega sindikata delavcev družbenih služb, spada celjska izobraževalna skupnost med najboljše v Sloveniji; zato ima nemajhne zasluge tudi dosedanj predstojnik izvršnega odbora izobraževalne skupščine prof. Drago Lojber.

Pri pregledu dosedanjega dela so prisotni precej časa posvetili še vedno številnim odprtim vsebinskim vprašanjem vzgoje in izobraževa-

nja. Kot prvo so omenjali narejena kadrovska vprašanja. Učiteljev je vedno manj, razlogov za to je veliko, sprememb v doglednem času pa skoraj ni pričakovati. Tako je, kot da ta problem sploh ni težko rešljiv, ko pa smo se s stanjem, takšnim kot je sedaj, bolj podrobno seznanili, smo lahko ugotovili, da je treba takoj pričeti s sistemskimi rešitvami na eni, ter s subjektivnimi — poklicno usmerjevalnimi po šolah, na drugi strani. Poseben problem je tudi brezplačnost osnovne šole, nekatera programsko — vsebinska vprašanja in še bi lahko naštevali.

Razpravljali pa so razumljivo načeli vrsto vprašanj, ki stojijo kot delovne naloge pred novoizvoljenimi organi

Izobraževalne skupnosti. Učni rezultati — zlasti še osip, so za razvito celjsko občino še vedno zelo problematični. To vprašanje, ki je pomembno ne samo za šolstvo, ampak za vso družbo, bodo morali delavci iz vzgoje in izobraževanja rešiti v možnih okvirih. Drugo pa je potem reševanje vprašanj »kako ocenjevati in napredovati«, za kar bi lahko ponovno zapisali — to je naloga republiških organov, saj predpisov ne more pisati vsaka šola ali občina za sebe. Precej so govorili o samoupravljanju v vzgoji in izobraževanju. Problemov subjektivnih in objektivnih je dovolj. Eno pa je nujno. Izobraževalna skupnost mora postati bolj odprta, za vzgojno delo naj vedo vsi zaposleni v

vzgoji in izobraževanju, ker bo samo tako dvignila svoje delo in delo ostalih na nivo tiste družbene potrebnosti, ki vzgoji in izobraževanju tudi gre. Izobraževalna skupnost naj ne nastopa samo kot skupnost, ki združuje zaposlene v osnovnih šolah. To je skupnost, ob kateri morajo najti svoje mesto tudi ostali, ki jih v Celju od vzgojno-varstvenih ustanov do višjih šol ni malo, je v svojem pozdravu in razpravi dejal prof. Jože Marolt — podpredsednik občinske skupščine Celje.

Skupščina Izobraževalne skupnosti je za svojega predsednika izvolila mag. ing. Alojza Sturbeja, za predsednika izvršnega odbora pa prof. Ivana Kapša.

Slovenske Konjice

PRED NOVIMI NAČRTI

Na enodnevnem seminarju za člane občinskega komiteja ZKS, predsednike njegovih komisij in sekretarje osnovnih organizacij ZKS, ki ga je pripravil komite občinske konference ZKS Slovenske

Konjice v Rogaški Slatini, so v ospredje postavili glavne naloge članov ZK v bližnjem jesensko-zimskem obdobju na raznih delovnih področjih.

V uvodni oceni političnega

stanja na območju občine je sekretar komiteja Franc Ban podal dokaj obširno analizo od gospodarstva do družbenih služb, sprejemanja v ZK in o delovanju članov ZKS ter osnovnih organizacij v minulem obdobju. Ugotovil je razveseljivo dejstvo, da so vsa podjetja v občini letošnje polletje dosegla zelo dobre uspehe in da bodo brez dvoma temu primerni tudi rezultati ob koncu koledarskega leta. Njihova pravilna razdelitev na različne naložbe bo ena zelo pomembnih političnih nalog v bližnjem obdobju, ki bo zahtevala tvorno dejavnost članov ZK. Ti se bodo v svojih organizacijah morali zavzemati za večje sodelovanje med podjetji istih panog ter za oblikovanje ustreznih integracijskih procesov. To še posebej velja po mnenju udeležencev za obrt, stanovanjsko ter komunalno dejavnost in gostinstvo.

Udeleženci seminarja so se zavzeli tudi za primerno kadrovsko politiko v ZK, od sprejemanja novih članov do izključevanja vseh tistih, ki v ZK iz različnih razlogov ne spadajo. Če bomo to storili, je dejal sekretar Ban, potem ni bojazni, da ne bi pritegnili v članstvo ZKS številne mlade, pridne in prizadevne delavce, ki bi pomahali ce-

lotno organizacijo ter ji dali svežino in poleta. S tem v zvezi so večkrat poudarili tudi potrebo po večji enotnosti članov ZK in opozarjali na primer v Vitanju, kjer so člani te organizacije dokaj razdrobljeni.

Ko so govorili o bodočih nalogah, so sklenili, da bodo na seji občinske konference ZKS, ki bo v drugi polovici oktobra, razpravljali o nadaljnjem razvoju in usmeritvi gospodarstva. V ta namen je občinski komitej ZKS že imenoval več manjših skupin, ki bodo pripravile potrebno gradivo in predloge za predvidene rešitve. Na seji občinske konference ZKS, ki bo v začetku decembra, pa bodo obravnavali uresničevanje ustanovnih amandmajev v samoupravnih aktih delovnih organizacij.

Na seminarju so se zavzeli, da morajo komisije občinskega komiteja najkasneje do konca septembra izdelati svoje delovne programe. Enaka naloga čaka tudi osnovne organizacije, ko bodo za naslednjo jesensko-zimsko sezono sprejeli načrti dela do sredine oktobra, njihova vsebina pa mora biti obvezna za vse člane ZK ne glede na to, kje delajo.

V. L.

TEKSTILNA TOVARNA
PREBOLD

želi
sprejeti na delo več

EKONOMSKIH
TEHNIKOV

za dela v finančni službi

Pogoji: končana ekonomska šola.

Interesenti naj pošljejo pismene ponudbe na upravo Tekstilne tovarne PREBOLD v roku 8 dni od objave.

LADISLAV
MAJES

Abrahama profesorja Ladislava Majesa smo zamudili. Za eno leto ga je že preskočil. Skromen kot je, bi tega zapisa gotovo ne dovolil, zato je bilo

treba poteze za njegova portret zbirati skrivaj, pa se zato bojim, da bo iz vsega tega nastala le ble- da skica.

Radečan je z dušo in telesom. Poba iz železničarske družine je bil gotovo enak svojim vrstnikom, če že ne hrupen in nagajiv, potem toliko večji prijatelj narave. V otroška leta vsajeno lju-bezen do prirode, hribov, do gozdov, potokov in re-ke, ki teče mimo njegovega rodnega mesta, to lju-bezen vcepila danes deč- kom in dekličem taborniškega odreda »Sončnih sopotnikov«, katerim na- čeljuje.

Nekdanji celjski gimnazijec je v težkih razmerah končal študij zgodovine na filozofiji, poučeval je v Zasavju, zadnjih deset let pa na šoli v Radečah, ki nosi ime enega njegovi- vih vrstnikov Marjana Nemca.

Otroško spoznavanje

vseh koticov v okolici rodnega mesta je zame- njalo tankočutno, natanč- no in zapleteno proučeva- nje njegove preteklosti. Pravi jo, da je doslej zbral ogromno pričevanj iz pre- teklosti Radeč, posebej še radeške papirnice. Iz- brskal je radeški mestni in grofovski pečat, veliko dragocenih dokumentov o mestu ob sotočju Save. Sopotne in Savinje. Do svo- jih izsledkov je morda vse preveč kritičen, ker se z detajli noče pojaviti pred javnostjo, želi, da bi bil mozaik preteklosti po- poln, brez belih lis in vr- zeli.

V šoli je prizadeven pe- dagog. Kolektivno vedno ustrezljiv in tovariški, med učenci spoštovan in priljubljen. Kako tudi ne, saj mu ni pod častjo s svojimi taborniki sodelo- vati v akciji zbiranja od- padnega papirja, skratka v vsaki delovni akciji z mladimi. Zdaj se priprav-

obrazi

lja s svojimi »Sončnimi sopotniki« na akcijo čiščenja in olepšavanja oko- lja, kajti lepote narave imajo zanj še vedno nek- danji čar. Neredko se zgo- di, da ga najdete pri šoli, ko čisti črtilne gredi- ce, neguje vrtnice in okra- sno grmičevje. Neumoren je med šolo, domom, med pohodi v naravo in hri- be, med svojo numizma- tično zbirko in v kupo zgodovinskih zapiskov, do- kumentov in nemih, toda zgovornih prič bližnje in daljnje preteklosti Radeč.

Še kaj? V slovenski pi- sani zgodovini je med mno- gimi manjkajočimi delčki mozaika tudi radeški. Ca- ka na pero Ladislava Ma- jesa. Tudi naš časnik bi mu z veseljem ponudil svoje stolpiče. Zares.

JURE KRAŠOVEC

turizem

Prvo jesensko listje na Savinjskem nabrežju v Celju.

CELJE - TURISTIČNO
SREDIŠČE

(Misli iz govora predsednika komiteja za turizem pri re- publiškem izvršnem svetu, inž. Franca Razdevška na otve- ritvi turistične razstave v okviru celjskega sejma obrti.)

Celje je pomembno turistično središče, saj se okoli njega razvija močan zimski šport in tu so naša pomemb- na zdravilišča. Zato je prav, da skušamo te vrednote in lepote ponujati in izkoriščati. Moramo priznati, da se je v zadnjem času tudi širše celjsko območje uspešno vklju- čilo v slovenski turistični gospodarski prostor. Z izgrad- njo Golt se je odprl naš pomemben zimsko športni cen- ter. Mimo tega so na tem območju znana zdravilišča: Rogaška Slatina, Dobrna, Laško, Rimske Toplice... ki imajo lepe perspektive za razvoj. V Laškem so te dni zakoličili prostor za graditev novega objekta, novega zdra- vilškega hotela. Več kot eno leto je bilo treba čakati, da je prišlo do te realizacije. Medtem so se spremenili finančni pogoji za financiranje turističnega gospodarstva. Smele načrte imajo tudi v Rogaški Slatini. Prav je, da se to, naše najbolj znano zdravilišče, čim prej razvije. Isto bo potrebno že v kratkem storiti v Dobrni. S tem bo širše celjsko območje veliko pridobilo na turističnem gospodarstvu. In prav je tako, saj leži na takem kraju, da je možen glede komunikacij in bližine večjih središč, pomemben turistični obisk.

Iskreno želim vsem snovalcem pozitivne turistične mi- sli, da bi se njihovi načrti čimprej uresničili. In če je turistična razstava v okviru sejma obrti tudi korak k te- mu, potem smo lahko tega tembolj veseli. Želim, da bi bile uristične razstave v okviru celjskega obrtnega sejma tudi v prihodnje in da bo sejem tako široko zaživel.

JAMA PEKEL ODPRTA

Turistično društvo Sempeter v Savinjski dolini bo v nedeljo, 8. oktobra slavilo pomembno zmago. Za javni ogled bodo odprli jamo Pekel, ki je kraškega značaja in edina na tem območju. Ponaša se z bogatimi kapniki pa tudi z ugodno prometno lego, saj leži 3 km severno od Sempetra.

Jamo bodo odprli ob desetih dopoldne, zatem pa bo celodnevni piknik, na katerem bo sodeloval ansambel Borisa Terjave.

Ceprav je uradna turistična sezona pri koncu, je ravno sedaj v Rogaški Slatini veliko gostov. Prijazno sonce še vedno zvabi mnogo ljudi na bele, s peskom posute staze, ki takole v dopoldanskem sprehodu uživajo mir. Cesto- krat pa se v paviljonu zbero glasbeniki in turisti prisluh- nejo promenadnemu koncertu.

Foto: D. Medved

Dolgoročna politika

Celjska kulturna skupnost odredila del sredstev svoje rednega letnega proračuna za dodatno stimuliranje za individualno umetniško in znanstveno ustvarjanje.

Brez dvoma je to naložba, ki je povsem dolgoročne narave in pomena. Znano je namreč, da so vsa leta bili samo umetniki, predvsem mladi in pa znanstveniki pomembni brez kakršnegakoli dodatnega stimuliranja, honorarja itak niso bili visoki. Sedaj vstopamo v Celju v obdobje, ko se ob finančnem pritrjevanju »kulturniškega« del le določena sredstva namenjajo za naložbe dolgoročnejšega značaja, ne pa samo za trenutne ali občasne akcije in seveda za redni program, poklicnih in amaterskih godov in ustanov.

Z omenjenimi sredstvi bodo stimulirane vse vrste književnih del, vključno dramska dela, filmski in TV scenariji, prevodi književnih del in ramskih tekstov, vse vrste koene umetnosti, oblikovanja, scenografije in kostumografije, vse vrste izvirnih glasbenih del, scenska glasba, filmska glasba, vse vrste filmskih del, izvirna kulturno-podovinska esejistika, obsežnejši kritični sestavki, kulturno-zgodovinske ali umetnostno-teoretične razprave ali druga znanstvena dela in reproduktivni umetniki.

Iz sredstev celjske kulturne skupnosti za pospeševanje individualnega umetniškega stvarjanja in znanstvenega dela bodo lahko dodatno stimulirana samo tista dela, ki niso bila objavljena, izvajana, prizorjena, odkupljena ali zastavljena od kulturnih uslov, publikacij, društev in sambov s strokovno vodeno programsko politiko. Sredstva se lahko uporabijo tudi v obliki akontacij, naročil in za ustvarjanje pogojev za umetniško ali znanstveno delo, zlasti pri tistih umetnikih, stvaritvah ali znanstvenih delih, ki za svojo izvedbo terjajo daljši rok.

Skupščina celjske kulturne skupnosti določa tudi vsako leto ob sprejemanju rednega finančnega načrta razpon višje sredstev za dodatno stimuliranje ali finančno pomoč, ki jo lahko prejme posameznik ali skupina umetnikov ali znanstvenikov.

Zanimivost je tudi to, da lahko posameznik prejme v enem letu finančno pomoč za največ tri dela. Avtorji so upravičeni do dodatnega stimulansa ali pomoči iz omenjenih sredstev tudi, če so za predlagano delo že prejeli kakšno drugo nagrado poleg osnovnega honorarja.

Tako se odpira v Celju in njegovi okolici vrsta možnosti, da bodo umetniki in znanstveniki pristopili poskusom pogumnejšega hotenja v tem smislu, da bodo imeli vsaj enkrat drugo urejeno finančno ozadje za svoje delo. To pa je v danem trenutku zelo odločilno, še posebno v umetniškem in znanstvenem delu.

DRAGO MEDVED

Ni dolgo tega, ko so Sentjurčani odkrili spomenike glasbenikom Ipavcem. V Sentjurju pa je leta 1931 uspešno deloval Ipavčev pevski zbor, katerega člane vam predstavlja današnja slika.

Zidani most

Visok jubilej godbe

Letošnje prireditve v počastitev krajevnega praznika Radeč so potekale v znamenju jubilejnega slavlja železničarske godbe na pihala iz Zidanega mosta. Le-ta letos slavi 70-letnico obstoja. Jubilejne prireditve so potekale navzven skromno zato pa toliko bolj prisrčno. Taka je bila v petek akademija po odprtju novega godbenega doma v Zidanem mostu. V sporedu so sodelovali godbeniki jubilejne godbe, nadalje radeški pevski oktet in recitatorji radeške osemletke s posebej zato prirejenim recitalom.

V pestrem sporedu pevskih, recitatorskih in glasbenih točk so se vrstili pozdravni govori, čestitke k slavlju, zaslužnim godbenikom pa so ta dan podelili tudi 32 Gallusovih značk. 19 veteranov, takih, ki še sodelujejo ali so dolgo vrsto let sodelovali, je

dobilo zlate značke, spominske vaze in ure. Deset godbenikov se ponaša s srebrnimi značkami, za spomin pa so prav tako dobili ure in vaze, trije z bronasto značko pa bodo v prihodnosti dopolnili svojo zbirko še s srebrom in zlatom.

Jubileju železničarske godbe v Zidanem mostu je bila posvečena tudi nedelja. Ta dan so godbeniki imeli v gosteh godbenike iz raznih krajev. S svojimi nastopi so se čestitkam pridružili: sindikalna godba iz Laškega, sindikalna godba radeške papirnice, železničarske godbe iz Celja, Maribora in Divače. Seveda so se po nastopu gostov z lastnim nastopom zahvalili za glasbene čestitke tudi domačini-jubilanti, končno pa je vseh šest godb skupaj pod taktirko domačega dirigenta zaokrožilo prireditve v gromoglasnem finalu. Razumljivo je, da so na

vseh teh prireditvah sodelovali občani vseh treh krajevnih skupnosti, ki z Radečami tvorijo zaokroženo celoto v spodnjem delu laške občine in da so se slavlja udeležili tudi predstavniki občinske skupščine, občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij ter političnih organizacij občine Laško. Železničarska godba iz Zidanega mosta je v sedemdesetih letih svojega obstoja žela ogromno uspehov na kulturnem polju, ne samo med železničarji, marveč med prebivalstvom celotnega okoliša. Bila je vselej tudi središče gibanja za delavske pravice v času neljudskih vladavin, buditelj narodnostne zavesti v letih po svojem nastanku, po vojni pa prav tako eden od pomembnih dejavnikov v izgradnji nove družbe. Prav zato je bila letos uvrščena med nagrajenice občinske nagrade »2. julija«.

Lapidarij celjskega Pokrajinskega muzeja. Lapidarij je tudi urejen v spodnjih prostorih muzeja, toda z večjo propagando bi ta zunanji lahko bil večja turistična atrakcija Celja.

iz dnevnika slg

Iz tehničnih razlogov bo že najavljena premiera FAUSTA prestavljena na 19. oktober. Iz sodobnega teksta Mikelove noviteta, ki ji je režiser Herzog dal svoboden, moderen okvir igre, bomo tokrat odpotovali nazaj v šestnajsto stoletje, v čas kraljice Elizabete in mladega Shakespeara. Srečali se bomo z velikim Shakespeareovim predhodnikom, ki je bil v svojem času najmanj tako slaven kot njegov stratfordski naslednik. TRAGEDIJA O DOKTORJU FAUSTU Christophera Marlowa bo v režiji Francija Križaja in v mojstrskem prevodu Janeza Menarta doživela svojo slovensko praznvedbo. Zgodba je preprosta in bazira na nemški legendi o znamenitem doktorju Johannu Faustu, ki se je naveličan študija o medicini, pravi, logiki in teologiji zapisal magiji. S princem pekla, Meftistom sklene 24-letno pogodbo, po kateri mu bo pekel služil in mu stregel z vsemi pozemskimi užitici, prodril bo v zadnje skrivnosti življenja in kozmosa, po izteku pogodbe pa bo njegova duša na vojo peklu. Marlowe se je polastil snovi v obliki moralitete, ki pa ni več togo pedagoška, v sebi nosi upor renesanse in zametke novega elizabetinskega gledališča. Proza se prepleta z verzom (blankverz!), ki ga je kasneje uporabil tudi Shakespeare. Tragično je, da je moral ta veliki moč umreti na začetku svoje ustvarjalne poti. Umrl je v doboju star komaj 29 let.

Občinstvo bi radi opozorili, da je gledališka biagajna odprta od jutra do večera v čast turistične razstave, ki je v avli in foyerju gledališča, in da so abonentske vstopnice še na voljo. Zlasti opozarjamo na nedeljski popoldanski abonma (to nedeljo!), ki ima kar 40 odstotkov popusta (drugi abonmaji 20 odstotkov). Obiskovalce gledališča opozarjamo še na novost letošnjega repertoarja: 3. novembra bo gostovalo v naši hiši Mestno gledališče ljubljansko z duhovito komedijo LJUBEZEN DRUGE POLOVICE, ki jo bodo gostje odigrali samo v okviru abonmajske predstave!

J. 2.

Kongres glasbene mladine

Tudi letos so se, kot vsako leto, zbrali mladi ljubitelji glasbe z vsega sveta na kongresu Glasbene mladine, ki je bil v starem in lepem bavarskem mestu Augsburgu. Kongres je trajal od 16. do 24. avgusta. Udeležil sem se ga kot neuradni član jugoslovanske delegacije.

Kot sem že omenil, je bil kongres v starem mestu, ki je polno kulturnih znamenitosti. Med drugim je tam tudi hiša Mozartovega očeta. Samo mesto je izredno zanimivo. Name je naredilo prijeten domač vtis kljub temu, da s svojimi 200.000 prebivalci ni ravno majhno. Zanimive so predvsem njegove stare ozke ulice, trgovske četrti, parki in kanali, ki jih je kar precejšnje število. Zelo me je presenetila tudi čistost ter discipliniranost in prijaznost prebivalcev. Mesto je 70 km oddaljeno od Münchena, tako da se je na vsakem koraku čutili utrip bližajoče olimpijade, še posebno zaradi tega, ker je v Augsburgu olimpijska umetna proga za kajak in kanu na divjih vodah. Toliko o samem okviru kongresa.

Kongres je bil v veliki Kongresni dvorani, ki je v bistvu cel kompleks dvoran z največjo v sredini. Tam je bil tudi informacijski center, ki nam je naredil precej pregledno, če kar na začetku. Ko smo namreč prispeli v Augsburg (potovali smo z vlakom), ni bilo na postaji nobene hostese, ki bi nas sprejela. Tako smo po celem mestu iskali informacijski center. Našli smo ga šele po dveh urah, na koncu s svojimi močmi. Ko smo končno le prispeli do samskega doma, kamor so nas namestili, smo utrujeni takoj zaspali.

Kongres je bil izredno zanimiv, vsaj kolikor sem mu sam sledil, kajti kot neuradni član delegacije nisem bil prisoten na vseh zasedanjih generalne skupščine. Mislim, da nima smisla, da vas nadlegujem s problemi kot so odnos med Glasbeno mladino in glasbenimi pedagogi, neevropska glasba in Glasbena mladina itd., ker so to čisto specifična področja Glasbene mladine. Mogoče samo to, da je jugoslovanska delegacija podala poročilo o Grožnjanu, ki je bilo zelo dobro sprejeto. (Grožnjan je prijeten kraj v Istri, kjer

dela internacionalni tabor Glasbene mladine že nekaj let in to zelo uspešno.)

Gotovo so bolj zanimivi koncerti, ki smo jih imeli res ogromno. Nemogoče je, da bi opisal vse, zato se bom ustavil samo pri nekaterih, ki so bili najbolj zanimivi. Najbolj vtiis je napravil koncert elektronske glasbe. Glasba je bila kvadrofonska in spremljana s projekcijo, ki je vibrirala in se spreminjala v skladu s frekvenco tonov. Glasba poslušalca popolnoma prevzema in mu daje nekak vtis grozovitosti ter neslutnih razsežnosti, dimenzij in možnosti. Ta koncert je bil v sklopu simultane koncerta. To je bil koncert, ki je trajal nepretrgoma 6 ur v kompleksu Kongresne hale, ki sem ga že prej omenjal. V tem koncertu je bila obsežna glasba od Bacha in Beethovna pa do free glasbe in elektronske glasbe. Program se je izvajal v petih dvorinah naenkrat, tako da je vsak resnično lahko poslušal to, kar ga je najbolj zanimalo. Zanimiv je bil tudi nastop skupine (vključene v simultani koncert), ki je izvajala free glasbo. Glasba je bila res popolnoma prosta, toda bila je izredno izrazna. Glasbeniki so improvizirali na licu mesta in so tako direktno prenašali svoje doživljanje trenutka na poslušalca. Podoben je bil tudi free jazz, vendar se je pri njem čutil vpliv jazzovskih pravil oziroma fraz. V tem sklopu je bil tudi nastop eksperimentalne skupine, ki pa je izvajala napisano glasbo (seveda so bili ti zapisi svojevrstni in niti od daleč podobni notnemu sistemu) in je ravno zaradi tega zahtevala veliko večjo koncentracijo za sprejem izraza, ki ga je hotela podati. Podobna eksperimentalna skupina je imela svoj nastop v gledališču. Ti so šli še dlje, saj je na primer čelist igral po podstavku za čelo, pianist pa je zlezal pod klavir in proizvajal zvoke s tem, da je tolkel po resonančni deski. Zanimiva pri tem koncertu je bila reakcija občinstva, ki je začelo nekje na sredi eksperimentov na odru peti odloček iz Dvofakove simfonije »Iz novega sveta«. Tako je nastal svojevrsten dialog med odrom in dvorano.

Vrtiljak dogodkov

CELJE

EŠC - program dela

V ponedeljek je bila ob 12. uri v dvorani ESC v Celju 1. programska konferenca ZM te šole. Udeležili so se je vsi razredni predstavniki, kakor tudi nekateri drugi dijaki. Prisotna sta bila tudi prof. Drago Loibner, podpravnatelj, in prof. Stanko Lörger, mentor mladinske organizacije. Gost je bil Milan Bratec.

Namen konference je bil, da sprejme program dela in izvoli vodstvo, ki bo v tem šolskem letu skrbelo za delo aktivov. Lansko leto je bilo delo tega aktivov zelo uspešno. Prav zaradi tega so zasledili 1. mesto kot najboljši mladinski aktiv srednjih šol Celjske občine. Letos hočejo svoje delo še bolj potrditi in pokazati, da jih tako velik uspeh ni uspal, temveč še bolj spodbudil za nadaljnje delo.

Program dela za leto 1972/73 je sledeč: organizirali bodo predavanja za ZK, sodelovali na kvizu OZN, Izdali šolsko glasilo, organizirali delovne akcije, obravnavali tekoče zadeve... 1-krat mesečno pa nameravajo imeti preko mikrofona oddajo pod naslovom »20 minut šolskega mikrofona«, v kateri bodo govorili o dogajanjih na šoli ipd.

Izvolili so tudi novo vodstvo, ki se je letos v celoti spremenilo. Za predsednika mladinske organizacije so izvolili Bogdana Podplana iz 4. c razreda, za podpredsednika Zager Mirana in Bojano Kralj, za predsednika šolske skupnosti pa Ireno Pavlič. Člane predstva in člane sveta pa sestavlja 20 dijakov.

Darja GLANCNIK

RADEČE

Praznični teden

Letošnje praznovanje krajevnega praznika Radeče, potekalo je od 23. septembra do 1. oktobra, ni bilo nič manj slovesno kot v minulih letih, le da je potekalo bolj, kot bi rekli, v družinskem krogu.

Kot vsako leto so tudi tokrat borci organizirali obisk grobov talcev v Frankolovem, Poljskavi, Framu, Rogozi in Dobraveh. Na grobove je iz Radeč odšlo okoli sto občanov. Predpreteklo nedeljo so se izkazali člani društva AMD, ki s v Radečah odprli novo avtomobilsko pralnico in priredili povorko z vozili po Radečah in okoliških krajih. Popoldne so slavili v Svibnem, kjer so lahko prvič preko telefona govorili z Radečami in prek njih dobesedno z vsem svetom. Tudi tu je bil dogodek popestren z bogatim kulturnim sporedom. V dneh od ponedeljka do petka so se zvrstile športne prireditve, od šahovskega turnirja, rokometnega turnirja, nadalje nogometne tekme, pri čemer so sodelovala društva tudi iz sosednjih občin. V petek je bila v Zidanem mostu otvoritev novega godbenega doma, v Domu Svobode pa svečana akademija v počastitev 70. obletnice železniške godbe. V soboto so tekmovali najprej ribiči, potlej tudi lovci. Istega dne je organizacija RK organizirala obisk v domu bolnih in onemoglih v Loki, dan pa so zaključili športniki z množičnim tekom po radeških ulicah. Kot poročamo v posebnem sestavku, je bila minula nedelja ponovno posvečena železniški godbi in njenemu jubileju.

-k

V. SEJEM OBRTI

Zlatarska razstava v okviru letošnjega petega sejma obrti v Celju je pritegnila mnogo obiskovalcev v prostore celjskega Muzeja revolucije, kjer so zlatarski izdelki tudi razstavljeni. Tako lahko vidimo med obiskovalci stare in mlade. Res pa je škoda, da na sejmu obrti ne razstavlja noben zlatar — obrtnik!

Foto: D. Medved

V. sejem obrti

DO KDAJ IMPROVIZACIJE?

ŠE PRED ZAKLJUČKOM — CELJSKI SEJEM OBRTI JE USPEL

Ne gre za reklamo niti za zagovor, če bo morebiti končna kritika drugačna od pričakovanih. Veliko bolj kot za to gre za oceno stanja in rezultatov, ki jih v improviziranih pogojih dosega celjski sejem obrti. Že dejstvo, da je ohranil svojo tradicionalnost, pove veliko, zlasti še, ker so znani mnogi poskusi o organizaciji takšnih in podobnih prireditev, pa so propadli. Celjski Formator je vzdržal in premagal prvi korak. K temu je dodal nove in dosegel, da je obrtni sejem rasel iz leta v leto in pridobil na ugledu. Postal je celjska prireditev, ki se je ni stranovati.

Celje ima vse pogoje, da postane sejemsko mesto v pravem pomenu besede in z vsemi pravicami, ki jih takšna mesta imajo. Te niso majhne. Pogoj za njihovo pridobitev pa so ustrezni in zaprti prostori. Tu pa je tudi ključ za novo rast prireditve kot take in za novo ter še večjo uveljavitev mesta ob Savinji. Napovedi o graditvi rekreacijskega središča pod Golovcem, kjer naj bi dobil svoj prostor tudi sejem obrti in še drugi sejmi ter razstave, so obetajoči. Kljub težavam, s katerimi se bori gospodarstvo, bi bila naložba v te prostore upravičena in utemeljena. Bo morda že drugo leto prelomnica na tej poti? Pri vsem tem velja zapisati še to: v zaprtih in primernih prostorih bo tudi lažje pripraviti obrtno in druge razstave: organizatorji bodo lahko zajeli večje število doma-

čih in prav tako tujih razstavjalcev.

Peti celjski sejem obrti, turizma in šesta zlatarska razstava se bližajo koncu. Sejemski vrata bodo zaprli v nedeljo 8. t. m. zvečer. Če tudi je preuranjeno pisati, da je naletela na velik odmev tako med obiskovalci kot med poslovnimi ljudmi. Sejem z vsemi svojimi tremi razstavami je uspel.

In kaj so o sejmju oziroma razstavah povedali tisti, ki so sodelovali pri otvoritvenih svečanostih?

Inž. Dušan Burnik, predsednik celjske občinske skupščine: Letošnja zlatarska razstava v okviru petega sejma obrti in turizma je prav gotovo največja in najbolj množična manifestacija zlatarske ustvarjalnosti pri nas. Poseben poudarek je na oblikovanju. Domači in tuji razstavljavci se predstavljajo s svojimi najbolj uspešnimi izdelki. Pri vsem tem sta značilni iskanje novih oblik in materialov.

Inž. Franc Razdevšek, predsednik komiteja za turizem pri republiškem izvršnem svetu: »Rad bi se predvsem zahvalil za misel, ki so jo sprožili turistični delavci v Celju, da se je obrtnemu sejmju priključil še ta del razstave turističnega gospodarstva. Turistična razstava je lepo dopolnilo sejmju in sejem je tako lepo obogaten.«

Leopold Krese, predsednik republiške gospodarske zbornice: »Da je celjski sejem uspel, se moramo zahvaliti ne

le ljudem, ki so se ga lotili in izpeljali, marveč tudi dejstvu, da si je izbral mesto Celje kot središče širšega gospodarskega okoliša, za katerega je zelo značilna zelo peštra struktura na področju obrtnih storitev. Tu pa je do-

ma tudi tradicija. Za njegovo perspektivo pa so zelo važni prostori. Če se bo Celje kot telo uveljavilo kot dinamično mesto, bo moralo čim prej rešiti tudi ta problem.«

M. Božič

Takole je predsednik gospodarske zbornice Slovenije, Leopold Krese, odprl peti sejem obrti v Celju.

OPTIMIZMA NE MANJKA

V torek je bila v Šmarju seja konference ZK, katere se je udeležil tudi sekretar CK ZKS ing. ANDREJ MARINC, poleg delegatov konference pa še nekateri kmetje in delavci s področja kmetijstva. Najprej so potrdili poročilo o uresničevanju sklepov in akcijskega programa organizacije ZK v občini, potem razpravljali o problemih kmetijstva, izvolili za delegata na III. konferenci ZKJ VELJKA KOLARJA, tekstilnega tehnika iz Kozjega in sprejeli akcijski program do konca leta 1972.

Osrednja točka dnevnega reda na 3. seji konference je bila razprava o problemih kmetijstva v občini, ki je ena od poslednjih v republiki s socialno strukturo nad 50 odstotkov kmečkega prebivalstva. Sprito tega ekonomsko nerazvita občina ima nemalo problemov na področju kmetijstva. O teh problemih smo že pogosto pisali, zato bi se v poročilu omejili le na tisto, kar je bilo v torek svežega, novega.

Predvsem je treba omeniti, da je referat, ki ga je za ogrevanje v razpravo podal magister Jernej Peterlin, vseboval več ali manj že znane probleme kmetijstva v šmarški občini, vendar tokrat ne ločeno po sektorjih lastništva, marveč kompleksno in v celoti. Omenili je napredek obrata KK Zalec po preteku dvoletne sanacije in njegov vpliv na razvoj sodobnejše miselnosti tudi med zasebniki. Za leto je bilo v referatu rečeno, da jih še vedno pritiska k tlom prepočasno uresničevanje proklamiranih načel in načrtov o tem, kako kmetijstvo razviti na stopnjo blagovne proizvodnje. Med drugim je bila iznešena zanimiva misel o tem, da akcije za razvoj lokalne komunalne

infrastrukture obremenjuje kmetovalce, ki prispevajo za ceste, za vodovode, za šole itd., ter jih tako hromi, da bi mogli več vlagati za razvoj kmetij, pa jim pojenja sapa, ko je treba s svojim deležem sodelovati pri najetju kreditov. Toda ko smo po drugi strani slišali predsednika občine, ki je povedal kaj pomeni več kot milijardo dinarjev, ki jih zbirajo občani sprito v vse smeri prekratkih proračunskih sredstev, je ta zanimiva misel nekoliko obledela. Ostali govorniki so na seji razpravljali trezno, bolj so obračali poglede v bodočnost kot v preteklost, bolj kot o cenah so govorili o možnostih kje razkleniti začarani krog relativne in dejanske revščine v občini, ki ima 3.280 kmetij, seveda predvsem majhnih, dobro pa bi jih lahko go. spodarilo na vsem ozemlju kvečjemu 1000. Zato se je optimizem na torkovi seji oslanjal predvsem na upanje, da bo agrarna prenaseljenost premagana z odpiranjem novih delovnih mest, kmetijstvo pa od naturalne proizvodnje s pomočjo družbe vendarle krenilo bolj pogumno k blagovni proizvodnji. Seveda v sklepih niso pozabili omeniti vrsto dejavnikov, ki bi na tak hitrejši razvoj bistveno

vplivali, veliko le teh, pa je žal še vedno izven njihovega dosega in samoupravne volje

občanov šmarške občine.

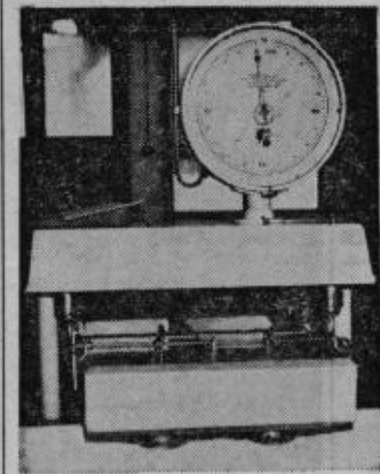
V razpravi je sodeloval tudi sekretar CK ZKS ing. Andrej Marinc, ki je med drugim dejal da v referatu nakazuje ideološke dileme o kmetijsko politiki v naši družbi niso potrebne, saj se je o njej ZK v Sloveniji odločno izrekl na seji republiške konference, posvečene tem vprašanjem.

J. K.

KMETOVALCI !

svetujemo, projektiramo, montiramo in servisiramo

opremo
za vas !

MLEKARSKA TEHTNICA

zahtevajte informacije !

- ŽIVINSKE
- KLAVNIŠKE
- DOZIRNE
- MOSTNE
- MLEKARŠKE
- DECIMALNE
- SILOSNE
- IN AVTOMATSKO TEHTNICE ZA MESNO INDUSTRIJO

LIBELA-CELJE

OPEKARNIŠKA 2

TEL. 21 41, TELEX 23330

Njihovo življenje je materinstvo

PO MATERINI POTI

Naši bralci se bodo prav gotovo spominjali Suhovršnikove mame iz Lenarta nad Gornjim gradom, o kateri smo pisali pred meseci. Že takrat nam je povedala, da je tudi ena izmed njenih hčera rodila dvanajst otrok, pa lahko obiščemo tudi njo. Malce dolgo je trajalo, predno smo jo obiskali, zato pa smo to vendarle opravili.

ANGELA RIHTER, po domače se pravi pri Grozdej, se je z možem ravno odpravljala na obisk k znanecem, kajti bila je nedelja, ko smo jo obiskali. V prostorni kuhinji je v kotu na divanu veselelo brcala Petra, kot so mi kasneje povedali nje-

no ime, in se mi raztegnjenih ustnic veselo zasmejala. Zadnji od dvanajstih otrok, kolikor jih je rodila Angela Rihter, je štirimesečna Petra, ki je, kot je povedal mož Ivan, vedno dobre volje, da je le suha in sita. Lačna pač nikoli ne mara biti... Suhovršničina hči se je z Ivanom poročila pred enaindvajsetimi leti, leta pa jo je spoznal, ko je komaj nekaj več kot sedemnajstleten partizan prišel k hiši skupaj s svojimi tovariši. Takrat je bilo Angelci 14 let. Všeč mu je bila, pa jo je zasmiral in počakal, da je odrasla. Po poroki se je preselila na njegov dom, na kmetijo, ki obsega

okoli 28 hektarjev zemlje. Prvi otrok, je bil fantek, se je rodil še istega leta, vendar ga je že po štirih dneh pobrala smrt. Potem so se zapored rodile tri dečlice, njim je sledil edini fant, ki je pri hiši, nato pa še po vrsti šest deklet. Najstarejša hči je torej stara dvajset let, za najmlajšo Petro pa smo že povedali — štiri mesece. Ko smo mamo Angelo pobarali, če bo, spričo njenih let, stara je namreč 42 let, pri hiši v bodoče še kaj naraščaja, je povedala, da menda ne, da je bilo »kar zadostno«. ANGELA RIHTER sodi med najmlajše matere, ki smo jih doslej objavili v naši rubriki in med smehom nam je povedala, da je menda po mami »pojerbala«, da je pri hiši toliko otrok, saj njene sestre nimajo tako številnih družin. Bodi tako ali drugače, res je to, da je družina pri Grozdeju srečna, da se otroci, štirje so zdoma, vsako nedeljo zberejo doma in da je to za mamo Angelo najsrečnejši dan v tednu. Otroci so pridni, posebno pa se izkažejo dekleta, ki mamo pri kuhinjskem delu pridno razbremenjujejo. Zelo rade pomagajo, sicer pa tudi morajo, kajti nekatere bodo prav kmalu gojene za možitev. Možitev pri Grozdejevih ne bo manjkalo, pa snubcev tudi ne!

Kmetija je moderno usmerjena, ukvarjajo se z mlečno proizvodnjo in molzni stroj opravi težko delo molže, ki je nekoč odpadlo na mater Angelo. Tudi traktor so že naročili in kmalu ga pričakujejo. Srečni so, pridni in veseli, največje veselje v hiši pa je prešeren otroški smeh, ki nikoli ne zamre...

ANGELA RIHTER iz Tiroseka s štirimesečno Petro v naročju.

Ali poznate svoj kraj?

(9)

Večina vas je pravilno zapisala, da smo v prejšnji številki objavili fotografijo Rogatca. Med njimi smo tudi izžrebali tri, ki bodo prejeli nagrade, in sicer: 30,00 din prejme Franc Selekar, Imeno 44, Podčetrtek; 20,00 din Frenk Gradišnik, Sentjur 179; 10,00 din pa prejme Nada Vešlaj, Ločendol 37, Rogaska Slatina. Nagrade bomo poslali po pošti.

Dopisnice z odgovori, kateri kraj je danes pred vami, pošljite na naše uredništvo v Celju, Gregorčičeva 5 do ponedeljka, 9. oktobra. Tudi takrat bomo izžrebali tri nagrajence.

Rabljene, dobro ohranjene

KAMP PRIKOLICE

domače in tuje proizvodnje po zelo znižanih cenah.

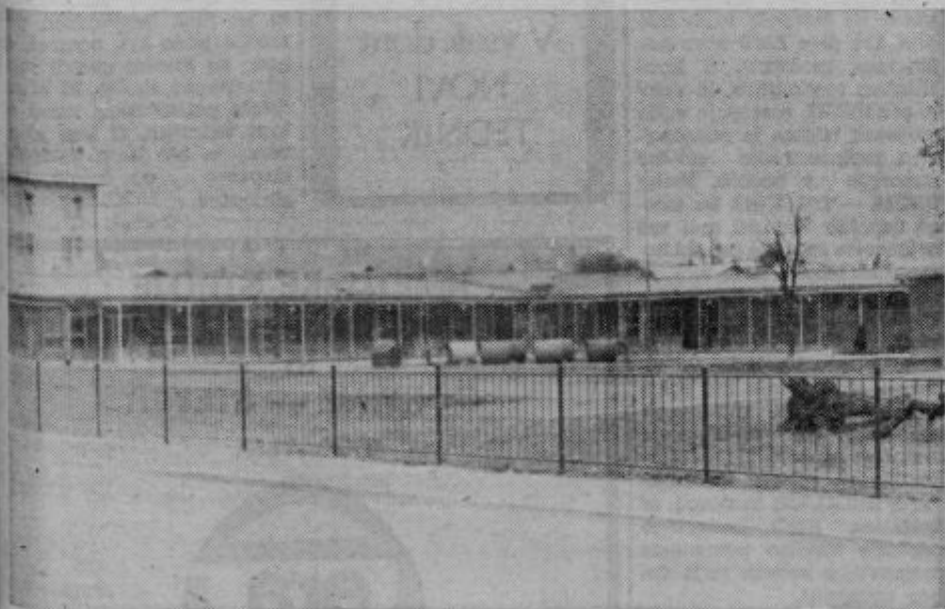
50 % CENEJE

Možnosti delnega kreditiranja.

Ogled možen vsak dan od 6. do 12. ure v skladišču Avtomotorja, Cesta na Ostrožno 25.

Vrtec na Hudinji

NOVA PRIDOBITEV

Zaradi gradbenih in obrtniških del se je predvidena otvoritev otroškega vrtca na Hudinji zavlekla za mesec dni. Jutri pa bo vsa četrta nova naselja ob hudinjski šoli praznovala svoj praznik, otvoritev dolgo pričakovanega vrtca. 6. oktobra bo vrtec odprt, na varstvo pa čaka že 144 vpisanih otrok. Paviljonski tip nove otroške ustanove je lepo urejen, celo zunanost je enkrat vsklajena z notranostjo. Vrtec na Hudinji bo odprt od pete ure zjutraj do pol treh popoldne, otroci pa bodo tu imeli tudi topli opoldanski obrok, katerega bodo vozili iz vzgojno varstvene ustanove Tončke Čečeve.

ČEZ ČIGAVO HIŠO HITRA CESTA?

Zunaj je bilo tako, kot da bi buljil v svinec. Pihalo je, da so zadnji listi nemočno padali v travo, malce dalje se je čulo osamljeno ropotanje Savinje. Borovci so se pripogibali, kot da bi plesali otožni jesenski ples pod taktirko vetra.

V izbi je bilo prijetno, kljub temu da ni bilo toplo. Kozarec vina pa liker in cigarete in topla, klečna kmečko-delavska beseda, ki ne pozna leporečja pač pa poštenost.

Stara žena, ki se še vedno kot »šestnajstca« giblje po kuhinji, je jadikovala:

»Glavo nam bodo vzeli, zdaj na stara leta. Ja, ja, cesto bodo speljali tu čez nas, prav čez mojo hišo. Nič več ne bomo pili piva.«

Neko čudno otožnost je bilo čutiti v njenih besedah, ki poživljajo tisti kraj več kot sedemdeset let. Pa bo že držalo, da je v njih nekaj kancev upravičenega strahu.

Harmonikar: »Eni pravijo, da jo bodo speljali tu čez njeno hišo, drugi da jo bodo speljali nekoliko nižje, tretji, da jo bodo tam za hribom. Polja

so vmes, hmeljska polja in vsak se boji za svoj del.

Zena: »Vse so premerili. Vsi in vse vrisali! Rekli so, da bodo izbrali tisto varianto, ki bo terjala najmanj žrtev in da raje podrejo nekaj hiš, kot pa celotna posestva. Slednje bi bilo prehud.«

Zidar (bil je žejen in je prišel na pivo): »Vsi vse govorijo, nihče pa nič točnega ne ve. Vse gradnje so ustavljene. Problem je, če bo šla cesta tam, kjer so stanovanjske hiše, te pa so v tem delu skoraj vse zidane na črno. Brez gradbenega dovoljenja! Delavec bi bil tako dvojno udarjen!«

Zunaj je še kar pihalo, kot da bi poleg listja hotelo odnesti še otožne misli in velike skrbi.

Harmonikar: »Je že tako, da vsak skrbi za svoj rit. V tem primeru pa še toliko bolj.«

Zena: »Moj sin ima pripravljen že ves material za hiško, takšno, da bi lahko na stara leta v njej živel, pa ne more graditi. Je rekel, da bo udaril kar na črno, pa so ga opozorili, da on pa to

sploh ne sme, ker je mož postaviti.« Požirek.

Inženir: »Brez skrbi bodite, kajti vse se bo uredilo. Zdaj vidim, da čez moj vikend ne bo speljana hitra cesta, ker sem ob daljnovodu. Če gre čez vašo hišo, tudi ne, ker sem izven zaščitnega pasu. Torej smo rešeni. Prihodnji teden grem na občno in bom poizvedel, kako je. Prišel bom povedat.«

Zena, harmonikar, zidar in otrok (pravkar je prišel): »Kako ste dobri. Pa uredite tako, da nam ne bodo speljali ceste nad glavo. Saj veste, na stara leta...«

Zunaj je zavijalo, kot da bi odganjalo grde misli, ko se je inženir odpeljal.

Tisto prvo oktobrsko nedeljo so povsod, ne samo v tej izbi, govorili o tem, kje bo speljana hitra cesta, za katero so denarji določeni in rok tudi: leto 1975, še zdaj pa ne vemo, kje bo speljana!

to

sosed sosedu

ISKRA-EMO

INTEGRACIJI NAPROTI

Ugibanj okoli dokončne rešitve že več let perečega problema v celjskem EMO je pravzaprav konec. Kakor smo v prejšnji številki že poročali, je delavski svet potrdil dosednji potek razgovorov o priključitvi k Združenemu podjetju ISKRA ter zadalžil odgovorne dejavnike, da z začetnim delom nadaljujejo.

Kaj bo prinesla predvidena integracija? Kaj pomeni to za več kot 3.000 članski kolektiv in kakšne bodo perspektive? Težko je reči, kaj vse bo prinesla prihodnost, eno pa je gotovo, da je odločitev pravilna, da se s predvideno integracijo odpirajo nove možnosti, ki ne bodo zagotovile samo sanacije dolgoletnih težav, temveč bodo, v to smo prepričani, odprle nove, velike možnosti nadaljnje rasti in ekspanzije podjetja.

OSNOVNO O

»ISKRI«

Posebej predstavljati Združeno podjetje Iskra, pravzaprav niti ni potrebno, saj ga javnost dobro pozna. Kljub temu pogledimo v nekaj podatkov, če drugega ne, bomo vsaj osvežili spomin. Združeno podjetje Iskra je danes največji koncern na področju elektroindustrije v naši državi. Vsi obrati celotnega podjetja ustvarjajo že sedaj okoli 410 milijard starih dinarjev celotnega dohodka, pri čemer pa velja še zlasti opozoriti na dvoje posebnosti, in sicer, prvič, da Iskra 15 odstotkov svoje proizvodnje plasira na zunanja tržišča, večinoma na zahodna in da

predstavlja vrednost njenega izvoza kar 1 odstotek celotne jugoslovanske trgovinske menjave. Vrednostno dosega izvoz 50 milijonov dolarjev, kar je nekako toliko, celo malo več, kot je v lanskem letu na primer doseglo gospodarstvo celotne celjske regije!

V srednjeročnem programu tega industrijskega giganta je zapisano, da bo v letu 1976 ISKRA že dosegla 800 milijard bruto realizacije, vrednost izvoza pa naj bi se povečala na 200 milijonov dolarjev. Medtem ko letos celotno podjetje zaposluje nekaj manj kot 18.000 delavcev, naj bi jih leta 1976 zaposlovalo že kar 24.000. To je nedvomno vsega spoštovanja vredna številka!

KAKŠEN
POLOŽAJ EMO

Združeno podjetje ISKRA ima vrsto samostojnih institucij, ki se specializirano ukvarjajo vse od raziskovalne do zunanje trgovinske dejavnosti. V oblikovanju svojih izdelkov je ISKRA prvo in vodilno podjetje v Jugoslaviji in dosega pri oblikovanju svojih proizvodov najvišja mednarodna priznanja. Estetsko in funkcionalno oblikovani izdelki ji omogočajo nadaljnjo ekspanzijo na domačem, predvsem pa na zunanjem tržišču, kjer je že zdavnaj dosegla svoj visok renome in velik ugled.

V primeru, da bo na refe-

rendumu, ki bo predvidoma v mesecu novembru, izglasovana integracija z Iskro, potem bo celjski EMO v tem podjetju imel status ene izmed organizacijskih enot, ki po sedanjem statusu ISKRE uživajo veliko samostojnosti. EMO bo imel v primeru združitve status pravne osebe, ki samostojno pridobiva in ugotavlja dohodek in samostojno vodi knjigovodstvo. Glede imena bodoče firme je sicer več variant, toda še najprikladnejša bi bila uporaba ISKRA-EMO, pri čemer bi celjski EMO tudi v bodoče zadržal in uporabljal svoj zaščitni znak, kar je še zlasti pomembno pri nastopanju na zunanjih tržiščih, kjer sta firma in njen znak že vrsto desetletij renomirani in upoštevani. V okviru celotnega podjetja bi tudi v bodoče ostala enotna zunanja trgovina, za kar ima ISKRA specializirano institucijo ISKRA-COMERC.

Spričo statutarne spremembe v vseh delovnih organizacijah, ki jih narekujejo ustavna dopolnila, bo EMO v bodoče imel status dislocirane temeljne organizacije združenega dela, tako torej kot vsi dosednji samostojni obrati, ki že vrsto let uspešno delujejo v okviru Združenega podjetja ISKRA.

IN KAJ BO EMO
PRIDOBIL?

Eno izmed osnovnih vprašanj razvoja EMA so nedvomno investicije v novo tehnologijo in nadaljnji razvoj proizvodnje. To je osrednji problem, ki se je v vseh zadnjih letih kazal v ospredju. Z vključitvijo v Združeno podjetje ISKRA bi EMO dosegel povečane kreditne sposobnosti, kar bi v prvi fazi omogočilo deblokado, ki je konstanten pojav v poslovanju zadnjega obdobja, nadalje bi to omogočilo dokončno ureditev vprašanja modernizacije linije težke posode, v načelu pa splošno hitrejšo in trdnjšo rast EMO. S tem bi se celjskemu podjetju odprle možnosti bodočega koncentracijskega jedra širšega združevanja ob najširših samoupravnih pravicah in največji organizacijski sposobnosti. Preko ISKRA-COMERCA se odpirajo možnosti razvejanega poslovanja na široki tržni mreži tako v domovini, kakor na številnih tujih tržiščih, kar daje EMO nove razširitvene možnosti. S koriščenjem marketinga, ki deluje pri ISKRI, nastopajo večje možnosti lažjega in pravilnejšega programiranja celotne strategije v bodoče. Preko ISKRA-DESIGNA bo možno uspešno koristiti tudi vse najnovejša izsledke pri oblikovanju izdelkov, kar bi bilo za nekatere vrste proizvodnje v EMO še izrednega pomena, kajti kljub nekaterim dosežkom v minulih letih je podobno oblikovanje pri nekaterih proizvodih pravzaprav stagniralo. Ob upoštevanju možnosti za koriščenje dejavnosti vseh ostalih specializiranih ISKRINIH institucij, se kolektivu EMO nedvomno odpirajo številne pomembne možnosti, o katerih velja dobro razmisliti.

Vse torej kaže, da je bila odločitev o nadaljevanju razgovorov za predvideno integracijo vsestransko utemeljena in pričakujemo lahko, da bodo to potrdili tudi delavci, ko bodo na referendumu odločali o svoji nadaljnji usodi.

BERNI STRMCNIK

Šentjur

BURJA OKROG
BELIH HALJ

ŠENTJURČANI NEGODUJEJO ZARADI
NEUREJENIH RAZMER V ZDRAVSTVENI
POMANJKANJE SREDNJE MEDICINSKE
GA KADRA, ŠTIPENDIJ ZA ŠENTJURSKO
OTROKE PA NI

Pričakovati je bilo, da se bo po poročilu direktorja Zdravstvenega doma Celje dr. ANTONA FAZARINCA, na seji občinske skupščine v Šentjurju razvila živahna razprava. Ne toliko zaradi rahlo pomanjkljivega poročila, kot zaradi vsega, na čemer v zvezi z zdravstvom Šentjurčani negodujejo že dalj časa.

Po poročilu o delu in problemih Zdravstvenega doma Celje so odborniki predvsem izrazili mnenje občanov o delu šentjurske enote.

Zal, nova zgradba Zdravstvenega doma v Šentjurju ni rešila vseh problemov, tako kot so pričakovali nekateri. Kadrovska zasedba v novi zgradbi je enaka kot v stari, to pa je tudi najhujši problem. Po nekaterih ugotovitvah bi moral imeti Šentjur najmanj pet zdravnikov, letos pa sta bila na razpolago dva oziroma trije.

Odbornik JOŽE VOGA iz Gorice pri Slivnici je dejal:

»Naši ljudje niso zahtevni in ne letajo za vsako stvar k zdravniku. Ko pa pridejo, pomeni, da je stvar resna. Pripeljejo se tudi 30 kilometrov daleč in pomislite njihovo razočaranje, ko morajo čakati ure in ure, da pridejo na vrsto. Bolni.«

Odborniki so kritizirali tudi dejstvo, da ni dovolj rednih splošnih pregledov šolskih in predšolskih otrok in da je zelo malo zobozdravstvenih pregledanih otrok. Problem pogosto predvsem pomanjkanje kadrov. V Šentjurju bi lahko zaposlili dentiste, vendar ni zobnih instrumentark. Nasploh je problem pomanjkanja srednjega strokovnega medicinskega kadra izredno akuten. Zakaj?

Odbornik JOŽE CEH:

»Imamo proslave, manjka pa nam kadra. Za to je kriv sistem stimuliranja. Imeli smo ljudi, vendar so odšli drugam, tja, kjer so boljši osebni dohodki. Glavni vir problema je nagrajevanje.«

VINKO JAGODIČ se je za-

vzel za jasnejše relacije med občinsko skupščino in Zdravstvenim domom v Celju, ki za potrebo po temeljni organizaciji združenega dela šentjurski enoti.

Podpredsednik občine, ing. IVAN VEGER je med drugim omenil tudi kritike občanov na račun zdravnikov, ki prihajajo v službo prepozno in oddidejo z dela prezgodaj.

Skratka, odborniki so zelo kritično ocenili stanje šentjurskega zdravstva. Neki med njimi je celo dejal: »Ne morem povedati vsega, kar so izrekli o tem občani. Mogoče izraziti tega negotovnosti.«

Dr. Fazarinca je pojasnil nekatere probleme in povedal, da v teh Šentjur vsekakor ni osamljen. Dejal je, da bo prihodnje leto na srednji medicinski šoli v Celju odprli tudi oddelke za zobne assistente. Med drugim, ko odgovorjal na pripombe, da bi lahko priskočili Šentjurju na pomoč tudi celjski zdravniki, je rekel:

»Moram reči, da vaši zdravniki dostikrat pravijo, bomo že sami vse uredili, zamenjave in podobno. Pogovorite se z njimi.«

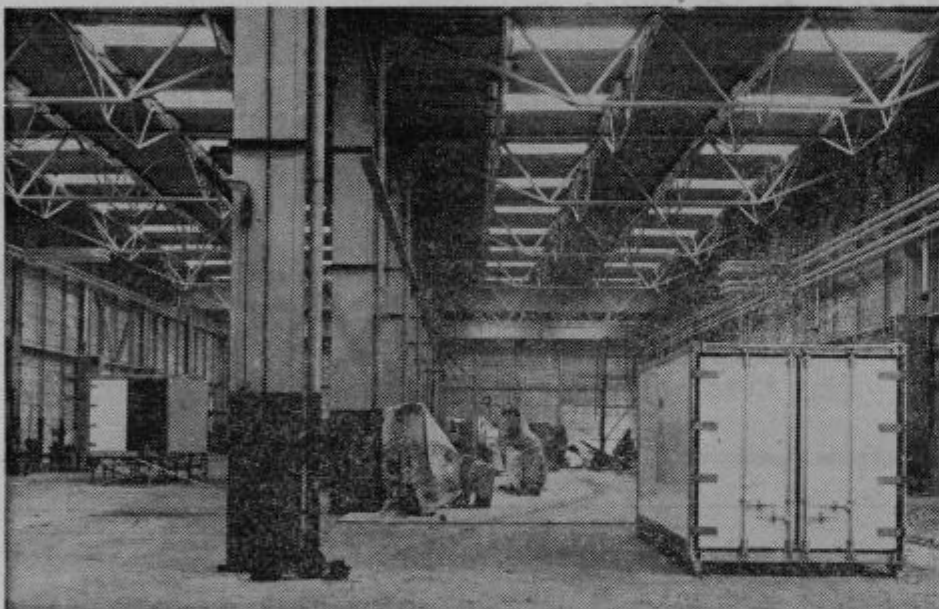
Je to res naloga sam

Šentjurčanov?

Na seji občinske skupščine so odborniki sprejeli tudi stališča, ki jih bodo realizirali v prihodnjem obdobju. Nadaljujejo se naj prizadevanja za TOZD v enoti Šentjur. Svet za zdravstvo naj napravi podrobno spremljanje problematiko zdravstvenih služb in hkrati problem zdravstvenih delavcev. Štipendiranje kadrov bo potrebno reševati skupno in načrtno. Na seji je bilo namreč poudarjeno, da bi veliko šentjurskih otrok rado nadaljevalo po končanem osemletnem študiju na srednji medicinski šoli, vendar ni mogoče dobiti štipendije. V bodoče bo potrebno postaviti komunikativnejšo pot občina — Zdravstveni dom in zagotoviti rednejše preglede otrok.

Tako dr. Fazarinca kot drugi pa so na seji ovrgli govorilo, ki so med Šentjurčani povzročile hudo kri, namreč, da bodo na Planini ukinili zobozdravstveno službo, ki bi na delala potencialno samo enkrat tedensko. O tem ni govorila, je bil jasen zaključek razprave o šentjurskem zdravstvu.

Milan Seničar

LASTNIK PONIJA ZNAN

Minuli petek je bilo v knjižarni in papirnici »MLADINSKA KNJIGA« v Stanetovi ulici v Celju zelo živahno. V oddelku spominkov so uvedli prostor za zbiranje kuponov, ki so jih v minulih tednih prejeli številni kupci šolskih potrebščin. Veliko nestrpnih kupcev se je zbralo, da bi videlo, če jim bo sreča naklonjena. In res, nekateri so bili tudi izbrani in so nagrade takoj tudi dvignili. Seveda pa so vsi nestrpno pričakovali, kdo bo dobitnik glavne nagrade — poni kolesa.

Mlada šolarja, deček in deklica, sta pridno segala v vrečo in prebirala na plano liste z nastovi dobitnikov. Prve nagrado, poni kolo je dobila ANTONIJA ZAGORC, Sp. Sečovo 74 pri Rog. Slatini. Veliki atlas sveta, pomagalo, ki ga sleherni šolar še kako potrebuje, pa je zreb naklonil Mitja JAGERJU, Dobrovska 21, Celje ter MAJDI IPSEK, Zvodno 25, Teharje. Skupno so izbrali še 250 dobitnikov knjižnih nagrad in gramofonskih plošč.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

KMETIJSKE STROJE
GORENJE — RAPID
in
GORENJE — STEYER

DOBAVLJA

VELENJE
poslovna enota AGROS
Foitova cesta 6

Šentjur pri Celju

O NAČRTU RAZVOJA

POGOVOR S SEKRETARJEM OK ZK ŠENTJUR PRI CELJU, VINKOM JAGODIČEM, O PRIPRAVAH NA III. KONFERENCO ZKJ, USTAVNIH DOPOLNIL IN SREDNJEROČNEM PROGRAMU RAZVOJA ŠENTJURJA

Šentjurski komunisti so že pred meseci razpravljali o delu mladih v Šentjurju in se tako pripravljali na III. konferenco ZKJ. Kljub sprejetim stališčem pa lahko danes ugotavljajo, da ni šlo vse tako, kot je bilo zamišljeno. Hkrati s tem so bili v Šentjurju med prvimi, ki so organizirali razprave o ustavnih dopolnilih v delovnih organizacijah. Med pomembnejše dogodke Šentjurja, pomembne za njegovo prihodnost, pa vsekakor sodi javna razprava o osnutku programa razvoja občine, o kateri trenutno razpravljajo družbeno politične organizacije, kmalu pa bo ta razprava zajela še širši krog. O teh treh vprašanjih smo se pogovarjali s sekretarjem občinske konference Zveze komunistov v Šentjurju, VINKOM JAGODIČEM.

NOVI TEDNIK: Kaj lahko poveste o pripravah Šentjurskih komunistov na III. konferenco ZKJ glede na šentjursko mladino?

JAGODIČ: V Šentjurju smo že nekoliko predčasno govorili o vključevanju mladih v samoupravni sistem. V trenutnem obdobju vlada v delu Zveze mladine večje mrtvilo kot pred dvema mesecema. Sklicali smo predsedstvo občinske organizacije, začela pa se je aktivnost nekaterih organizacij, tako na Planini kot v Šentjurju, vendar tu mladi še niso povsem organizacijsko urejeni. Reorganizirali bomo predsedstvo občinske konference, ga kadrovske okrepili in zamenjali neaktivne člane. Skupina mladincev, članov ZK, se je udeležila razgovora na medobčinski ravni in pričakujemo bogatejšo delo. K realizaciji programa, sprejetega na šentjurski III. konferenci pristopamo z oktobrom, tako da bomo v pripravah na jugoslovansko konferenco komunistov dosegli že določene rezultate pri večjem in uspešnejšem aktiviranju mladine.

To nam omogoča zbiranje mladih v šolah, novo izobraževalno obdobje, ker bomo formalni mladinski politični šolo, pričeli pa bomo tudi z obravnavo ustavnih sprememb, s čimer želimo mlade usposobiti predvsem za večjo participacijo v krajevni samoupravi.

NOVI TEDNIK: Ali ni kadrovske problem ZM v Šentjurju najhujši za mladinsko organizacijo?

JAGODIČ: Drži! Ta problem je povezan s permanentno migracijo aktivnih mladinskih družbeno političnih delavcev. Eden od vzrokov je v letih, drugi pa v preselitvi oziroma zaposlitvi zunaj kraja. Mladina sama, žal, ne skrbi za redno obnavljanje aktivnih mladinskih kadrov, pri tem pa tudi Zveza komunistov premalo skrbi za redno obnavljanje vodilnih mladinskih kadrov.

NOVI TEDNIK: Kako je z uresničevanjem ustavnih dopolnil v Šentjurju, kakšna je bila pri tem vloga ZK in kako je to dejansko prisotno med delovnimi ljudmi Šentjurja?

JAGODIČ: Stanje glede uveljavljanja ustavnih dopolnil je občinski komite pregledal s pomočjo posebne komisije in na podlagi ugotovitev na seji sprejel stališča, s katerimi je seznanil vse sekretarje osnovnih organizacij v delovnih organizacijah, direktorje in vodje dislociranih obratov. Lahko rečem, da je v vseh delovnih organizacijah prisotno ponekod razmišljanje, drugod pa že konkretno izvajanje v duhu organiziranja temeljnih organizacij združene dela.

Vse delovne organizacije, ne glede na sedež podjetja, so sprejele stališča kot realna z

obljubo, da jih bodo uresničila do roka, to je do 31. decembra. Po moji oceni obstaja največ dilem na področju kmetijstva, kjer je zame nesporna TOZD kooperacija z močno participacijo kmečke samouprave; dalje na področju zdravstva, kjer gre za povezovanje interesov na tem področju s strani posameznih družbeno političnih skupnosti, odnosno za smiselno notranjo organizacijo strokovne in samoupravne ureditve ter še na nekaterih drugih, kot je na primer gozdarstvo.

NOVI TEDNIK: V Šentjurju ste pred javno razpravo o srednjeročnem programu razvoja. Kakšna je vaša ocena izdelanega osnutka programa?

JAGODIČ: Osnutek, ki smo ga dobili, je določen poskus ocene dosedanjega gospodarskega razvoja občine in na drugi strani fragmentarno nakazuje bodoči razvoj Šentjurja.

Povsem odsotno je vprašanje jasne orientacije na področju urbanizacije, nadaljnega razvoja skrajno zastalega PTT omrežja, osnutek ne vsebuje ničesar o modernizaciji železnice, premalo govori o rekonstrukciji elektro omrežja, v njem ni področja telesne kulture in kulture, zelo megleno pa je obdelano tudi vprašanje raznih oblik turistične dejavnosti od kmečkega do lovškega turizma itd. Osnutek v določenem smislu emocionalno začenja re-

VINKO JAGODIČ

šitve oskrbe z vodo brez upoštevjanja možnosti oskrbe in seveda potreb širšega območja. S takšno vsebino ustvarja še večje nerazpoloženje, kot je sicer prisotno.

Mnogo premalo je obdelana vloga krajevnih skupnosti, tako s področja njihove vsebine delovanja, ker zajema le reševanje cest in nekaterih drugih malenkosti. V osnutku je premalo vgrajena temeljna samoupravna institucija bodoče ustavne ureditve. Sicer pa je za sestavljalce tega osnutka to predstavljalo odgovorno delo in vse, kar sem povedal, ni mišljeno kot kritika njihovega dela, temveč kot prispevek.

Pogovor zapisal
MILAN SENICAR

PRIPRAVE NA NOVO SEZONO

Te dni se v velenjski občini sestajajo člani prosvetnih društev in Svobod ter pripravljajo delovne načrte za naslednje obdobje. Med prvimi so se sestali člani amaterskega gledališča Pesje pri Velenju, ki se bodo že v kratkem predstavili z igro »Tolmun in kamena«. Po vsej verjetnosti bodo pripravili še »Zupanovo Mickov«, vrh tega pa urejevali knjižnico in pripravili spored za več proslav.

SREČANJE KNJIŽNIČARJEV

Od 4. do 6. oktobra bo v Velenju srečanje bibliotekarjev. Na sporedu je več strokovnih predavanj, ob zaključku pa tudi obisk turističnega centra na Golteh.

VPIS ŠE NI KONČAN

V rudarskem šolskem centru Velenje še vedno vpisujejo gojence v triletno poklicno šolo. V tem letu nameravajo vpisati 150 mladih rudarjev. Zaenkrat pa obiskuje to šolo le 70 fantov. V šolo se lahko vpišejo vsi tisti, ki so opravili vsaj šest razredov osnovne šole, kajti v šolskem centru imajo med rednim šolanjem tudi vse pogoje, da opravijo preostala dva razreda popolne osemletke.

Celjska komunala

NOVE CENE

Na zadnji seji celjske občinske skupščine so odborniki sprejeli tudi vse predlagane sklepe o soglasju za nove cene komunalnih storitev. Tako se je spremenila cena za ogrevanje stanovanj in poslovnih prostorov. Cena je določila komunalno podjetje Plinarna vodovod Celje, in sicer je cena za kv. m. ogrevane površine 30,00 din za sezonsko kurjenje. V omenjeni ceni je 1,45 dinarja namenjeno za redno investicijsko vzdrževanje, 3,40 dinarja pa za razširjeno reprodukcijo naprav in delovnih sredstev kotlarne.

Prav tako je bil sprejet sklep k soglasju za novo ceno odvoza smeti. Cena je določila celjsko komunalno podjetje Javne naprave, in sicer je določena cena za kv. m. stanovanjske oziroma poslovne površine mesečno za dvakrat tedenski odvoz smeti za gospodinjstva in zavode 0,18 dinarjev, za gospodarske organizacije pa 0,22 dinarjev. V določeni ceni je 0,02 dinarja namenjeno za redno investicijsko vzdrževanje, 0,01 dinarja pa za razširjeno reprodukcijo naprav in delovnih

sredstev za odvoz smeti. Novo ceno za izpraznjevanje greznic in odvoz fekalij je tudi določila celjsko komunalno podjetje Javne naprave. Cena za izpraznitev greznice in odvoz znaša za eno cisterno 75,00 dinarjev. V določeni ceni sta dva dinarja namenjena za redno investicijsko vzdrževanje, za razširjeno reprodukcijo pa iz te cene ni moč nameniti ničesar.

Zanimiva je bila razprava odbornikov okoli določitve novih cen za prodajo mestnega plina. Prevladalo je mnenje, da nove cene niso pretirane, saj predstavlja uporaba utekočinjenega plina eno izmed dobrih rešitev pri uporabi goriv, največ v smislu očiščevanja ozračja in okolice. Odborniki menijo, da sedanjí uporabniki mestnega plina znorejo plačevanje novih cen. Prva tarifa je bila dosedanja 1,18 din, nova pa je 1,65 dinarjev. V drugi kategoriji je bila stara cena 0,60 din, nova pa je 1,00 dinarjev. Pri tretji tarifi pa zamenja dosedanja cena 1,18 dinarjev, nova, ki znaša 1,65 dinarjev.

D. M.

Šmarje

O KADRIH

Tudi šmarska občinska skupščina je sprejela osnutek družbenega dogovora o enotnih osnovah kadrovske politike v občini. Da bi zagotovili dosledno uresničevanje dogovora, so v Šmarju izvolili posebno komisijo, ki jo se-

staljajo: Drobne Franc, Kern Vlado, Mrhar Vlado, Strašek Zvonko, Kovačič Janez, Jernejšek Ivan, Strašek Vinko, Gojtan Jože, Znidaršič Jože, Kovačič Franc in Skorjanc Filip.

PODJETJE
KOMUNALNO OBRTNI CENTER
VELENJE, Koroška 46

razpisuje
ŠTIPENDIJE

- eno na srednji kmetijski šoli
- eno na srednji tehniški šoli — gradbeni oddelek.

Prijavi priloge potrdilo o šolanju. Rok prijave: 10 dni po razpisu.

KMETIJSKI KOMBINAT
HMEZAD — ŽALEC

objavlja prosto delovno mesto

KOMERCIALISTA

za prodajo lastnih proizvodov
v DE Mleko

Za to delovno mesto se zahteva srednja strokovna izobrazba ekonomsko-komercialne smeri in 3 leta prakse. Kot poseben pogoj je poskusno delo, ki traja 2 meseca. Nastop dela v mesecu decembru 1972.

Pismene ponudbe z dokazilom o strokovnosti naj pošljejo zainteresirani na naslov: Kmetijski kombinat Hmezad — Zalec, kadrovske oddelke 15 dni po objavi.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Mitja Ribičič, član predsedstva SFRJ in ZKJ, ter Marko Bulc, član predsedstva SFRJ, sta med dvodnevnim obiskom v celjski občini obiskala tudi Cinkarno. Najprej sta se pogovarjala z vodstvom tovarne. Seznanila sta se s problemi tovarne in realizacijo nekaterih kreditnih naložb v zvezi z gradnjo tovarne titanovega dioksida, nato pa sta si ogledala še proizvodne obrate. Marko Bulc je že v dopoldanskem razgovoru z razširjenim političnim aktivom celjske občine menil, da je Cinkarna že primer, kako v Jugoslaviji kasnimo pri uresničevanju nekaterih projektov. Namesto da bi banke, ko se za projekt odločijo, spodbudile čimprejšnjo delo novih obratov in s tem ustvarjanje novih sredstev, odlašajo takrat, ko bi naj projekt dobil končno podobo. Na razgovoru s komunisti Cinkarne je oba pozdravil Polde Slapnik, nato pa je Mitja Ribičič govoril o aktualnih vprašanjih zunanje politike, Marko Bulc pa o gospodarskem povezovanju Jugoslavije s svetom.

Kmetijstvo

KAKO S KORUZO?

Se pred nekaj tedni je bilo na našem trgu premalo koruze, zato je bila predraga. Vsaj tako so trdili tisti pridelovalci, ki so jo imeli na prodaj. Več 100.000 vagonov smo je morali uvoziti, da bi zavrh nadaljnjo rast pretirano visoke cene. Naenkrat pa je koruze preveč. Njena cena je padla veliko bolj, kot so predvidevali strokovnjaki. Na blagovni borzi v Novem Sadu jo ponujajo že po 1,20 dinarja za kilogram. Veliki pridelovalci koruze v Vojvodini in drugod se bojijo poloma in zahtevajo poleg odkupa za materialne rezerve sprostitve izvoza koruze.

Kaj se je zgodilo, da je presenetilo ne le živinorejce, ki s prejšnjo predrago koruzo niso marali pitati veliko živine, ampak tudi pridelovalce koruze in celo gospodarske strokovnjake?

To, kar se je zgodilo, bi morali pričakovati oziroma preprečiti ali ublažiti, če ne bi malikovali koruze tako, da so pozabili na zdravo pamet. Res je, da je na to vplival letošnji napovedani rekordni pridelek koruze. Toda to ni bil pravi vzrok, kot bi radi prikazali tisti, ki so ga polomili, temveč le povod, da so se stvari prikazale v pravi podobi.

Ali res niso vedeli vse do avgusta ali septembra, koliko koruze imajo v shrambah in

skladiščih, da so šele zdaj zagnali vik in krik, češ da ne bodo imeli dovolj prostora za letošnji pridelek? Šele ob zorenju letošnje koruze so ugotovili, da imajo še okrog en milijon ton lanskega pridelka, ki naj bi ga odkupila družba, da bi naredili prostor za letošnji pridelek?

Težko je razumeti razmišljanja lastnikov koruze. Spomniti pa se je treba, kako so govorili pred meseci, ko so omejevali rejo živine. Trdili so, da se bolj splača koruzo prodati, kot jo pokrmiti živini. Ali so mislili, da so pametnejši kot tisti kmetovalci, ki naj bi z njihovo drago koruzo krmili živino? Ker so živinorejci redili manj živine, zlasti prašičev, so pokrmili manj koruze. Ker smo je tudi uvozili precej, bi morali vedeti, da ne bodo mogli prodati vse koruze.

Morda so to vedeli, pa niso hoteli priznati, ker so imeli še druge račune. Veliki pridelovalci pšenice in koruze so se pred tedni zahtevali, naj družba zviša odkupno ceno pšenice, češ da je v primerjavi s koruzo precej cenejša. Če cena pšenice ne bo ustrezno zvišana, je bodo posejali še manj kot lani in raje več koruze. Niso pa razmišljali, ali cena koruze ne bo padla, če je bodo pridelali veliko več kot prejšnja leta. Na to so pomislili le tisti

pristojni organi, ki pred letošnjo setvijo niso hoteli zvišati cene pšenice.

Podobno se je zgodilo z zahtevami, naj bi družba zvišala zajamčene odkupne cene živine. Za živinorejce se razmere izboljšujejo tudi brez zvišanja odkupnih cen. Kaj pripravljajo ali kaj bodo storili veliki pridelovalci koruze, pa še ne vemo.

Vedeti pa je treba, da s takimi spletkami ali spekulacijami, kot smo jih imeli pri koruzi, ni moči urejati našega kmetijstva. Kmetovalci z njimi škodujejo drug drugemu. Družbeni organi pa bodo obravnavali njihove predloge za izboljšanje kmetijstva in usklajevanje cen z še večjim nezaupanjem in previdnostjo.

Kako bi bilo treba ravnati s koruzo, da bi se izognili sedanjim zapletom? V minulih mesecih naj bi bila njena cena nekoliko nižja, da živinorejci ne bi omejevali reje in ne bi bilo treba uvoziti cenejših koruze, pa bi zdaj imeli v skladiščih veliko manjše zaloge. Potem letošnji rekordni pridelek ne bi zbil cene tako nizko kot zdaj. Dolej bi bila cena zmernejša, posledje pa tudi trdnjša. Cene krmil bi bile stalnejše in enako stroški pitanja. Cene mesa bi laže uskladjili z njimi za daljše obdobje.

Jože Petek

Kriminal

KOLESAR Z NOŽEM

Zločini vedno razburijo ljudi, še posebej pa so gnusni tisti, kjer so žrtve otroci, mladoletniki.

Celje in njegovo širšo okolico je pred dnevi razburila vest o gnusnem zločinu v bližini Pesja pri Velenju.

Stirinajstletna Z. L. z Mallega vrha pri Smartnem ob Paki je ob 15. uri popoldne hodila ob desni strani ceste iz Šoštanja v Velenje.

Za njo se je pripeljal neznanec. Mož, mladenič? V roki je imel nož in z njim je usodno zamahnil. Deklica je pretrpela hud vboj v hrbet, tik ob hrbtenici. Omahnila je na rob ceste.

EKSPLOZIJA V RADIOAPARATU

Bilo je mirno sobotno popoldne, ko se je MARIJA JAGER, doma v Doboljski ulici v Celju, odpravila iz stanovanja v kletne prostore. Ker je odšla le za kratek čas, je pustila prižgan radijski sprejemnik. Medtem, ko je ni bilo, je v radioaparatu nastala manjša eksplozija, ki je povzročila požar.

Ogenj je uničil radijski sprejemnik, televizor, knjižno omaro ter poškodoval okno in vrata. Požar so pogasili celjski poklicni gasilci. Škoda je za 17.000 dinarjev.

Neznani kolesar morda niti ni stopil s kolesa. Odpeljal je naprej, verjetno zadovoljen s svojim zločinskim dejanjem. K sreči so hudo ranjeno deklico kmalu našli in jo odpeljali v bolnišnico, kjer se je pričela za sedaj uspešna borba za njeno življenje.

Pred zaključkom redakcije pa so z Uprave javne varnosti Celje sporočili, da štirinajstletna Z. L. najverjetneje ni bila edina žrtev napada neznanega kolesarja.

Ugotovili so, da je bila na cesti med Šoštanjem in Velenjem tik pred napadom na Z. L. napadena tudi neka druga deklica, katere imena še niso ugotovili. Tudi njo bi naj napadel neznanec na kolesu.

DVAKRAT ENAK NAPAD

V trgovini TEHNIKA ob Ljubljanski cesti v Celju je prvič zažvenketalo v četrtek. Neznanec je s kamnom razbil izločeno steklo, pograbil avto radioaparat, ki je bil na polici in izginil v noč. V nedeljo zvečer je bila TEHNIKA žrtev drugega, povsem enakega napada. Neznanec storilec je tokrat odnesel električni vrtni stroj. Skupna škoda: čez 2.000 dinarjev.

Iesu. Da bi lahko čimprej ugotovili, kdo je kolesar z nožem, UJV naproša dekle, da takoj javi svoj naslov.

Morda je odveč zapisati, da ljudje iskreno upajo, da bodo celjski kriminalisti čimprej prišli zločinca.

M. Seničar

VLOMILEC Z DOLGIM NOSOM

Med šolami, ki zadnje dni niso bile varne pred vlomilci, je tudi osnovna šola Petra Sprajca v Zalcu. Neznan storilec je vlomil v vrata pisarne in iskal denar. Toda dolgo prstnež je moral oditi z dolgim nosom. Denarja ni našel, zato pa se je znesel nadpredali oziroma pohištvo. Naredil je škode za 2.000 din.

MLADOLETNIKA SO PRIJELI

Pretekli teden sta vlomila v bife samopostrežne trgovine v Slovenskih Konjicah mladoletnika D. B. in T. R., oba iz Konjic. V trgovino sta prišla skozi okno, ki sta ga razbila. Nakradla sta politank, čokolade, bonbonov in cigaret, toda pri dejanju ju je zalotil miličnik med službenim obhodom. Odpeljal ju je na postajo milice.

KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE • KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE

FERDO GODINA BELE TULPIKE

Roman poklanja bralcem

(2)

Automotor CELJE

Vso noč sem imel mučne sanje. Ko sem se zbudil, sem bil poten. Vse po sobi je bilo razmetano, nobena stvar ni bila na svojem mestu. Zunaj je deževalo. Dolgi curki so se vlekli po šipah.

Sel sem maševat. Bal sem se, da bi srečal dekana. Pri zajtrku smo molčali. Kot ponavadi, je bil dekan hladen. Pričakoval sem, da bo spet dvignil glavo in mi omenil moj sinocni obisk. Pa ni. Niti besede ni črhnil o tem.

»Kje imate danes pouk, gospod kaplan?« me je vprašal. Drobil si je kruh v kavo in ni dvignil oči.

»V Petiševcih.« sem odgovoril mirno, kolikor sem mogel.

»Pojdete z motorjem? Daleč imamo vasi.« je menil mirno. Mnogo ljubše bi mi bilo, če bi vzrožil, če bi govoril o tem, kar je mislil.

Nad nami je ležala mora. Kava je bila brez okusa. Komaj sem čakal, da pridem v svojo sobo in bom sam.

Dnevi so tekli na videz mirno, jaz pa sem se odtujeval dekani.

Zahajal sem spet h Krampačevim, kjer je zadnje čase postajal reden gost Zid Brünner s svojo ženo in hčerko Raelo. Ze dolgo so Brünnerjevi zahajali h Krampaču, toda zelo redko. Zadnje čase so bili ti obiski pogostejši. Postajali smo prijatelji. Brünnerjevi so bili Zidje. Zame vsekar novost. Bil sem prepričan, da jim ni do drugega, kakor da človeka opeh-rijo. Vendar so bili Brünnerjevi drugačni. Če bi bili krščeni, bi jih lahko prišteval med zglede ne krščanske družine.

Krampačevi ženi je bilo ime Berta. Nekaj tednov pred

njenim godom sem bil povabljen na večerjo. Povabljeni so bili tudi Brünnerjevi. Veselil sem se tega večera.

Delal nisem več zato, da bi zadostil svojem notranjemu miru. Bil sem potrpečljiv in delaven. V svojem prostoru sem bil res rad neodvisen od dekana.

Sole je bilo konec. Težak križ mi je padel z ramen. Tu di praznikov je bilo v poletnem času mnogo manj.

Nekoga vročega popoldneva, prav ko sem legel, je nekdo hrupno odprla vrata. Stopil je do mojih vrat in potrkal.

»Daj!«

Vrata so se odprla. Plebanuš Kandič iz Hrvaškega Primorja je vstopil nasmejan, vesel in ogorel od sonca. Kazal je velike, močne zobe in črn šop las mu je silil na čelo. Skočil sem z divana. Stisnila sva si roki.

Ze nekaj let se nisva videla. Bila sva istih let. Srečala sva se prvič v Zagrebu v bogoslovju. Bila sva prijatelja. Jaz sem odšel iz Zagreba v Maribor, ker sem nameraval službovati v lavantinski škofiji, kjer je bila moja mati. On je ostal v Zagrebu. Po novi maši je takoj dobil župnijo nekje na Krasu. Pozneje sva se malokdaj srečala.

Popoldne sva se šla s Kandičem kopat. Šla sva daleč navzgor ob potoku, kjer je bila voda čista in dovolj globoka.

»Krepak si. Dobra fara ti koristi.« mi je rekel. Stopil je k potoku. Pobral je ploščat kamen in pomeril tik nad vodo. Kamen je odskakoval od vode. Plebanuš Kandič se je vrvaval in zaplilil vame oči. Jaz sem sedel na bregu na travi.

»Pa drugače?«

»Kako, drugače?« sem vprašal.

Slutil sem, kaj misli. Delal sem se hladnega in nisem pokazal, da me je s tem spravil v zadrego.

»No, če si se že kje usedel.«

Preprost, naraven je bil v tem. Sklonil se je na prod, da bi poiskal ploščat kamen.

Neznansko sem postal radoveden, kako živi on.

Kandič mogoče teh besed ni vzel tako hudo.

»Ničesar nimam.«

»Ničesar! Slovenci ste pa res čudni!«

Veter je vlekel od šume preko vročega polja, nad katerim je cvetel dan. Sonce je pripekalo in toliko rož je raslo po travnikih. Ob hribu se je v soncu kopala Lendava.

Nad rdečimi in črnimi strehami je trepetal zrak. Gori v hribu je rasla vinska trta. Mnogo majhnih, belih koč je kukalo sem od gorice v ravnino, kjer se v tej vročini ni premaknila živa duša.

Ne, zdaj se ne bi mogel ločiti od tega mesta, da mi ne bi krvavelo srce. Ne stran!

Zrl sem v hrib. Nekdo je škropil gorice z modro galico. Lepo se je razločila poškopljena trta od nepoškopljene.

Ne vem, kaj je bilo Kandiču, da se je zresnil. Naredila se mu je guba na čelu. Popravil si je lase nazaj in gledal v vodo, nato je prišel k meni na breg.

Legel je v visoko travo. Tudi jaz sem legel. Duh tolikih rož je bil prijeten. Okrog po cvetovih so brnele čebele, murni so peli, mesto je bilo daleč, za njim je bil hrib, na nebu pa je samevalo sonce.

»Leto dni sem bil sam na fari.« je začel pripovedovati. »Če bi ne prinesel s seboj vere v Boga, ne vem, kaj bi se zgodilo z menoj! Sam! Vse dneve, vse noči v tistem Krasu. Nedelja je bila vedno dan, ko sem videl več ljudi. Pri nekijh večernicah sem jo prvič opazil. Od takrat nisem bil več miren. Za stenami sem si grizel ustnice, a povsod sem videl samo njo. Boril sem se s seboj. Ko sem šel v faro, ali iz faroja v cerkev, sem med toliko obrazi takoj našel njenega.«

Pridrževal sem sapo. To je bil zame velik udarec. Kakor da mi je kdo razbil posodo, ki sem jo skrbno čuval. Kandič — ta moj ubogi Kandič — jo je razbil, da še sam ni vedel.

Drugega dne je Kandič odšel na Hrvaško. Jaz sem ostal razdvojen v tem malem mestu, ki me je zgrabilo s kleščami.

Cez nekaj dni bo Bertin god. Mnogo mislim na to. Kupil sem ji vazo iz surovega srebra.

Ze nekajkrat sem sedel pri Krampačevih poleg mlade Zidnje. Krampač in Brünnerjeva govorijo vedno o kupčijah. Berta ima oprgava z vsem mogočim. Rahela me sprahuje o mojem delu. Ozke, dolge obrvi dvigne, če ji povem kaj nenavadnega, ustnice stisne in me nepremično gleda.

Jaz bi ji pripovedoval kar naprej. Ne čutim nobenega napora, nobene utrujenosti. Rahela me zre nepremično. Skoraj se ne zavedam, kaj se godi medtem okoli mene. Veselim se snidenja z njo.

Ce me ni zrla s svojim mirom, nisem imel od večera pri Krampačevih ničesar. Nemiren, nezadovoljen sem bil in samo čakal sem, kdaj bo v moji bližini.

Sedeli smo pri Krampačevih okrog mize. Modra luč, se je ujemala s stenami in pohištvo. Krampač je razlagal Brünnerju novi trgovinski zakon o surovinah, ki jih uvažamo. Brünnerjeva gospa je pozorno sledila Krampačev razlagi. Mene je Rahela narahlo prjela za rokam. Tega še nikoli ni storila. Nagnil sem se k njej. Čutil sem njen dih, tako se mi je približala.

»Ste že pripravili darilo za gospo Berto?« Sepetala je. Rekel sem ji potih, da sem.

»Kaj ji boste prinesli? Smem vedeti?«

»Ne, ne smete vedeti.« Nasmehnil sem se. Ona me je prjela za roko.

»Poredni ste.«

Da me vsaj ne bi prjela. Vso noč nisem zatisnil očesa. Boril sem se s hudobnim duhom. Uporabil sem vse moje moči, da bi ga v tem odločilnem boju premagal. Hotel sem se rešiti vsega. Tako kakor Kandič, tako ne smem za četi. Vendar sem Rahelo neprestano iskal v svojih mislih, kakor je iskal Kandič svojo ljubljeno. Zdaj sem Kandiča razumel.

Se nadaljuje

KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE • KAMP PRIKOLICE 50 % CENEJE

VELENJČANI RADI PLEŠEJO

Velenje se rado postavlja s svojo lepoto, s sodobnim utripom. Imajo čudovit dom kulture, prekrasno knjižnico z razstavnim prostorom, Delavski klub, kratka — pozna se, da je tu doma denar in razvit čut za potrebe tega mladega mesta. Arhitektonsko enkratne stavbe povezujejo urejene zelenice. Človek bi pričakoval, da je tudi tu tako kot drugje: ljudje se vedno bolj zapirajo v svoje domove, sedijo ob televizorjih, skrbijo samo za svoj osebni standard. Za Velenje lahko trdimo, da ni tako! Letošnja revija gledaliških skupin Slovenije je prav tu dosegla izjemno lep in rekorden obisk vseh predstav (10 v enem tednu!) vsakoletne revije

mladinskih pevskih zborov že vrsto let nazaj polnijo veliko dvorano doma kulture. Tudi z nastopi odraslih pevskih zborov so Velenjčani zelo zadovoljni, mlada gledališka skupina njihovega Amaterskega gledališča se na novo poraja in stremi za kvalitetnimi dosežki. Se in še bi lahko naštevali v dokaz prizadevanj na kulturnem področju. Denar ni vse, treba je prizadevanosti, veliko truda, potrebno je spoznanje, da potrebuje človek tudi duhovno bogastvo — sicer se bo med čudovitimi bloki betonske poezije, med zelenicami in po lepih asfaltnih cestah sprehajal in vozil v najdražjih avtomobilih »sodobni robota«, programiran samo za pridobivanje

materialnih dobrin. Zadnji dosežek pa je ustanovitev Šaleške folklorne skupine. Skupina je bila ustanovljena 15. septembra 1971. leta, torej deluje komaj dobro leto. Ustanovili so jo na željo Skupščine občine Velenje in njihove kulturne skupnosti, seveda pa so imeli srečo, da so našli strokovno vodstvo in dobre organizatorje: koreografsko vodita skupino zakonca Milan in Neva Trampuš (nekdanja plesalca Maroltove folklorne skupine iz Ljubljane organizacijsko vodstvo pa je prevzel ing. Janez Krašovec. Ob obisku smo imeli občutek, da so od začetne zagnanosti ostali resnično samo disciplinirani plesalci, pripravljeni na trdo delo. V tem

kratkem obdobju so osvojili ples s področja Slovenije, Hrvaške in Makedonije: splet belokranjskih in gorenjskih plesov, pesmi ter običajev, Slavonijo in šopsko oro. S tem programom so nastopili v Velenju in gostovali v okolici, nastopili so tudi v Trstu in organizirali turnejo po Belgiji. Domačemu občinstvu so se predstavili 9 krat. Njihove nastope si je ogledalo več kot 65.000 gledalcev! Najtežja preizkušnja je bila prav gotovo gostovanje v Belgiji. Navezali so tesne stike s folklorno skupino »DRIESKE NIJPERSE« iz Saint Gillisa in z njeno pomočjo organizirali desetdnevno turnejo.

Vsak dan so imeli po dva ali tri nastope, vedno pred več kot 2.000 gledalci. Nastopili so v družbi belgijskih, francoskih, irskih, škotskih, norveških, holandskih, poljskih in ostalih folklornih skupin. Publika jih je sprejela izredno prisrčno: po vsakem nastopu je izražala zadovoljstvo s skandiranjem in zahvala ponovitev uigranih narodnih plesov. Vsaka izvedena točka in ponovitev je bila za vse nastopajoče enkratno doživetje. Polet in zanos, ki so ga dobili z odobravanjem in javnimi pohvalami, jim niso mogli vzeti niti kabaretsko atraktivni Poljaki.

Kljub napornemu urniku so imeli še vedno dovolj časa, da so se preko čudovitega starega Brugea odpeljali tudi na obalo severnega morja in imeli v Oostderinkerhe ob obali večer jugoslovanskih folklornih plesov. Tudi tu jim je več kot pet tisoč gledalcev z navdušenjem vtillo novega

poguma. Čakal jih je še mednarodni festival v Saint Gillisu. Belgijo so prekrizarili po dolgem in počez. Za njihova izvajanja so se še posebej zanimali Francozi, Norvežani in Holanci.

Ob povratku v domovino so ponovno zgrabili za delo, kajti zavedajo se, zlasti ob spoznanjih v tujini, da se splačata trud in znoj, ki so ga prebili v tem kratkem obdobju. Skušnje so ponovno stekle. Obiskali smo jih na eni izmed prvih vaj in se prepričali, da njihova pripovedovanja niso pretirana, zlasti ne ob sistematičnem in resnem delu. Deset postavnih fantov in prav toliko deklet se je ta večer vrtelo pod vodstvom Neve Trampušev, predsednik Janez Krašovec pa nas je popeljal v skladišče zelo bogate zaloge prepotrebni kostumov — večino ma originalnih narodnih noš. Ob sistematičnem delu jim je izpopolnjevanje in dopolnjevanje tega fundusa edini cilj. O vrednosti neradi govorijo, to je njihova mala skrivnost.

V sezoni 1972-73 nameravajo dopolniti in razširiti doslej naštudirani spored s spletom štajerskih plesov in običajev (iz okolice šaleške doline ali s spletom prekmurskih narodnih plesov, iz Vojvodine pa znameniti bunjevački ples, iz Bosne »Glamoč« ter več pevskih in glasbenih točk. Ob tem delu bodo vključevali tudi nove člane, računajo na 80 aktivnih plesalcev, godbenikov in pevcev. V drugi polovici sezone se bodo lotili še plesov iz Srbije, nekaterih novih iz Slovenije in koroško poročno obredje. Neverjetno zahteven program dela! Ob vsem tem obudujemo izjemno ambicioznost in pripravljenost tudi na lastno žrtvovanje.

Med najmarljivejše plesalke spada predmetna učiteljica

Babi Končan, športnica, glasbena pedagoginja in plesalka

glasbe Babi Končanova. Na vprašanje, kaj jo je privedlo v to skupino, nam je odgovorila, da predvsem ljubezen do narodnih plesov, ob katerih se sprosti po napornem celodnevem delu. Človek potrebuje telesno in duševno rekreacijo, je nadaljevala simpatična sogovornica. Prej sem tri leta trenirala karate, toda ples je primernejši za mlada dekleta. Namerava ostati v skupini, saj so postali v tem kratkem skupnem delu neločljivi prijatelji.

Pogovarjali smo se tudi s harmonikarjem Josipom Flišom, ki že od vsega začetka izvajlja narodno avtentične melodije iz svojega instrumenta. Mlad je še, saj je dijak, toda poln zagnanosti in nam je ob vsaki izgovorjeni besedi zagotavljal zvestobo temu ansamblu.

Kaj naj zapišemo še za konec? Zaključek lahko povežemo v en sam stavek: to je dokaz, da lahko tudi danes, ko se mladi izživljajo velikokrat tudi v brezcilnem življenju in zabavi, pritegnemo s pametnim vodstvom v takim imenovane klasične kulturno prosvetne dejavnosti.

STEFAN ŽVIŽEJ

Velenjčani v slikovitih narodnih nošah.

Ljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

Spoznavajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si oglejte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pisnu na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, t oznako SPOZNAJMO SE.

Ce je mogoče, napišite tudi naslov osebe, ki je na fotografiji obkrožena.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem bo Ljubljanska banka vsak teden razdelila tri hranilne knjižice:

1. PO 100 DIN,
2. PO 50 DIN,
3. PO 50 DIN.

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralce ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka

Od 1. do 31. oktobra praznujemo širom države mesec varčevanja, 31. oktober pa praznujemo po vsem svetu kot svetovni dan varčevanja, že od leta 1924.

V sedanjosti je varčevanje izrednega pomena, saj zbuja zanimanj in zavest, da je prihranjeni denar v korist posamezniku in skupnosti.

Vsak odvečni denar v banko, to naj bo vodilo vseh, ki znajo obračati svoj denar. Pravi naslov za denarne zadeve

Ljubljanska banka — podružnica Celje

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka

KUPON 1

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

ODKOTALILA SE JE GLAVA

SLEDI DAVNINE NA KONJIŠKEM GRADU

JURČIČEVA PRIPOVED

Pisalo se je 26. novembra leta 1671. K baronu Ivanu Erazmu Tattenbachu, ki je bil zaprt v ječi na graškem gradu, so pristopili mestni sodnik, predsednik sodne komisije ter dva prislednika in

stavljen krvavi oder, črno pogrnjen. Ko se je Tattenbach povzpел nanj, mu sodniki povedo, da ga je cesarjeva milost oprostila odsekanja desnice. Tattenbach se je zahvalil, priporočil svojo dušo bogu in pokleknil in krvnik je trikrat mahnil z mečem po vratu najmočnejšega plemena nitaša štajerske dežele. Glava je odletela in po mestu

padal in se je do danes ohranila le še kot razvalina.

GRMADE KAMENJA

Konjiški grad! Kdo bi vedel, kako daleč nazaj segajo njegove korenine. Že sredi 12. stoletja srečamo v virih plemiški rod, ki je po njem nosil svoje ime, leta 1237 pa se grad tudi posebej omenja

nes ne ve, kjer je iskati njegov začetek.

Toda pred leti so se na gradu lotili dela. Odločili so se, da bodo ruševino, ki s svojimi mogočnimi zidovi še vedno kraljuje nad naselbino, rešili pred uničenjem. In zavihali so rokave. Najprej so padla drevesa, potem so posekali zelenje. In grad, ki se je prej komaj opazno sramežljivo prikazoval izza vrhov smrek, je zdaj izstopil v vsej svoji nenavadni razsežnosti. Popotnik, ki zdaj nameri korak proti razvalini, presenečen obstane pred orjaškimi kupi kamena, ki so ga delavci nagrnadili sredi prej zasutega grajskega dvorišča. In počasi prične razbirati podobo, kakršno je imel grad, preden je neusmiljeni zob časa pričel opravljati svoje razdiralno početje. Ob debelo zidovje, ki je na južni strani obdajalo dvorišče, so se z notranje strani prislanjale manjše stavbe, ki so rabile gospodarskim in drugim potrebam. Tu je bila kuhinja, tu so imeli shrambe in prostore za služinčad. Prostori so bili obokani, kot še danes nakazujejo ohranjeni nastavki obokov v steni. Nadstropje nad pritličnimi prostori je morda služilo gospodi, o čemer bi pričale velike zidne odprtine, v katerih so bila prej okna. A tega ta hip še ni mogoče zanesljivo trditi. Gospoda je namreč po vsej priliki prebivala v severnem delu dvorišča, kjer prav zdaj odkopavajo temelje. Tu so zidovi debelejši in trdnjši, pokriva jih lepo glazen apneni omet. Bili so tudi obokani, da pa njegovim prebivalcem ni bilo potrebno zmrzovati, so jih ogrevali s pečmi podobnimi današnjim kmečkim pečem. Eno izmed njih so pravkar odkopali. Kurišče je imela v stranskem prostoru tik ob severnem zidu, v graščinski sobi pa je bila okrašena z lepo izdelanimi keramičnimi pečnicami, ki so jih čeprav zdrobljene, našli kar lepo število. Globlje in globlje grebejo lopate, vse več se odkriva pred očmi raziskovalcev, ki skušajo priti preteklosti tega imenitnega gradu do kraja.

Zob časa je naredil svoje. Pogled na veliki grajski stolp.

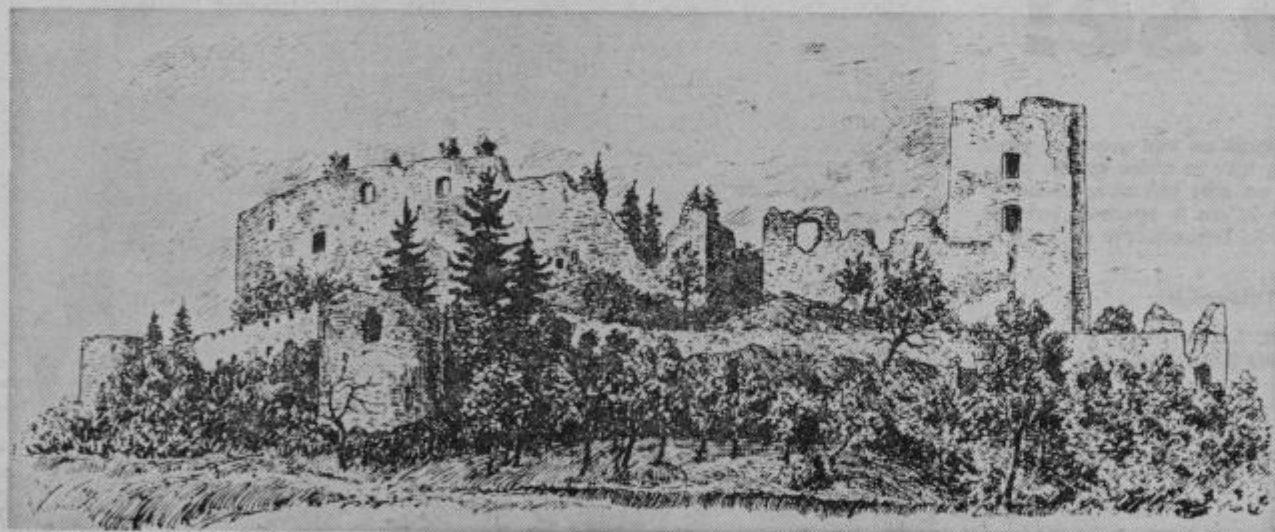
je dala besedo in tako smo izvedeli marsikaj, o čemer bi po literaturi zaman brskali. Ne le to, da nameravajo ruševino zavarovati. In ne le to, da jih je zato potrebno odkopati do temeljev, da bi bila obnovitvena dela res uspešna. Izvedeli smo, kaj vse je že danes mogoče sklepati o davni tuteklosti gradu, čigar zgodovina je bila doslej zavita v skrivnosten plašč teme...

NERAZISKANE SKRIVNOSTI

Se vse premalo je raziskano, da bi bilo mogoče dati natančen odgovor. Pa vendar se vsaj v obrisih že nakazuje marsikaj, kar bo pozneje mogoče povezati v smiselno celoto. Na zahodni strani, kjer je danes stari vhodni stolp, tečejo danes ostanki nekdanjega sorazmerno tankega obrambnega zidovja, na vzhodni strani se nakazujejo obris starodavne enonastropne stanovanjske stavbe z ozkimi svetlobnimi linami, kateri so pozneje pridelali mogočen peterokotni stolp in še pozneje masivni okrogli bastiljon. Na južni obodni steni dvorišča se nakazujejo sledovi starih nadzdkov k obrambnega nočnika, v skrivnostnem rovu, v katerega je z nekoliko poguma še danes mogoče prilesti, če se človek ne boji umazati kolena, spet kažejo ostanki starodavne stavbe s poldrugi metra debelimi zidovi, katere značaj in pomen pa zaenkrat nista razvidna...

Se in še skriva konjiški grad presenečenj. In če oštejemo pomembne ugotovitve izvedencev, ki dela spremljajo, bo vendar morda najdragocenejše to, da bodo Konjčani zavarovali mogočno ruševino pred propadom, si bi Konjice brez gradu ne bile več tisto, kar so. Tega se zaveda tudi konjiška temeljna kulturna skupnost, ki je skicijo omogočila in podprla.

ZDENKA STOPAR

Risba gradu okoli leta 1900

mu slovesno prebrali obsodbo:

»Ivan Erazem Tattenbach izgubi svoje plemstvo in svoja posestva za sebe in svoje naslednike. Odsekana mu bo desna roka, z mečem bo glavo izgubil s tremi udarci.«

Dne prvega decembra je na počil usodni dan. Mestna vrata v Gradcu so ostala uro dlje kot navadno zaprta. Kar je bilo v mestu vojakov, pešcev in konjenikov, vse je bilo na ulicah. Tudi mestna straža je bila oborožena in je morala izkorakati. Po vseh cerkvah so zvonili zvonovi in graški duhovniki v ornatih so za Tattenbachovo dušo molitve molili...

Zjutraj ob osmih je bil na magistratnem dvorišču po-

so spet zazvonili zvonovi. Zvečer so Tattenbachovo truplo tiho in skrivaj pokopali na pokopališču dominikancev pri sv. Andreju v Murskem predmestju na severni strani cerkve...

Tako nekako popisuje Josip Jurčič v svoji znameniti zgodovinski povesti Ivan Erazem. Tattenbach zadnje trenutke življenja poslednjega graščaka mogočnega konjiškega gradu. Tattenbach, ki se je povezal z ogrskim in hrvaškim plemstvom v zaroti proti Habsburžanom, je bil izdan, z njegovo smrtjo pa se je končala tudi zgodovina konjiškega gradu. Ta je prešel v posest bližnjega žičkega samostana, ki pa ga je kmalu pričel zanemarjati, tako da je starodavna stavba že v naslednjem stoletju pričela raz-

kot »castrum Gomuvizum«. Pozneje na to ime pogostje nalezimo. Zda se grad imenuje »havke« (hiša), zda spet »vesta« (trdnjava) ali »geslos« (grad). Stoletja so na njem puščala svoje sledove, ga spreminjala in prezidavala in nihče da-

Ko smo se mudili na gradu, smo imeli srečo. Tu niso bili le delavci, ki skrbno odstranjujejo plast za plastjo grušč, tu so bili tudi strokovnjaki zavoda za spomeniško varstvo v Celju, ki dela vodijo in usmerjajo. Beseda

Fotografija zgovorno priča o sedanji podobi gradu

Obisk pri podporočnikih vojnega letalstva

ČE ŽE SI, BODI NAJBOLJŠI HALO, HALO!

Besede v naslovu je napisal eden najboljših letalcev preteklosti. Prebrala sem jih, ko mi je bilo kakšnih trinajst let in čeprav jih nisem povsem razumela, so se mi globoko vgnezdile v spomin.

Tisto sončno popoldne, ko sem stala pred Marjanovim domom, so nezavedno pridrla na dan. Človeške misli so čudne in daleč pred samim seboj vzklijejo v bit. Kot da se je davno napisani stavek daleč v času in prostoru rodil v resnico.

Malce v zadregi sem prišla tokrat pred Marjana. Najprej zaradi strahu pred krvoločnim Risom, ki se je zaganjal z verige, pa se je precej umiril, ko je Marjan spregovoril z menoj. Verjetno se mu ni sem zdelo več nevarna.

No, druga zadrega je bila hujša. Kako naj povem, da sem se po dveh mesecih prikazala kot nadležni izpraševalec, ki hoče vtakniti svoj nos prav v vsako luknjo.

Kako naj opišem prijatelja, ki je tako svetel, da mojim besedam ne bodo hoteli verjeti? Kako naj povem resnico o njem, ki ga zgodovina ne bo mogla preteči?

Pogovarjala sva se kot vedno, kot prijatelja.

Pripovedoval je o sebi in kos za kosom sestavljal mozaik, ki je bil skoraj povsem enak tistemu, ki sem ga sama že davno sestavila, morda je bil malo večji.

Sele enaindvajset let ima in spominjam se ga še kot osmošolca. Še takrat so ga občeodovali. Spominjam se, da je vsaka proslava in prireditev izvenela pomembno šele takrat, ko je med gledalci sedel tudi Marjan z gručo svojih prijateljev. Ko pa se je odločil za letalsko gimnazijo, je postal v naših očeh pravi junak. On sam je ostal vedno skromen in tih.

Marjan, kako si se odločil za letalsko gimnazijo?

»Veš, če bi ti rekel, da sem ljubil nebo in letenje, bi lagal, ker do takrat se nisem letel. To je bil le instinkt, globok občutek v meni, da bom uspel, da moja pot nekam vodi.

Ze preizkusni izpit s teme-

ljitim zdravniškimi pregledi je bil zelo selektiven in med več tisoč kandidati od vsepovsod so bile možnosti zelo majhne. Preostalo mi je samo zaupanje vase in v moje jekleno zdravje. No, uspelo mi je in to mi je okrepilo voljo.

Tudi Marjanov oče je bil pilot in zato je laže razumel sinove ambicije, mama pa — kot vse mame sveta — se je težko ločila od sina in ga poslala v svet, v negotovost.

»Tudi sam sem se bal novega okolja, ljudi, ki jih nisem poznal in so prišli iz vseh vetrov.

»To, kar me je ob priходу na vojno letalsko gimnazijo v Mostarju najbolj presenetilo, je bilo prijateljstvo, ki je rodilo jekleni kolektiv, trden, kot da smo zrasi v istem telesu.

Prvič sem okusil moč prijateljstva in njegove velike oči, ki vido dobro in zlo in znajo zabrisati sledi nacionalnih in verskih nasprotij. Srečen sem bil zaradi tega in počutil sem se med svojimi. Zavedali smo se, da bomo morali v primeru vojne drug drugemu varovati hrbet

in tega brez popolnega zaupanja ne bi mogli.

Prvo leto ni bilo lahko. Moral se je privaditi jezika in novega načina izražanja. Z veliko volje in ob pomoči prijateljev je jezikovne težave kmalu premagal. Bil je vse-skozi odličen učenec in tako je gimnazijo tudi predčasno končal.

Občutek, da nekaj zmore, da nekaj bo, se je v njem razrasel in tako je začel težaško delo na letalski akademiji. Pouk je obsegal 28 predmetov, splošnih in strokovnih.

Vprašala sem ga, kako je vse to zmogel.

»Učil sem se vsak dan vsak predmet, ničesar nisem smel pozabiti ali izpustiti, sicer bi me naslednji dan čakalo še težje delo. Do sebe sem bil strog in nepopustljiv, nisem hotel pristati na rutini, vedel sem, da se ne smem nikoli zadovoljiti in obsedeti na lovorikah. To bi pomenilo zastoj in potem padec.

Raje sem zaupal samemu sebi kot pa ocenam.

Marjan Jelen je končal vojno akademijo 31. avgusta letos. Bil je najboljši gojenec

maršala Tita. Ime mladega podporočnika vojnega letalstva so vklesali v marmor. Z zlatimi črkami je zapisan med slavnimi imeni jugoslovanskega letalstva, pa je kot vedno skromno dejal:

»Veš, to je edino darilo in zahvala staršem, učiteljem in prijateljem. Druga jim nisem mogel dati.

Ob velikem uspehu je Marjan poleg mnogih čestitk dobil telegram, ki ga je zelo osrečil.

»Dragi Marjan, v imenu ZMS in v lastnem imenu iskreno čestitam tvoji klasi in tebi k uspehu, ki si ga dosegel pri šolanju. Iskreno čestitam tudi starešinam, ki so pripomogli, da je usposobljena še ena nova generacija mladih čuvarjev neba naše socialistične domovine.« Zivko Pregelj, predsednik republiške konference ZMS.

Doma sem v mraku razmišljala.

Razmišljala sem o letalcu, ki mi govori:

»Letalo je moj svet in let je moje življenje.

Mislila sem o njem, ki sem verjela vanj, ko je bil še osmošolec.

Utrnil se mi je spominek, droben kot sneg, ki je naltaval nekoč, ko sva risala velike kroge na ledeni plošči in mi je novopečeni gimnazijec vzneseno pripovedoval o letalu, jaz pa sem se bolj vzneseno poslušala. Niti za hip nisem podvomila v njegove besede, preveč duhovne moči je izžarevalo iz njih.

Mislila sem o mladeniču, ki je sedel pred mano in z iskreno modrimi očmi pripovedoval o Titu in o partiji in čutila sem, da čisti oblaki ljubijo čiste duše.

Ničesar na njem ni pripovedovalo o slavi, ki jo je doživel.

Kaj naj še napišem o njem, ki svoj poklic imenuje ljubezen in ne borba za materialne dobrine. Med nami živi, pa je tako tih, da ga skoraj ne poznamo.

Pa vendar je v svoji tihoti in preprostosti večji in bolj svetel kot zlate črke, s katerimi so zapisali njegovo ime.

BINCA S.

Svibno

HALO, HALO!

Ko gremo po slikoviti dolini ob potoku Sopot iz Radeč in Njivice proti Sopotu in Podkumu že od daleč zagledamo naselje Svibno, ki je značilno z ostrim hribom — imenovanim Ostri vrh. Svoje ime je obdržal še iz fevdalnega družbenega reda, ko je bil na njem zgrajen mogočen grad. Najpomembnejša rodbina graščakov na tem gradu pa so bili Ostrovrharji (Viljem itd.). Toda to je zgodovina in preidimo na sedanjost.

Tudi vas Svibno ali boljše rečeno raztegnjeno naselje je v zadnjih letih dobilo drugačno podobo. Uredila so se gospodarska poslopja, elektrificiralo se je območje itd., pomembna pridobitev pa je v letošnjem letu zgraditev telefona. Svibno je namreč precej oddaljeno od najbližje telefonske zveze, ob naravnih in drugih nesrečah pa je potrebna hitra intervencija, kar pa je brez telefona v določenih primerih lahko usodno. Računajoč na podporo delovnih in družbeno političnih organizacij se je te akcije pred dvema mesecema lotila Osnovna organizacija Rdečega križa.

Radeče in okolica pa bodo v teh dneh praznovali svoj krajevni praznik v spomin na obdobje, ko so nacisti skušali uresničiti svoj peklenski načrt v obdobju od leta 1941 do 1945. V to praznovanje smo se želeli vključiti s spomini na prehojeno preteklost z novimi dosežki in praznovanji. Obiskani so bili nekateri grobovi padlih, železničarska godba Zidani most je praznovala 70. letnico svojega obstoja, Avto moto društvo Radeče je odprlo svojo avtopralnico, Svibno je dobilo svojo telefonsko zvezo.

Ze dolgoletna želja občanov Svibna se je uresničila 24. septembra 1972, ko je bila slavnostna otvoritev in izročitev telefona v Osnovni šoli Svibno. Na tej proslavi so poleg predstavnikov družbene političnih organizacij sodelovali v programu še sindikalna godba Papirnice Radeče ter moški pevski zbor Radeče—Jagnjenica. Prvi —

preizkusni klic ob otvoritvi telefona pa je opravil pokrovitelj prof. Janez Pešec s klicem nevarnost za Svibno. Na presenečenje številnih obiskovalcev so se že v 10. minutah pojavile gasilske enote Gasilskega društva Radeče in Papirnice, na kraj »nevarnosti« pa je prihitela tudi enota LM Radeče. »Nevarnost« je bila ob hitri pomoči kmalu odpravljena, tako da se je kmalu že začela zabava.

Akcija za zgraditev telefona je tako izredno uspela. Z veseljem ugotavljamo, da je do, bila organizacija Rdečega križa Svibno popolno podpora tako s strani kmetov-občanov, ko so prostovoljno darovali drogeve in dostavili na ustrezna mesta, pa prostovoljno in brezplačno odstopili zemljišče za vod. Vse priznanje izrekamo aktivu mladinske organizacije Svibno za izdatno pomoč pri izkopu jam za drogeve in drugih pomoči pri delih. Ob vsej tej akciji je bilo opravljenih preko 1000 prostovoljnih delovnih ur, kar je dovolj zgovoren dokaz dobre volje in želje občanov. Akcijo pa so izdatneje podprli SOB Laško, Krajevna skupnost Jagnjenica—Svibno, VPD Radeče ter večina delovnih in drugih organizacij na tem območju ter posameznikov z naročilom oglasa v priložnostnem biltenu, ki je pri vseh vzbudil posebno pozornost s svojo vsebino in izdelavo. K. K.

GASILSKO DRUŠTVO VINSKA GORA pri Velenju

razpisuje JAVNO LICITACIJO KOZOLCA v dobrem stanju,

ki bo 15. oktobra 1972 od 10. do 12. ure v Vinski gori pred novim gasilskim domom.

Fran Roš (4) MAČJI DOM

Navezadnje so se vendarle domenili. Habičaničevi se bodo še sami posvetovali, potem pa bodo še ta teden prišli k njej — k Dori Bobovski v Vrtno ulico 7. Če se bodo tako odločili, bodo prinesli Tigrico kar s seboj. Lizika bo morala tudi še pomeriti plašč. Če pa jih ne bo k njej, potem jih bo pa še ona sama obiskala. Kajti ne bo še odnehal, tako zelo si želi muciko, ko pa je vsa podobna njeni ljubi, že davno pokojni Cici.

Ze prihodnji dan so se z autobusom odpeljali na drugo stran mesta: mama, Drejček in Lizika. Fant je nosil s seboj košaro s Tigrico. Končno se je vdal tudi on. Vedel je, kako zelo Lizika potrebuje topel zimski plašč. Ugodna priložnost ji ni smel pokvariti. Čeprav mu bo žal za Tigrico, mu je lastna sestra vendar še dosti ljubša. Saj tudi potem ne bodo ostali brez mačke. Se enkrat pojde k stricu Tomažu in z njim h kmetici po ono belo mačico. Morda je še ni oddala kam drugam.

Na robu mesta, v pritriležu lične vile je stanovala Dora Bobovska. Ko je v Drejčkovih rokah zagledala košaro z mačico, se je neznanško razveselila. Vse jih je popeljala v toplo kuhinjo.

»Suzana!« je zaklicala. »Videli boste mojo vnukinjo.« In že je prihitela vitka, črnooka deklica z visoko frizuro in z bisernimi uhanj na ušesih, nekaj večja od Lizike. Ko je gostom segla v roke, je pred vsakim rahlo upognila kolena. Nato je Liziko prijazno pobožala po licu in se je oklenila.

Pred gosti so se odprla vrata v prostorno sobo. O,

kakšno presenečenje jim je tu razodel pogled! Ostrmeli so brez glasu...

Koliko mačk so zagledali! Ležale so na stoli in na posteljah se premetavale in igrale po tleh. Bile so to bele, črne, rjave, sive in lisaste mačke. In vseh teh mačk je bilo devet!

Seveda se je v tem prostoru širil kiselnast duh po mačkah. Iz peči pa je puhtela prijetna toplota. Gospodarica Dora Bobovska jim je povedala o mačkah marsikaj:

»Le malokomu dovoljujem stopiti semkaj. Vidite, to ga zimskega plašča, Drejček pa urice ne. Kaj mi tako? Vsi so mu pritrdili. Se mačica Crnka je zdaj zamijavkala izpod mize.

Je moj Mačji dom, moje največje veselje na svetu. Kako sladka je moja skrb za vse te živalce! Tu bo živela tudi mucika, ki ste mi jo prinesli, in dobro ji bo. Dala ji bom ime Cici v spomin na mojo nekdanjo najboljšo prijateljico. Tale nova Cici bo najlepša med vsemi in zato jo bom nekoč naredila za kraljico Mačjega doma. Ali vidite ono sivo mačko z rumeno pentlo na tem letu? Ime ji je Fifi. Ta je zdaj kraljica. Bo pa že dvajset let stara in bo treba poskrbeti za njeno naslednico. Da, tako! Izpolnila pa bom tudi obljubo, ki sem vam jo dala. Za mačico vam hočem plačati pol štotaka, vaša deklica pa dobi še zimski plašč. Prinesi ga, Suzana!«

»Denarja ne bomo vzeli, je plašč preveč vreden!« je odločno odgovorila mati. »Moj mož tako hoče!«

»Ampak zdaj boste morali najti drugo mačko.« je dejala Bobovska. »Vaš sinko se bo spet moral kam peljati ponoči in še kaj plačati zanjo. Vsaj tri desetake boš sprejel, deček, ali ne?«

Lizika je pomenila plašč. Bil je temen, še prav lepo ohranjen plašč z velikimi svetlimi gumbi, znotraj oblit s krznom. Po velikosti je bil kakor nalašč ukrojen zanjo. Suzana ji je na glavo potisnila še kosmato kučmico. Lizika se je pogledala v ogledalu in se nasmejela vsa zadovoljna. Tako imenitnega plašča še nikoli ni imela na sebi!

Gospodarica je k sebi stiskala Tigrico, jo božala in poljubovala. Potem jo je postavila na tla. Bila je najmlajša med živalcami tukaj. K svojim novim tovarišicam je

nezaupno obračala oči. Iz gobčka ji je ušel tanek, strahu poln glas. Neka mačka se ji je približala in jo ovohala, nato je krenila dalje. Za njo je zdaj stopicala Tigrica.

»Prav hitro se bo privadila družščini,« je rekla Bobovska. »Zdaj imam torej deset muc! Vsaka ima svoje ime. To so Fifi, Bibi, Lili, Kiki, Didi, Mimi, Gigi, Dama in Baletka, zdaj pa še Cici. Rada jih imam kakor lastne otroke. Zato mi ni žal stroškov zanje. Podedovala sem nekaj denarja in pokonino dobivam. Sicer pa moje mucike živijo dovolj skromno. Res je precej truda z njimi, a tu mi vnukinja Suzana rada pomaga...«

»Da, prav rada,« je prikimala Suzana. »Ali veste, da je nedavno neki strašanski pes — volčjak skušal vdreti v sobo k mačkam? Jaz sama sem ga z metlo pregnala od tod, sicer bi bil gotovo prišel daviti naše uboge mucike.«

»Vsa čast Suzani!« jo je pohvalila gospodarica in nadaljevala:

»Mačke so najbolj čiste živali na svetu. Ves dan se ližejo in čedijo. Pri meni so postale tako miroljubne, da svojih ostrih krempljev sploh ne uporabljajo in jih imajo stalno skrite v koži. Nobenega opravka nimajo z mišmi, kaŕti te si sploh ne upajo blizu. Vsak mesec živinozdravnik obišče in pregleda mačke. Vse so cepljene in prijavljene. Hrano dobivajo vedno le ob določenih urah. Čez pol ure bodo malicali...«

»Kaj pa storite z mačko, ki zboli in pogine?« je vprašala Habičaničeva mama.

»Bolno izločimo, da se ostale ne bi okužile. Če katera pogine, to se dogodi le starim mucam, ko pokopljemo spodaj na vrtu. Tam je že več mačjih grobov, na vsakem napis uovunyp u uouanuj z uovypou uvasaj ipnj od O, ljubim jih in zato so pri meni lahko srečne! Tudi jaz sem srečna z njimi. So pa tudi med sosedi nevoščljivi ljudje, ki mi nasprotujejo. Zato mačke ne puščam iz hiše in tudi pred psi so najbolj varne doma. Star pregovor pravi: Ljubo doma, kdor ga ima! To velja tudi za prebivalke Mačjega doma...«

Posedeli so se v kuhinji. Pili so dobro belo kavo, priznili kos jabolčnega zavitka in še kekse.

Nadaljevanje sledi

ORIENTA- CIJSKO TEKMOVANJE

»Kaj pa divjate ob tem vre-
menu okrog,« nas je ogovoril
možakar, ki je prišel izza oga-
la. »Ste ja čisto mokri!«

»Tekmujemo stric, tekmu-
jemo,« mu je odgovoril Ro-
man, medtem ko rišem na-
slednjo kontrolno točko. Pod
kozolcem kleče prisujem po-
datke, ki mi jih bere Tone,
na zemljevid-specia'lko; kon-
trolna točka 3 leži na preseku
koordinat 5114 in azimu-
ta 610 hiljaditov 8 kote 812.
Čas hoje: 40 minut.

»Tretja je pri kapelici na
Zavrtahi,« ugotovim. »Gremo!
Poberemo stvari in se poče-
nemo v breg. Dež neusmil-
jeno uliva. Premočni smo
do kože. Tla so spolzka, na-
hrbtnik pritiska k tlom, čas
pa neusmiljeno teče.

»Stopi hitreje!« me priga-
nja Roman. »Celjani gredo za
nami.« Se hitreje stopimo v
hrbi.

»Jo že vidim, lej jo zastavi-
ca,« vzklikne Tone — prispeli
smo. Kontrolor upiše čas
in že gremo naprej.

»Se tri kontrolne točke in
na cilju smo,« pravi Roman.
»Kako gre kaj drugim eki-
pam?«

»Do sedaj smo kar dobri,
osem ekip smo pustili za sa-
bo.«

»Če bomo tako nadaljevali,
nam pokal ne uide,« komaj iz-
dahne Tone, ko prispemo na
vrh hriba.

Dež pa noče prenehati. Tole
republiško orientacijsko tek-
movanje pa res ni od muh.
Konkurenca je huda, saj tek-
muje 27 ekip, poleg tega pa
še dež in megla, da ne vi-
diš nikamor.

Dobiš kompas, zemljevid in
podatke za kontrolne točke,
pa gremo v hrib in dolino,
tako da se stokrat zalogneš,
da ne boš šel več na tekmo-
vanje. Pa pride razpis za ori-
entacijsko tekmovalstvo na
Planinsko društvo in stvar se
zopet ponovi.

Ob enajstih smo prispeli na
cilj — koča na Smohorju in
radovedno čakali razglasitev
rezultatov. Vodja tekmovalstva
podeljuje diplome od zadnje-
ga mesta naprej. Vedno bolj
pozorno poslušamo, kdaj bo
zaklical našo ekipo.

»...peto mesto je zavzela
ekipa Sevnice, četrto mesto
je zavzela ekipa Radovljice,
tretje mesto je zavzela ekipa
Laškega...«

»Bravo, tretji smo, na dr-
žavno prvenstvo gremo!«
Niso bili zaman napori in
znoj, ki smo ga prelili.

A. MAVRI

PROSVETA PRVAK

Končano je sindikalno tek-
movanje v rokometu. Naslov
prvaka je osvojila ekipa Pro-
svete v sestavi Kokot, Jug,
Bukovac, Kolnik, Veligovšek,
Podsedensek, Goršič T., Gor-
šič E., Lešek, Seničar, Vol-
fand, Bratec in Pungerčič.

Končni vrstni red — I. li-
ga: 1. Prosveta 14, 2. Aero 11,
3. EMO 8, 4. Merx 7, 5. Li-
bela 7, 6. Klima 6, 7. Kovi-
notehna 3 in 8. Žična 0 točk;
II. liga: 1. Elektro 14, 2. In-
grad 14, 3. Cinkarna 12, 4.
Toper 11, 5. UJV 8, 6. Izlet-
nik 6, 7. Sava 4, 8. PTT 1,
in 9. Železarna 0 točk. Elek-
tro in Ingrad sta se uvrstila
v prvo ligo.

Starejši člani so že pričeli
s tekmovalstvom v malem no-
gometu. Prvi rezultati: Klima
: Občina 1:0, Aero : Železni-
ca 3:1, Aero : EMO 3:1, Cin-
čarov v isti športni panogi
karna : Železnica 2:1, Cinkar-
na : EMO 4:1. Za tekmovalstvo
pa se je prijavilo že 37 ekip.

T. G.

Telesna vzgoja

OBISK V GABERJU

Telovadno društvo Parti-
zan-Gaberje Celje je eno ti-
stih društev, ki ima redno
vadbo vseh oddelkov skozi
vse leto in je nedvomno med
najboljšimi društvi v Slove-
niji. Če bi hoteli prodreti v
»skrivnost« uspehov tega
društva, bi morali nekaj dni
zapovrstjo obiskovati telovad-
nično in ostale prostore njho-
vega doma, pa bi kaj kmalu
odkrili, v čem tiči vsa »skriv-
nost«. Skoraj ne mine dan v
tednu, da ne bi v popoldan-
skih ali pa v večernih urah
srečali v domu dva, tri ali
več vaditeljev, ki so »stebri«
tega kolektiva, pa naj je to
predsednik, tajnik, načelnik
ali pa kdo izmed ostalih va-
diteljev.

»Kako pa je z mladim ka-
drom in vadijskim narašča-
jem?« smo vprašali predse-
dnika društva Pavleta Božiča.
Odgovor je bil nekoliko za-
skrbljen: »Nimamo dovolj va-
diteljev, ki bi bili pripravljeni
delati z mladimi. Opaža se,
da se vadijskega poklica, ki
zahteva samo požrtvovalnost
in nesebičnost, vsak otreša,
tako stari kakor mladi. Mla-
dina ima sicer precej veselja
za fizikulturo, tudi tekmo-
vanje marsikoga veseli, za va-
diteljsko delo pa zlepa ne
pridobiš človeka.« Kljub te-
mu pa imajo v društvu nekaj
mladih vodnikov in vodnic, ki
kažejo, da se bodo razvili v
dobre vodnike.

PESTRA TELOVAD- NA URA JE VEDNO MIKAVNA

Zanimalo nas je, kakšna je
vadba v društvu, ali gojijo

poleg prostih vaj in orodne
telovadbe kakšne športne igre
in druge športne panoge, ki
so pri mladini tako priljub-
ljene. Povedali so, da imajo
poleg orodne telovadbe še
razne sekcije, kot npr.: sek-
cijo za hokej na travi, namizni
tenis ter odbojškarsko
sekcijo. Ta prinaša društvu
zadnje čase kar lepe uspehe.

Prisostvovali smo tudi vad-
beni uri mladink, ki jih vodi
Metod Trebičnik. Kdor je
prisostvoval njegovim vadbe-
nim uram, se je lahko na-
lastne oči prepričal, kaj zmo-
re sposoben vadiatelj in kako
lahko spreten vodnik spre-
meni z nekaj skromnimi
sredstvi in prijemi vadbeno
uro v najprijetnejše razvedri-
lo. Za začetni — uvodni del
— razgibalne vaje in vaje ob-
likovanja. Nato sledijo vaje
na orodjih. To je glavni del
ure, ki je verjetno najzanimi-
vejši. Konec telovadne ure,
pa se največkrat zaključuje z
igranjem košarke, odbojke
ipd.

KJER NI VODNIKOV

Vprašanje vodnikov in
sploh vadijskega kadra je
eno osnovnih in najvažnejših
vprašanj v vseh naših orga-
nizacijah oziroma društvih.
Brez telovadnic in dvoran se
še da telovaditi, tudi brez
orodja se da marsikaj napra-
viti, toda brez vodnikov in
brez ljudi, ki imajo strokov-
ne kvalifikacije, je vsaka vad-
ba lahko v najboljšem pri-
meru slabo organizirana in
nestrokovno vodenje telesne
vzgoje, v najslabšem primeru
pa anarhično divjanje in raz-

grajanje, ki je navadno tudi
zdravju škodljivo. Vadiatelj
primanjkuje vsem našim te-
lovadnim društvom, enim več
drugim manj. Upajmo, da bo
ta mladi kader, ki se sedaj
pripravlja za vodnike, dober
in da bo res društvu v kor-
rist.

DARJA GLANČNIK

URNIK

Telovadno društvo TVD
Partizan-Gaberje Celje, Mari-
borska 42, obvešča vse svoje
člane, kakor tudi vse tiste, ki
bi se hoteli vključiti v nje-
gove vrste, da se je pričela
redna vadba za vse oddelke v
ponedeljek, 18. septembra.

Urniki so sledeči:

PONEDELJEK — odbojka
moški od 16.30 do 18. ure;
pionirke od 18. do 19.30 ure;
mladinci od 19.30 do 21. ure;
člani od 21. do 22. ure.

TOREK — cicibani od 16.
do 17. ure; st. članice od 17.
do 19. ure; mladinke od 19.
do 20.30 ure; odbojka m-ž od
20.30 do 22. ure.

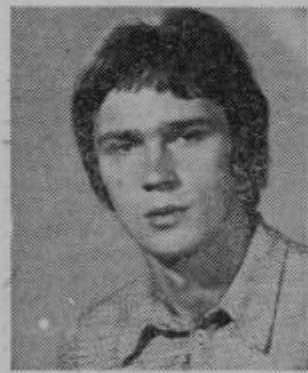
SREDA — odbojka ž. od
16.30 do 18. ure; pionirji od
18. do 19.30 ure; hokej na tra-
vi od 19.30 do 22.30 ure.

ČETRTEK — odbojka m-ž
od 17. do 18.30 ure; pionirske
od 18.30 do 20. ure; mladinci
od 20. do 22. ure.

PETEK — odbojka ž. od
17. do 18.30 ure; mladinke od
18.30 do 19.30 ure; ml. člani-
ce od 20.30 do 22. ure.

SOBOTA — namizni tenis
od 8. do 13. ure; pionirji od
15. do 17. ure; odbojka ž. od
17. do 19. ure.

NEDELJA — odbojka m-ž
od 8. do 10. ure in gimna-
stika od 10. do 12. ure.

Vlado in Miha Bojevič sta
oni dan sodelovala v državni
mladinski rokometni reprezen-
tanci, ki je nastopila v Ber-
linu proti mladi ekipi Zah.
Nemčije. Tako sta se tudi ta
dva mlada rokometarja pridru-
žila vrsti Celjanov, ki so že v
prejšnjih letih nastopili v ma-
lici z državnim grbom. Ali
jima bo uspelo »prebriniti« se
tudi v prvo ekipo? Mladost in
volja je na njuni strani. Kaj
pa pogoj?

Obiskali smo HDK Celje

BREME NA MLADIH

Se samo dobrih 14 dni nas
loči od pričetka letošnje ho-
kejske sezone v Mestnem
parku. Te dni je tu izredno
živahno. Nepričakovano so
namreč pri osrednji zvezi za
hokej na ledu sprejeli sklep,
da se prva zvezna liga pove-
ča na osem članov in s tem
se tudi Celje priključi naj-
boljšim moštvom v prvi zvez-
ni ligi. To je velika odgovor-
nost in napor za celjski HDK.

Zato smo obiskali igrišče v
Mestnem parku, kjer domuje
HDK Celje. Tu se redno pri-
pravljajo na novo sezono. Res
so se letne priprave pričele
precej kasno, šele v mesecu
avgustu, toda atletski trener
Franc Vravnik, ki sedaj vadi
preko 20 mladih tekmovalcev
v kondiciji, ni pesimist. Pri-
čuje, da bo kondicijsko
dovolj pripravil celjsko mo-
štvo. Trikrat tedensko vadijo
sedaj celjski igralci, med ka-
terimi pa ni Petra Podsed-
enška, ki je prenehal igrati ho-
kej in Pavla Kolenca ter Sta-

neta Kokalja, ki sta sprejela
izpisnico in bosta verjetno
okrepila Velenje.

Vodja sekcije za hokej Raj-
ko Juršič nam je zaupal, da
ima celjsko moštvo letos pre-
cej težav. Ledena ploskev bo
nared šele v prvih dneh ok-
tobra. To pa predvsem zaradi
rekonstrukcije in popravila
kotlovnice oziroma strojnice
in sanacije plosče. Ta dela so
pobraba večji del finančnih
sredstev in temu primerno bo
letošnja sezona precej težav-
na za celotno društvo. Edina
sreča je, da je novoustanov-
ljena prva liga mnogo bolj
poceni kot druga liga.

Prvenstvo se prične 21. ok-
tobra. Že v prvem srečanju
bodo Celjani igrali v Celju
proti večkratnemu prvaku Je-
senicam. Torej ni možnosti
za uspeh. Celju enakovredni
nasprotniki so edinole igralci
Partizana, Slavije in Crvene
zvezde. Proti tem bodo Cel-
jani poskušali doseči svoje
prve točke.

J. KUZMA

športne vesti

KOŠARKA

CELJANI NA KVALIFIKACIJAH

V zadnjem kolu I. republiške lige so celjski košarkaši v izredno
težki tekmi premagali Triglav iz Kranja z rezultatom 74:70 (31:32)
in si s tem priborili pravico udeležbe na kvalifikacijah za II. zvez-
no ligo. Zaradi izredne pomembnosti tega srečanja, Celjani tokrat
niso zaigrali tako kot običajno, svoj delež pa sta doprinesla še iz-
redno slaba sodnika Lotrič in Strickberger iz Ljubljane, ki sta sko-
zi celo tekmo očitno navijala za goste. Vseskozi je bila tekma iz-
načena, Celjani pa so si prvo večjo prednost priborili šele v 35. mi-
nuti igre predvsem po zaslugi odlične igre Ramšaka in Miloša Sa-
gadina. Tudi prednost 10 kosev pa še ni bila dovolj za mirno na-
daljevanje, kajti Kranjčani se niso predali vse do konca pri čemer
sta jim še izdatno pomagala sodnika. Koše za Celje so dali: Miloš
Sagadin 14, Ramšak 14, Tone Sagadin 13, Leskovar 12, Zmago Sa-
gadin 8, Erjavec 6, Pešec 4 in Divjak 2.

Celjski košarkaši so v torek odpotovali v Zadar, kjer se bodo
5 dni skupaj še z Ilirijo in po dvema najboljšima iz Hrvatske in
Bosne in Hercegovine potegovali za eno od prvih dveh mest, ki pe-
ljeta v II. zvezno ligo. JANEZ CEPIN

TENIS

Igralci celjskega teniškega kluba HDK Celje so v nedeljo kon-
čali svoje klubsko prvenstvo. Kljub hladnemu vremenu so uspeli
dokončati prvenstvo na katerem je sodelovalo kar 35 tekmovalcev.
Končni rezultati so presenetljivi, kajti favoriti pred prvenstvom so
tokrat naleteli na močne nasprotnike in marsikateri je podlegel no-
vincem. Pri članih je v finalu zmagal Jazbec, ko je premagal Duša-
na Godnika 6:4 in 6:0. Sledijo — Božo Godnik, Leskovar, Pipan,
Svetina, Stojan, Simončič.

Pri mladincih je zmagal Stojan, ki je odpravil Pipana v finalu
z rezultatom 7:5, 6:2. Sledita Leskovar in Uršič. Najboljša mladinka
je Blanka Godnik, medtem ko bosta igrali v članskem finalu Irena Se-
kirič in Godnikova. V nedeljo pa bo na štirih igriščih dvoboj čla-
nov in mladincev Celja. To bo zadnja prireditev v letošnji sezoni. JK

HOKEJ NA TRAVI

Igralci Gaberja so osvojili prvo točko. V Zagrebu so v nedeljo
igrali proti Slogi. Rezultat 0:0. Kljub temu pa so Celjani imeli več
od igre. Toda kot vedno do sedaj, so tudi tokrat v svojih vrstah
pogrešali dobrega strelca. JK

ODBOJKA

Celjska moška vrsta Gaberja nadaljuje s svojimi dobrimi igra-
mi. Trenutno so celo v vodstvu, kajti v nedeljo je uspelo celjskim
fantom zmagati v Mariboru proti odlični vrsti Branika kar s 3:0.
Ženske niso odpotovale v Maribor. Srečanje proti Mariboru je bilo
odloženo.

MOTO ŠPORT

V Velenju je bila četrta dirka za državno prvenstvo v motor-
stiki. Tudi tu imamo Celjani svojega prvaka. Med prikolčarji sta
Norbert in Berti Salobir zmagala brez konkurence in tako obdržala
lanskoletni naslov najboljšega v Jugoslaviji. JK

STRELJANJE

Celjski predstavnik Tone Jager je sodeloval tudi na državnem
prvenstvu v Zagrebu. V olimpijskem matchu je dosegel dober rezul-
tat 586 krogov od 600 možnih. Kljub vremenu pa je zasedel samo 18.
mesto med 80 tekmovalci. JK

KARATE

Celjski karate tekmovalci so sodelovali na Budokai turnirju v
Novi Gradski. Med najboljšimi klubi so osvojili ekipno zmago. Pre-
magali so Zagreb, Đakovo, Kutino in Novo Gradsko. V turnirju
nosilec črnih pasov pa je zmagal celjski predstavnik Spiljak. Kolar
in Jure pa sta osvojila v svoji kategoriji šesto mesto. Poleg teh pa
so se za celjsko moštvo borili Kramer, Antlejš, Rozman, in vodja
Gobec. JK

NOGOMET

Ponovno so Celjani ostali prazni rok v nogometni republiški
ligi. Ključnik je doma na Glaziji podlegel Ljubljani 1:3. In to po-
polnoma zaslužen, kajti v svojih vrstah nima strelca, ki bi znal
izkoristiti terensko premoč svojega moštva. Na drugi strani pa je
celjska obramba precej nesigurna.

Enako razočaranje je pripravil svojim prijateljem tudi Kovinar.
Doma je izgubil srečanje proti Smartnem 0:3. Gostje so zaigrali
zelo srčno in zaslužen zmagali. Stojani pa žal niso imeli v svojih
vrstah strelca, ki bi v drugem delu igre premoč kronal z zadetkom.
Olimp je gostoval v Konjicah in remiziral. S tem ni izgubil stika s
vrhom in so nogometarji Olimpa četrti. Vodijo nogometarji Smart-
nega. Steklar je šesti, Dravinja osma in Kovinar deveti. Prihodnje
nedeljo pa igrajo Olimp doma proti Rudarju iz Velenja, Kovinar
proti Opekariju, Smartno proti Bakovcem in Steklar proti Belincem. JK

KEGLJANJE

Celjski kegljaši so gostovali v Slovenjgradcu in v borbenih igrah
zmagali na manjšem turnirju. Podrli so 885 kegljev. Sledijo: Zalec
807, Fužinar 795 in Slovenjgradec 792. JK

JUDO

V Slovenski Bistrici je bilo pred dnevi tekmovalje judoistov.
Šlo je namreč za vstop v enotno republiško judo ligo. Judoisti ce-
ljskega kluba »Ivo Reya« so na tem tekmovalstvu zasedli drugo mesto
ter se s tem uvrstili v slovensko ligo, kjer bo letos sodelovalo 12
ekip.

med
štirimi
očmiVABILO
DEKLETU

V zadnji številki Novega tednika sem zasledil željo mladega dekleta, da bi rada ljubila in bila ljubljena. Povem vam, da sem se takoj, ko sem to prebral tudi odločil, da vam pišem. Pisal bi njej, pa nimam naslova in presrečen bi bil če bi ga imel, saj bi za to vedel samo mi trije, vi, ona in jaz. Se bolj pa bi bil vesel, če bi vedel, koliko je stara. Jaz sem star že čez trideset let in sedaj se bojim, če je zame premlada. Jaz sem še samski in bom še toliko časa, dokler ne najdem žene ali dekleta z naslednjimi lastnostmi: 1. da je poštena, 2. čista, 3. pridna, 4. varčna, 5. odkritosrčna. Takšno dekle bi jaz ljubil in spoštoval do zadnjega cilja. Sem namreč trdno prepričan, da ženska s temi lastnostmi nosi v svojem srcu iskreno ljubezen do svojih otrok in moža. Dekle toži, da je nesrečna, jaz pa ravno nesrečen nisem. A zaupam v božjo previdnost, ki pravi, da vse na svetu še pride ob pravem času. Ne bi se rad opeknel kot nekateri, ki važen živ-

ljenjski korak potem temeljito obžalujejo. MILAN

Spoštovani Milan, vaša hvala mojim vzgojnim odgovorom sem, kot vidite, izpustila. Ušesa to rada slišijo, a omejen prostor za našo rubriko ne dovoljuje preobširnega pisanja. Zato mi ne zamerite, ker sem tudi ostalo pismo krajšala. Hvala za priznanje!

Vaše želje so tako iskrene in čiste, da je vabilu po znanstvu z dekletom, ki ga izražate v vašem pismu, težko oporekati. Zal, naslovov ne moremo posredovati, ker so zakopani v anonimnost. Upam pa in vabim dekle, ki nam je zaupalo svoje težave, da se sama opogumi in vam piše. Zadovoljna bom potem, če bom kdaj izvedela, kaj se je izcimilo iz tega. Tako lepo ste opisali svoje lastnosti, da bo vsako dekle vedelo, kakšnega človeka ima pred seboj. Če bo torej dekle pisalo nam za vaš naslov, ji ga bomo posredovali na vašo posebno željo. Ne mislimo pa s tem postati ženični posredovalci, le enkrat bomo naredili izjemo. Čakajte!

LJUBOSUMEN
SEM

V meni se vse trga, že nekaj časa me preganjajo grde, čudne misli. Nепrestano, že nekaj mesecev, sumničim svojo ženo, da

me vara. Dokazov zato nimam, a že nekaj časa me odbija in mi nič ne pove. Najin zakon je povprečen zakon. Iz dneva v dan vlečeva vsak svoj tovor, da skoraj ni časa za počitek. Jaz veste, veliko delam. Sem ambiciozen in bi rad življenje toliko popešal, da ne bi živel tako na tesnem. Od tod moja delovna vrnem, ki me zadnje čase zaradi žene od tujenosti, pojema. Kako naj zveš s kom me vara, kako naj jo ujamem. Če bi koga dobil, bi ga kar ubil, ker imam ženo rad in jo nobenemu ne prepustim.

TOMAŽ

Spoštovani Tomaž, skrajni sebičnost ste, da veste! In naivnež tudi! Kdo pa prepušča kar tako ženo drugemu? Mislim, da ni moža na svetu, pa tudi taki so redki, ki bi zato kar pobijali. Zato te misli stran! Nič se niste prepričali, samo sumničite in se z ženo niti ne pogovorite ne. Kaj mislite, da je ona samo predmet ugodja ali vaš življenjski partner? Pamet v roke, povejte ji, kaj vas muči in zvedeli boste. Zenske smo veliko bolj dovezne, kot moški mislite. Rade imamo kdepet, ki nam ga možje tako redko naklonijo. Pehate se za ugodjem, pa ste že kdaj pomislili, da je žena potrebna tudi topline? Razmislite o tem, pa si šele potem delajte sive lase!

NATASA

PLES IN VI

Pričeli so se šolski dnevi in z njimi čas mladinskih, šolskih, maturantskih in nešteto drugih plesov in zabav. Dekleta bodo zopet tekmovala med seboj s svojimi oblačilci in gotovo si ne boste dovolili zaostajati za njimi. Da pa vaš plitek žep ne bo s tem preobremenjen, si boste lahko pomagale z naslednjim nasvetom. Izberite si v letošnjem letu moderen saten, če pa vam tega ne bo moč dobiti, bo enako dober tudi atlas. Izdelajte si po telesu oprijeto bluzo oziroma srajčko, z na ramenih nabranimi in navzdol ohlapno širokimi rokavi, ki naj se nad zapestjem stisnejo, v široko manšeto, zapeto z velikimi gumbi. Zraven oblečite hlače iz istega materiala, ki naj bodo zgoraj oprijete in gladke, torej brez žepov in ostalih nepotrebnih dodatkov, ter navzdol krojene navzven, da bo obseg spodnjega roba hlačnic najmanj 70 cm.

Brezrokavnik, ki ga boste oblekle preko bluze, seštrikajte v črtastem vzorcu s kvadratom na prsni strani. Odložite se za svetlo barvo na temni podlagi.

J. VERBIC

ženin
vsakdanpogled
v preteklostO SPLAVARJENJU
PO SAVINJI

Vozni red je bil prav tako strogo določen. Izpluti so smeli s presledkom 5 minut in tolikšna naj bi bila razdalja tudi med plovbo, česar pa se splavarji niso vedno držali. Če se je splav poškodoval, razbil ali bil drugače nesposoben za nadaljevanje vožnje, so bili drugi vozniki dolžni pomagati in počakati toliko časa, da so odstranili vsako nevarnost in oviro, ki bi ogrozila varno vožnjo drugim. Lastniki pristajališč so morali skrbeti za varne naprave, na razpolago pa je moral biti tudi rešilni čoln.

Med se nekaterimi drugimi določili so bile tudi kazni za prestopke proti tej uredbi, ki so se gibale od enega do sto goldinarjev globe ali 6 ur do 14 dni zapora. Prav tako je bil lastnik splava dolžan povrniti vso škodo, ki bi jo povzročil z nepravilnim ravnanjem.

Ko smo se tako bežno seznanili s splavarskimi prometnimi predpisi, bomo prihodnjic slišali še kaj o prometu samem.

Savinjsko splavarstvo je bilo doma v krajih od Ljubnega ob Savinji do Mozirja. Tu so splavarji ustani pa tudi nakupljen les zvezovali v splave, s katerimi so neredko pluli vse do Crnega morja. Z uredbo iz leta 1877 je strogo določena vožnja red. Izpluti so smeli s presledkom pet minut in tolikšna naj bi bila tudi razdalja med plovbo, česar pa se splavarji niso vedno držali. Če se je splav poškodoval, razbil ali bil drugače nesposoben za nadaljevanje vožnje, so bili drugi vozniki dolžni pomagati in počakati toliko časa, da so odstranili vsako nevarnost in oviro, ki bi ogrozila varno vožnjo drugim. Lastniki pristajališč so morali skrbeti za varne naprave, na razpolago pa je moral biti tudi rešilni čoln.

Na slovenskem ozemlju do hrvaške meje so bila po oblasti določena tri pristajališča. V Celju na Potuljah, pri Zidanem mostu ob izlivu Savinje v Savo in v Krškem. Povsod je bila predpisana posebna pristojbina za pristanek.

V Celju je za manjši, navaden splav znašala dva in pol krajcarja; pobiral jo je zelo vestno mitničar pri celjskem mostu, ker je imel od zbranega denarja 10 odst. provizije. O prometu je vodil posebno dnevno evidenco, in če bi se te knjige ohranile v celoti, bi bile zelo dragocen vir za proučevanje obsega prometa z lesom v posameznih letih. Ohranjeni pa so le skromni ostanki. V Celju so imeli splavarji točno odrejeno mesto za pristajanje. Bilo je na desnem bregu, nižje od tkim. Grenadirja. Po zatrjevanju celjske okoliške občine je bilo prostora toliko, da je lahko nemoteno hkrati pristalo 200 splavov. Povsod drugod je bilo navezovanje splavov strogo prepovedano, zlasti na levem bregu pod grajskim hribom in do železniškega mosta. Občina je oskrbovala posebno opozorilno tablo, ki je za nepravilno pristajanje določala kazen 5 goldinarjev od vsakega splava, kar je bil precejšen znesek. Ker splavarji prepovedi niso vedno spoštovali, so bili spori med njimi in občinskim predstojništvom na dnevnem redu. Vlekli so se več let in se čisto končali z odločitvijo deželnih ob-

lasti v Gradcu, ponavadi v korist splavarjev.

Ko so proti koncu preteklega stoletja vzdolž Savinje opravili nekatera regulacijska dela, je bila oblast za pristajanje izven odrejenih mest še posebno občutljiva. Trdila je, da splavarji z zabijanjem kolov povzročajo, da se ruši obrežje, kar je še posebej izrazito ob visoki vodi. Zato ni čudno da so bile tudi kazni proti prestopkom kar precejšnje. Gibale so se od enega do sto goldinarjev globe ali šest ur do štirinajst dni zapora. Prav tako je bil lastnik splava dolžan povrniti vso škodo, ki bi jo povzročil z nepravilnim ravnanjem.

Stara resnica je, da se ni bilo zapovedi, ki je ljudje ne bi kršili. Tudi splavarji niso bili izjema. Tega pa niso delali vedno iz objestnosti ali malomarnosti, pač pa so jih k temu prišilile okoliščine. Iz zagovora Antona Petrina iz Zgornjega Pobrežja razberemo, da je 26. junija 1876 pristal z 18 splavi v Celju. Visoka voda mu je onemogočila, da bi pristali na dovoljenem mestu. Kljub skrajnim naporom je voda odnesla en splav z delavcem vred. Oba sta izginila v valovih...

horoskop

21. marec
20. april24. sept.
23. okt.

Čakajo vas nepredvidene težave. Nekdo, ki ste od njega mnogo pričakovali, svoje obljube ne bo izpolnil. Presenečeni boste v soboto.

Znašli se boste v težavnem položaju, iz katerega pa vas bo rešila iznajdljivost. V svojem prepričanju boste morali malo popustiti.

21. april
20. maj24. okt.
22. nov.

Vse vam bo šlo kot po mahu, le v neki malenkosti se bo zataknilo. Imeli boste lepo priložnost, priti do denarja, a ne prenačitate se.

Mučil vas bo dvom, ali ste storili prav, in ta dvom ne bo brez vsake podlage. Nova izkušnja bo imela daljnosežne posledice. Pozor v prometu.

21. maj
21. junij23. nov.
21. dec.

Obeta se vam sprememba, ki vas bo postavila na stvarna tla. Ne krivite za svoje neuspehe druge, ampak sebe. Napako boste lahko popravili.

Vaš finančni položaj se bo hitro poslabšal, če ne boste premagali svojih muh. Srečanje z neko osebo vas bo osrečilo in vam dalo misliti.

22. junij
22. julij22. dec.
20. jan.

Nekdo si prizadeva za vašo naklonjenost, presodite, če je je vreden. V službi bi se morali bolj potruditi, kajti zelo se vam bo splačalo.

Vaše dejanje bo deležno lepega priznanja, a naj vam to ne zavrti glave. Potrebnovali jo boste za reševanje zelo zapletenega problema.

23. julij
23. avgust21. jan.
18. febr.

Razmislijate o malenkostih, ki tega ne zaslužijo. V prihodnjih dneh si boste mogoče na jasnem v važni zadevi. Potovanje boste odložili.

Ponudili vam bodo novo delo, ki bi ga veljalo zgrabiti. Načrta, s katerim se že dolgo ukvarjate, še ne boste urešili. Dobite denar.

24. avgust
23. sept.19. febr.
20. marec

V poslovnem življenju boste imeli same izgube. Potezo, za katero vas nagovarja prijatelj, raje odložite. Pričakujte pomemben obisk.

Prijatelji vas bodo presenetili in morali se boste odločiti. V službi si boste odihnili, v družinskem krogu pa vas čakajo preizkušnje.

humor

Zajezen gospod je poobedoval v odličnem hotelu, s slastjo je popravil buteljko žlahtnega vina, potem pa je poklical plačilnega natakarja. »Se

spomnite,« je prijazno vprašal, »kako sem pred letom dni prav tako obeljavaj v vašem hotelu, pa ste me zatem vrgli na cesto ko kakšnega potepuha, ker nisem zmogel plačati?«

»Zares, oprostite, silno mi je žal,« se je pričel opravičevati natakar. »Že dobro, že dobro,« ga

je potolažil gost, »toda podobne težave imam tudi sedaj.«

Teta: »No, Jožek, koliko misliš, da sem stara?« Jožek: »Veš, teta, jaz imam šteti samo do 50.«

»Tone, zakaj zapreš oči, kadar piješ šnops?« »Zato, ker se mi vedno,

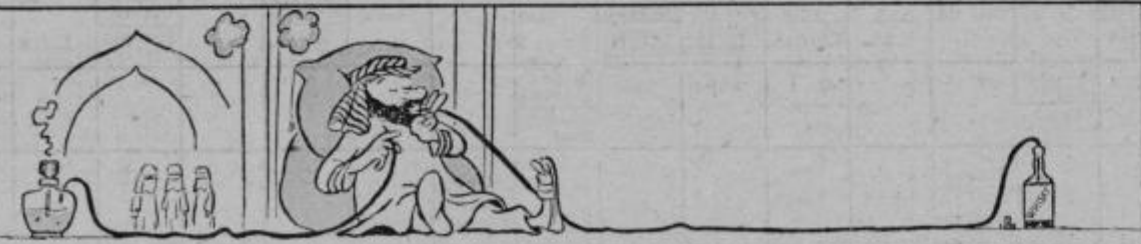
kadar ga vidim, naberejo sline, jaz pa žganij pišč ne mešam z vodo.«

»Zvone, zakaj imaš vozel na robcu?«

»Zadržnila mi ga je žena, da bi ne pozabil oddati pisma na pošto.«

»No, in si ga oddal?«

»Ne, pozabila mi ga je dati.«

ugankarski slovarček

AKANT — sredozemska rastlina, katere listi so bili vzorec za okras korintskih stebrov.

ALS — manjši kraj na sev. delu danskega polotoka Jylland

ANK — četrti rimski kralj, ki je zgradil Ostijo in utrdil Jankul

ANTAL — angleški (madž.) umetnostni zgodovinar, ki je posvečal posebno pozornost družbenim razmeram, iz katerih raste likovna umetnost (Frederick, 1889 do 1954)

ARTUS — legendarni keltski kralj (tudi Artur)

ASAM — nemški slikar in arhitekt (Cosmas Damian, 1686—1739)

ELEAT — antični filozof, pripadnik eleatske šole

ETAIN — francosko mesto blizu Verduna

VIKONT — plemiška stopnja med baronom in grofom

KOVAC JANEZ —
VDOVA — vodovodno
inštalaterstvo
ZALEC, Slandrov trg 23
išče:

1. POSLOVODJO
za vodenje vodovodno-
inštalaterske in insta-
laterstva za centralno
kurjavo.

Pogoj: kvalifikacija
in večletna praksa.

2. POMOČNIKA
vodovodnoinštalaterske
stroke.

Pogoj: kvalifikacija.

Osební dohodki, terenski
dodatek in drugi stroški
po dogovoru.

ZAHVALA

Vsem, ki so našega
dragega nepozabnega
sinčka

**Boruta
Pihlerja**

spremili na zadnji poti
mu darovali vence in cvet-
je in z nami sočustvovali,
iskrena hvala.

Vsi njegovi

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

prometne nesreče

NEOSVETLJEN VPREŽNI VOZ

VINKO PUŠNIK, 43, iz
Kaplje vas, je zvečer vo-
dil vprego z vozom pol-
nim sena po cesti I. reda.
Vprega ni bila osvetljena
tako, kot zahtevajo pred-
pisi. V Sentrupertu je za
njim pripeljal motorist
FRANC GOLAVSEK, 26, iz
Kaplje vasi, ki je najver-
jetneje prepozno opazil
vprego in nato naglo zavil
na levo. V tem trenutku
je za njim pripeljal s to-
vornim avtomobilom in
priklopnikom JANEZ
SMRKOL s Trojan, ki se
je pripravil na prehte-
vanje motorista. Voznik
tovornjaka je močno zavil
in zavil, vendar zadel v
sredino motornega kolesa.
Motorista in sopotnika
FRANCA FLORJANA, 43,
iz Kaplje vasi, je zbil na
desno. Golavšek je umrl
na kraju nesreče, sopot-
nika pa so odpeljali v bo-
lnišnico hudo poškodova-
nega.

PEŠEC PRED MOPEDISTA

MARTIN KRAMER, 26,
iz Tera pri Ljubnem, se je

peljal z mopedom iz Mo-
zirja proti domu. V Oko-
lini je nenadoma prečkal
cesto pešec FRANC PO-
LIČNIK, 79, iz Okonine,
katerega je mopedist za-
del. Poličnik si je poško-
doval glavo in zlomil de-
sno nogo.

OTROK NA CESTI

ALOJZ LOPARIČ, iz Ka-
mnika, je vozil s tovor-
njakom po Foltovi cesti iz
Velenja proti Šoštanju, ko
je nenadoma stekla čez ce-
sto sedemletna TINKA
LEMEZ iz Podkrajja pri
Velenju. Voznik jo je
kljub zaviranju zadel. Za-
radi težjih poškodb so jo
odpeljali v bolnišnico.

VRGLO GA JE PREKO AVTOMOBILA

ALOJZ REDNJAK, 27, iz
Cervca, se je peljal proti
Ardinu z motorjem. Z
njim je bila kot sopotni-
ca, žena MARIJA, 23. Na
Ljubčini je z dvorišča pri-
peljal z osebnim avtomobi-
lom DUSAN MIRNIK, 24,
iz Ljubčine. Trčenje je
bilo tako silovito, da je
Rednjakovo vrglo preko
avtomobila. Dobil je pre-
tes možganov in druge
poškodbe.

NESREČA V ŠOŠTANJU

RUDOLF KOZELNIK, 33,
iz Zavodnje pri Šošta-

nju, se je peljal z motor-
jem po Cesti Matije Gub-
ca proti domu. Iz skupi-
ne otrok je nenadoma ste-
kla čez cesto BISERKA
ZADNIK, stara pet let, iz
Šoštanja. Motorist jo je
zadel. Deklica je bila pri
nesreči teže poškodovana.

S HODNIKA NA CESTO

ALEKSANDER DER-
NULC, iz Ljubljane, je vo-
zil z osebnim avtomobi-
lom proti Celju, ko je v
Štorkah nenadoma skočil s
hodnika za pešce ANTON
UŽMAH, 50, iz Žepine. Za-
del je v avtomobil. Teže
poškodovanega so ga od-
peljali v celjsko bolnišni-
co.

ZADELA GA JE V NOGO

ZVONKO ŽILIČ, 27, iz
Velenja je hodil po des-
nem robu cestišča v Črno-
vi proti domu, ko je za
njim pripeljal s kolesom
na pomožni motor ZDRA-
VKO ŠKRABA, 15, iz Šo-
štanja, in ga zadel v no-
go. Oba sta padla in se
laže poškodovala.

USODNO PREHITEVANJE

STANE BRACIČ, 21, iz
Celja, je med vožnjo z
osebim avtomobilom pro-
ti Slovenskim Konjicam

na Frankolovem prehte-
val tovornjak v trenutku,
ko je pripeljal nasproti
avstrijski državljan RO-
BERT PROSIL Bračić se
je skušal umakniti nazaj
na desno, vendar ga je za-
neslo v levo. Pri trčenju
osebim avtomobilov se je
Bracič laže poškodoval.
Škode na vozilih je za
15.000 dinarjev.

NEVEŠČE S KOLESOM

ANA KRAJNC iz Ce-
lja je hodila po levi stra-
ni Ceste na Dobravo, ko
je v križišču s Travnisko
ulico po tej pripeljal ko-
lesar IVAN ROŠKARIČ,
34, iz Celja, in jo nevesče
vožnje s kolesom zadel.
Oba sta padla. Medtem
ko je Kranjčeva dobila
laže poškodbe, so kolo-
sarja zaradi težjih po-
škodb odpeljali v bolnišni-
co.

SMRT OTROKA

JOZE VEDENIK, 53, iz
Došenje vasi pri Preboldu,
je vozil z neregistriranim
traktorjem skozi Prebold
proti cesti II. reda. Za
traktorjem je imel pripe-
to dvotonsko prikolico.
Med vožnjo se je na pri-
ključek med traktorjem in
prikolico obesil šestletni
BORUT PIHLER, iz Pre-
bolca 126. Po sto metrih
vožnje je zdrsnil s pri-
ključka pod kolesa priko-
lice. Deček je bil mrtev na
kraju nesreče.

NAGRADNA SLIKOVNA KRIŽANKA NOVI TEDNIK

Drvarsko opravilo	Sosedni dešela	Enaki šrki	Tanka in očka deska	Upedanje moreke vode	Jod	Daljša pesnitev	Franc, mestece blizu Verduna
Mesto v Belgiji	Vas pri Sentjun Rimsko predven					Zvišani ton C Element renij	Franc, maršal gora v Švici
Prvi razred					Donneva Franc. s. ime (Andrej)		
		Zid			Antični filozof Papešev krona		Vrsta iona Varoval naprava
Naš polotok		75 int. šbrov ris			Rus		Plemiški naslov Dedna zasnova
Teritev			Gorstvo v Olu Praži- val		Zalo obležen moški Oblis		Biblij oneba Organek snov
Križanko sestavil E. Koren	Kij, toikač Galop		Oršavna slagašna Prebiv Aten		Delavci v tekstil industri	Vrsta hrasta Danski drobiš	Vahod Reka v SZ
Sij, sijaj	Omen Eivinsk klaje Kamenšek		Ena od muz Keltaki kralj			Franc. pisatelj Pristoj- bina	
Kakovost			Zdržen človek Inlet v gore			Votla opeka Bombaž vlakna	
Oovirk Anton	Alfred Nobel 4. rimski kralj		Igralec Sotlar Nisek glas		Potujoči slapina v puščavi		Francoski Anatole Star Slovan
		Črnsko pleme Kalcij			Anton Lajovic Anton Makovic	Klica	Nemška relka Osnaka Paname
Del voza			Strup na puščice			Sled v snegu	
Amer. država			Nemški slikar in ar- hitekt		Tretja Orka	Anton Ašbe	Angl. u. sgodo- vinar

1. nagrada 100 din, 2. nagrada 50 din in tri nagrade po 30 din. Rešitve pošljite na uredništvo Novega tednika, Gregorčičeva ulica 5, Celje do 15. oktobra 1972

CELJE
19 dečkov in 38 deklic

LASKO
2 dečka

SLOVENSKE KONJICE
2 dečka in 3 deklice

SMARJE PRI JELSAH
1 deklica

CELJE
Poročilo se je 13 parov, od teh: FERDINAND KRBAVAC, Celje in FRANCISKA LENOSEK, Rečica ob Paki; MIRAN GRIZOLT in IRENA PECNAK, oba iz Celja; VIJEM SENICA, Debro in STANISLAVA VAROPOTEC, Laško; ALOJZIJ GODEC, Peče in MAGDA CRETNIK, Celje ter ANTON HUDOVERNIK Liboje in ANA MANDOLC Letuš.

HRASTNIK
ZVONKO SIHUR ključavničar in ERNA KRUMBERGER, stekloslikarka, oba iz Hrastnika.

LASKO
IVAN HOHKRAUT, mizar

in MARIJA SERE, natakaričica, oba iz Sevnice; JOZE SUNTA, sofer, Počakovo in VIDA KMETIČ, gospodinja, Svibno; VINKO PIAHUTA, kmetovalec, Vrh nad Laškim in KAROLINA RESNIK, poljedelka, Selo nad Laškim.

SLOVENSKE KONJICE
FRANC SENICAR, 24, Ceče in MATILDA KOPRIVNIK, 20, Resnik; FRANC GOLČER, 30, Malahorna in ROZALIJA JEVSSENAC, 28, Celje; IVAN FAJS, 35, Devina in EMILJA POLANEC, 33, Vinarje.

ZALEC
JERNEJ MLAKAR, 59, in LJUBMILA VEBER, 49, oba iz Dolenje vasi; LEOPOLD JELEN, 24, Ponikva in ANGELA KOLAR, 27, Dolenja vas; JOZEF GABERSEK, 30, Migojnice in DANIELA SEVSEK, 19, Velenje; OTO ZAGORICNIK, 29 in MARIJA CVENK, 24, oba iz Polzele; STEFAN TOPLAK, 27, Zabuškova in FRANCISKA GORISEK, 22, Griže; TOMAZ ES, 20, Mozirje in SONJA OBLAK, 20, Petrovče.

CELJE
SAVO MARTINOVIC, 43, Rog. Slatina; MARIJA CENČIČ, 69, Orešje; FRANC SMARCAN, 73, Brezova; MARIJA PREMOZEK, 84, Celje; IDA KINCL, 69, Sentjur in MARIJA REGENT, 62, Impolca.

HRASTNIK
VIKTOR BABIČ, 75, upokojenec, Dol.

LASKO
JANEZ KELENOVSEK, 80, upokojenec, Veliko Širje.

SLOVENSKE KONJICE
ANTON CEČKO, 78, Brezen.

SMARJE PRI JELSAH
ALOJZ ZALOKAR, 68, Virštanj; FRANC GORIČAN, 88, Irje in URSOLA KORAZIJA, 86, Ceste.

ZALEC
MARIJA ELLERO, roj. Zgajner, 60, gospodinja, Liboje; FRANCISEK GOLAVSEK, 26, ključavničar, Kapla; JOZEF MUHOVEC, 84, soc. podpiralec, Mozirje; ALBIN PLESNER, 59, upokojenec, Mozirje; ALBIN PLESNER, 59, upokojenec, Polzele ter ANDREJ SITAR, 68, kmetovalec, Andraž.

KINO UNION:
do 6. oktobra ameriški barvni film »Topovi za Cordoba«
od 7. do 11. oktobra francoski barvni film »Veseli lov na diamante«

KINO METROPOL:
do 8. oktobra švedski barvni film »Dnevnik neke polovice«

od 9. do 11. oktobra nemški barvni film »Velika kača«

KINO DOM:

5. oktobra še ob 16 uri ameriški barvni film »Dama in potepuh«, ob 18. in 20. uri francoski barvni film »Mož iz Marakeša« od 6. do 8. oktobra ameriški barvni film »Sprehod po pomladnem dežju« od 9. oktobra dalje ameriški barvni film »Knjiga o džungli«

KINO DOBRNA:

7. in 8. oktobra ameriško-nemški barvni film »Oaza smrti«

SLG

Cetrtek, 5. oktobra ob 19.30 T. S. Eliot: »Umor v katedrali« — gostovanje v Hrvaškem narodnem kazališču v Zagrebu.

Petek, 6. oktobra ob 15.30 Miloš Mikeln: »Stalinovi zdravniki« za V. mladinski abonma in izven.

Nedelja, 8. oktobra ob 10. uri »Stalinovi zdravniki« za I. nedeljski mladinski abonma in izven; ob 15.30 isto delo za nedeljski popoldanski abonma in izven.

Sreda, 11. oktobra ob 17. uri »Stalinovi zdravniki« za abonma za upokojence in izven

Vstopnice za predstave izven abonmaja so še na razpolago po ugodnih cenah!

poznamo zdravilna zelišča?

PLAVICA-CENTAUREA CYANUS L.

Poletni travniki in žitna polja so okrašena tudi s sočno modrimi cvetnimi koški, ki poživljajo okolico. To je predstavnik kosaric plavica ali bolje poznana kot glavinec. Iz vretenaste korenine poginja do 60 cm visoko, robato in vejnato steblo. Počasno je z mehkiimi, voini podobnimi dlačicami Plavica ima nekaj ozkih sulčastih listov, ki so celorobi in proti koncu zelo zoženi. Na koncu stebela in vej so glavice, ki so sestavljene iz večjega števila značilno sinjmodrih cvetov in obdane z rjavkastozelenkastimi luski. Plavica najmočnejše cveti julija, cvetoča rastlina pa najdemo tudi še v septembru. Rastlina

grijetno diši in jo radi obiskujejo čebele. Je nekoliko grenkega aromatičnega okusa.

Nabiramo samo sinje modre cvetove ob popolnoma suhem vremenu iz cvetnih gavic, tako da ostane zelenkastorjav ovojek na rastlini. Nabrano cvetje moramo čim hitreje posušiti v senci na prepihu. Pri tem mora ohraniti svojo lepo sinjmodro barvo. Posušena droga nima vonja, a je osladnega grenkega okusa.

Zaradi prisotne grenčice in česlovine dodajajo plavico čajnim mešanicam, ki pospešujejo prebavo, odpravljajo napenjanje in nemir, ki spremlja te pojave.

AUREA

**kovinsko predelovalno podjetje
CELJE**

**izdelujemo vse vrste kovinske
galanterije, značke, embleme,
plakete, srebrne kontakte.**

**RADIO
Celje**

Do vključno sobote, 7. oktobra večerete dopoldanskimi oddaj ob 8.10 s poročili, sprehodom po selmu obri in področnimi zapisi. Zaključek dopoldanskega sporeda ob 9.00.

Ob delavnikih je začetek popoldanskih oddaj ob 16.00 s poročili in Tehnomercatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — sprehod po selmu obri (do vključno sobote, 7. oktobra) in prav tako do tega dne obvestila ob 17.30 uri.

Cetrtek, 5. oktobra: 8.50 — Pod Konjščkim goru, 17.45 — V galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov.

Petek, 6. oktobra: 8.50 — Laški napis, 17.45 — turistična oddaja.

Sobota, 7. oktobra: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — poslušate jih najraje.

Nedelja, 8. oktobra: 11.00 — napoved časa in spored, Tehnomercatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci, 11.23 — obvestila, 11.38 — zabavni globus, 11.58 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Prvi partizanski napad na Šostanj 1941 leta, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 9. oktobra: 17.15 — obvestila, 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 10. oktobra: 17.15 — obvestila, 17.30 torkova reportaža: Po trinaest letih spet doma, 17.45 — Po domače od tu in tam.

Sreda, 11. oktobra: 17.15 — obvestila, 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe: klasične melodije v novi preobliki.

Ljubljana

VSAK DAN: Poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisani glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 6. OKTOBRA: 8.10 Opora matineja, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Mirko Leskovec: Pravilno gnojenje ozimnin, 12.40 Z domačimi ansemlji, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Mali koncert za mladino, 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Napotki za tujiste, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Ciovek in zdravje, 18.15 »Signalizacija«, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 Ljudske pesmi in plesi raznih narodov, 21.15 Oddaja o morju in pomorskih, 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 7. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja, 9.35 S Pihalnim orkestrom RTV Ljubljana, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila

— Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Franc Rigič: O rastlinskih antibiotikih, 12.40 Po domače, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in besedo po Jugoslaviji, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Gremo v kino, 18.15 Dobimo se ob isti uri, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Janeza Jeršinovca s Planšarji, 20.00 V soboto zvečer, 21.19 Zabavna radijska igra — Marjan Marine: »Naslovna strana, 22.30 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 8. OKTOBRA: 6.00 — 8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Frane Puntar: »Uho«, 9.05 Koncert iz naših krajev, 10.05 Se pomnite, tovariši... Stane Mrhar: Z Johonom na Korosko, 10.25 Pesmi borbe in dela, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 10.45 — 13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 13.30 Nedeljska reportaža, 14.30 Humoreska tega tedna — Vidocquove pustolovščine — I. 15.05 — 17.15 Nedeljsko športno popoldne, 17.15 Radijska igra — Zoran Bogovc: Limuzina mistra Sofronija, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 V nedeljo zvečer, 22.20 Zaplešite z nami.

PONEDELJEK, 9. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja, 9.20 Z velikim zabavnim orkestrom, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Ina. Matija Kovačič: Specializirana proizvodnja sila k medsebojnemu sodelovanju, 12.40 S tujimi pihalnimi godbami, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Slovenski amaterski sbori pojo, 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne, 18.15 Zabavni zvoki iz zahodno-evropskih dežel, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Maska Kumra, 20.00 »Ti in oper«, 22.15 Za ljubitelje jazz.

TOREK, 10. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Jože Hrček: O vlogah vinske trte, 12.40 Z domačimi godci in ansambli, 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Na poti s kitaro«, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 18.15 V torek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z Vikiimi fani, 20.00 Prodajalna melodij, 20.30 Radijska igra — Andrej Hieng: »Burleska o Griku«, 22.15 Popevke se vrstijo.

SREDA, 11. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Mihael Lednik: Nasveti za abojljanje areje tebe misste pasme, 12.40 Od vasi do vasi, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Glasbena matineja, 18.15 Glasbene vinjete, 19.00

Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana, 22.15 S festivalov jazz.

CETRTEK, 12. OKTOBRA: 8.10 Glasbena matineja, 9.05 Radijska šola za višjo stopnjo, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Ludvik Kosi: Načrtno širjenje medovitih rastlin, 12.40 Igrajo pihalne godbe, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 »Mladina pojes«, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake«, 17.10 Koncert po željah poslušalcev, 19.30 Iz kaselne produkcije RTV Ljubljana, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s ansambliom Jožeta Privška, 20.00 Cetrtekove domače pesmi in napevov, 22.15 Paleta popevk in plesnih ritmov.

TV spored

NEDELJA, 8. 10.
9.00 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plesivec) (Bg)
+40 Pet minut po domače (Lj)
9.45 Kmetijski razgledi: Domača krma (Lj)
10.12 Kmetijska oddaja (Bg)
10.55 Mosaik (Lj)
11.00 Otroška matineja: Vitez Vihar, Vsi vlaki sveta (Lj)
11.50 Poročila (Lj)
1.55 Mestece Peyton (Lj)
12.45 TV kašipot (do 13.05) (Lj)
— Nedeljsko popoldne
Poročila (Lj)
Celovečerni film (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 Smeš na odrskih deskah (Bg)
21.15 Stih in pesem (Zg)
21.30 Športni pregled (JRT)
22.00 Mostovi — barvni film s festivala športnih in turističnih filmov v Kranju (Lj)
22.15 Poročila (Lj)
22.20 Šahovski komentar (Sk)

PONEDELJEK, 9. 10
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Kremenčkovi — ser. barvni film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Zdravo mladi (Zg)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
— Večer makedonske TV:
20.30 TV drama (Lj)
21.20 Glasbena oddaja (Lj)
21.40 Baškarski izviri — dokumentarna oddaja (Lj)
22.00 Balet (Lj)
22.40 Poročila (Lj)
22.45 Šahovski komentar (Lj)
UHF — oddajnik Krvavec:

TOREK, 10. 10.
9.35 TV v šoli (Zg)
10.40 Ruščina (Zg)
11.00 Osnove splošne izobrazbe (Bg)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Ruščina — ponovitev (Zg)
15.55 TV vrtec (Zg)
16.10 Angleščina (Bg)
17.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plesivec do 17.30) (Bg)

17.45 V Pečjak: Umba Kumba in pikasta kamela (Lj)
18.05 Risanka (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Nastopa Lee Grant (Lj)
19.00 Mosaik (Lj)
19.05 Iz sveta oblikovanja: Komunikacije (Lj)
19.25 Duševne značilnosti starosti — oddaja iz cikla Staranje in starost (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.35 Minister — barvni film (Lj)
21.10 Nastopa Ray Charles (Lj)
22.00 Poročila (Lj)

SREDA, 11. 10.
18.15 Obzornik (Lj)
18.25 Mosaik (Lj)
18.30 S kameru po svetu: Katanija (Lj)
18.50 Cikcak (Lj)
19.05 TV dnevnik (Lj)
19.30 3—2—1 (Lj)
19.40 Wembley: Nogometna tekma ANGLIJA — JUGOSLAVIJA — EVR barvni prenos, v odmoru
— Propagandna oddaja (Lj)
21.30 E. Zola: Nana — II. del barvne oddaje (Lj)
22.15 Jaz na ekranu (Lj)

22.45 Poročila (Lj)
22.50 Šahovski komentar (Lj)
CETRTEK, 12. 10.
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Vsi vlaki sveta — ser. film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Mestece Peyton (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.30 Cetrtekovi razgledi (Lj)
21.20 A. P. Čehov: Golobček (Lj)
21.50 Pia in Pino Mlakar: Plesni esej (Lj)
22.30 Poročila (Lj)
22.35 Šahovski komentar (Lj)

PETEK, 13. 10.
9.30 TV v šoli (Zg)
11.00 Angleščina (Bg)
14.40 TV v li—poč
14.40 TV v šoli — ponovitev (Zg)
16.10 Osnove splošne izobrazbe (Bg)
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plesivec do 17.00) (Bg)
17.40 L. Suhodolčan: Klovn (Lj)
18.25 Obzornik (Lj)
18.40 Gospodinski pripomočki: Novosti pri sesalnkih (Lj)
18.50 Ekonomsko izrazoslovje (Lj)

18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Konec šahovske olimpiade — prenos (Sk)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Reportaža (Lj)
20.30 3—2—1 (Lj)
20.35 Rop brez plena — celovečerni film (Lj)
22.00 Posnetek košarkarske tekme s turnirja 4 prvakov (Lj)
23.10 Poročila (Lj)

SOBOTA, 14. .0.
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 V deželi klobukov — barvni film (Lj)
18.40 Gospod Piper — barvni film (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)
19.15 Humorična oddaja (Bg)
19.45 Kratok film (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3—2—1 (Lj)
20.35 Nastopa Ivan Rebroff (Lj)
21.05 Pribočnik njegove eksceienc — ser. barvni film (Lj)
22.20 Posnetek košarkarske tekme s turnirja 4 prvakov (Lj)
23.30 TV kašipot (Lj)
23.50 Poročila (Lj)

POSLUŠATE IN NAJRAJŠE

Cenjeni bralci, lep pozdrav vsem tistim, ki zvesto spremljate POP LESTVICO »T« in redno pošiljate kupone. Vsekakor pa želimo, da se krog ljubiteljev POP LESTVICE »T« še poveča.

Spet smo zavrteli telefon ter po podatkih, ki smo jih prejeli iz Tehnomercatorjevih prodajal »Radio«, »Elektro« in Veleblagovnice »T« sestavili novo POP LESTVICO »T«.

Najprej pa seveda ime izžrebanke: STEFI FAJS, Unišče 11, Ponikva pri Grobelnem.

POP LESTVICA »T«:

1. OTO PESTNER
2. FRANC KOREN
3. THE NEW SEEKERS
4. STJEPAN HORVAT
5. ELVIS PRESLEY
6. LES COSTA
7. CHICORY TIP
8. MELANIE
9. THE NEW SEEKERS
10. PRO ARTE

Vse je lepše, ker te ljubim
Ko zrele trave spe
Big, steel borrow
Zena koju volim
An American trilogy
Lady hi — Lady ho
Son of my father
— Ruby tuesday
I'd like to teach the world to sing
Nemoj draga plakati

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio«. (Ustrezno obkroži).

Kupone pošljite do srede 4. 10. do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK« Gregorčičeva ulica 5, Celje.

»TEHNO-MERCATOR CELJE«

TEHNO-MERCATOR CELJE

KRISTALIJA

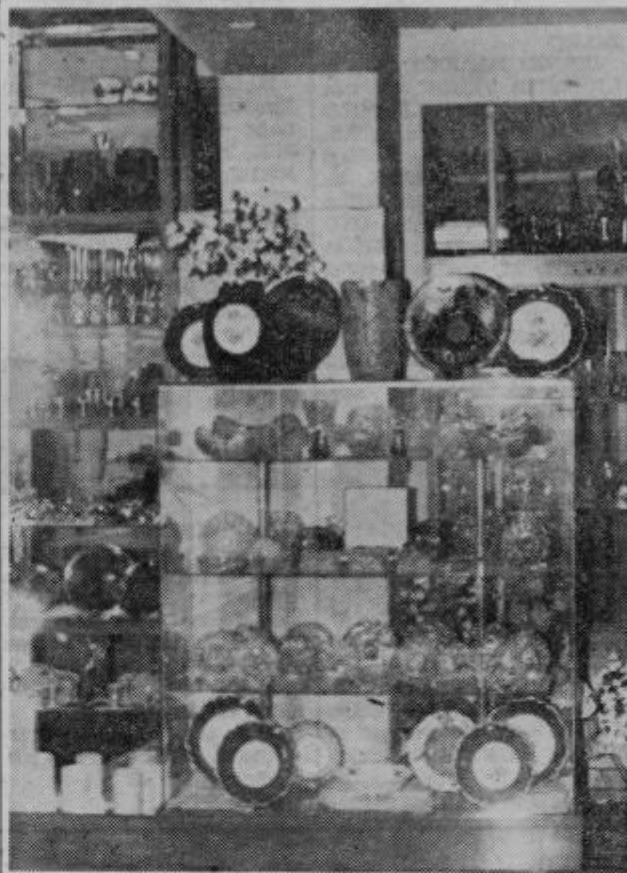
Janez in Polde kar nista mogla prikriti svojega veselja, ko sta se doma lotila dela. Posebno vesel je bil Polde, saj je bil venomer ponosen na dejstvo, da je svojemu zvestemu prijatelju res prijateljsko in modro svetoval. TEHNO - MERCATOR je bil odrešenik vseh njunih želja. Pri Janezovih se še niso povsem odpočili od vsega garanja, ko so cele dneve čistili in

pospravljali po novi hiši. Res, da je še marsikaj manjkalo, a v celoti je bilo le prijetno, saj so novi radiatorji kar prijetno gregli.

Pa so prišli dnevi, ko so morali pri Janezovih povsem resno začeti razmišljati o dokončni ureditvi.

To so pravzaprav že opravili, razen nekaterih malenkosti, ki bi jih opazila le izkušena gospodinja. Toda ta dokončna

ureditev je vsebovala vse kaj drugega kot pospravljanje. Hoteli so namreč dostojno proslaviti selitev v novi dom in Janez se kar ni mogel domisliti česa originalnega, izvirnega, enkratnega, s čimer bi presenetil povabljenе goste. Tudi njegova boljša polovica ni utegnila kaj pametnega naštudirati, saj je imela vse preveč dela z zadnjim pospravljanjem

in urejevanjem prostorov, otroci pa so spet imeli svoje skrbi.

Spet se je Janez znašel v nelepí zaga-ti, toda ne dolgo. Izkušnje so ga izučile in mahoma se je odpravil v bližnji bife, kjer je z gotovostjo računal, da bo srečal svojega starega patrona Poldeta, ki mu je pomagal iz vsake stiske. In res je Polde podpiral šank in razlagal mladi natakariči višje smisle tega našega ljubega življenja. Janez ga je zmotil, a Polde ne bi bil Polde, če ga ne

bi koj povabil, naj prisede in se priključi dialogu stoletja.

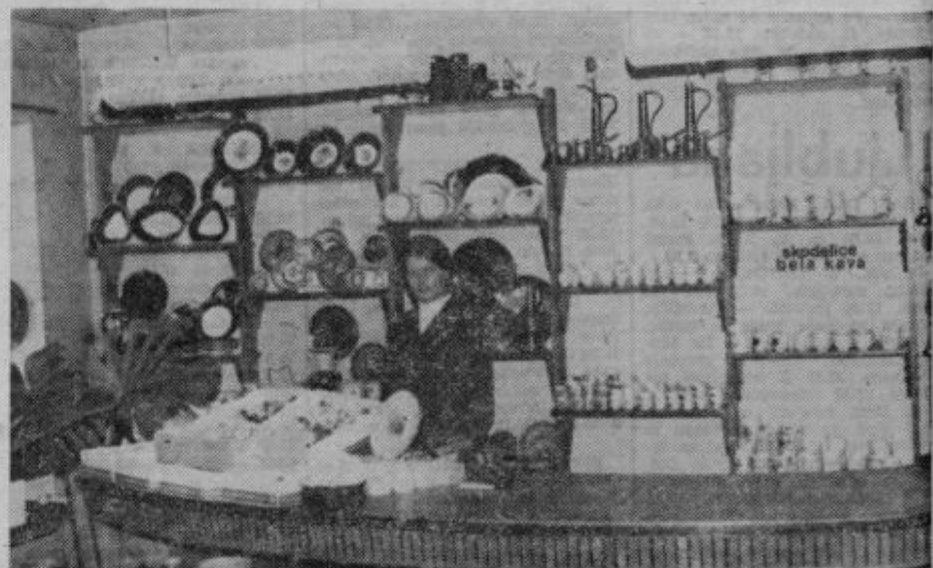
Janezu ni bilo kaj veliko to ugotavljanja življenjskih resnic. Mučila ga je samo ena in še te ni mogel dognati brez genialnega Poldeta. Ta pa je seveda kaj kmalu razumel, koliko je ura in spet potolažil Janeza. Sedla sta v kot, natakariči pa je obljubil, da ji bo jutri nadaljeval z razlaganjem svoje življenjske filozofije.

»Janez, nikar naj te ne tarejo skrbi. Vse sem si zamislil in ponovno bo TEH-

NO-MERCATOR najin rešitelj in zvest prijatelj kot vedno, kadar kaj potrebujeva. Ti si si zgradil lepo hiško, v njej naselil svojo družinico in zdaj bi rad povabil svoje goste, pa še nimaš vsega urejenega, predvsem raznih estetskih fines in podobno. Bližajo se tudi prazniki in treba bo poskrbeti za darila.«

»No, in kaj mi je storiti?«

»Nič posebnega. Pojdi v KRISTALIJO trgovskega podjetja TEHNO - MERCATOR in tam boš našel vse, kar potrebuješ za svoj veliki finale. Tam je bila pred nedavnim moja Polona in je nakupila čudovitih kozarcev za vlaganje. Ti pa pojdi tja po nekaj vaz in izbiral boš med najdražecnejšim kristalom do izdelkov po povsem zmernih cenah. Tvoja boljša polovica bo prav gotovo našla nekaj pri-kupnih servisov za čaj ali kavo — otroka pa, nekaj za na steno, ker bi si prav gotovo rada lepo opremila svoji sobi z nekaj prav mičnimi izdelki keramike in porcelana. Rabil boš tudi mnogo kozarcev, lahko pa se že zdaj malo ogleduješ okoli, kaj boš kupil v KRISTALIJI, ko bo treba darilo za hčerko in vse podobne slovesnosti. Ja, Janez, do KRISTALIJE bo treba stopiti, kjer te bodo lepo in prijazno postregli in videl boš, da je življenje lepo!

mali oglasi

PRODAM

DVA lahka gumivoza za vprego ene ali dveh krav prodam. Košec Rudi Glinsko 7 a pri Ljubecni.

AMI 6 Break v dobrem stanju ugodno prodam. Ogleđ vsak dan. Ravnak Metod, Socka 6 Strmec.

KUHINJSKO pohištvo dobro ohranjeno in otroško posteljo prodam. Neznan Maks Sempeter 35 b.

TROBENTO znamke »Amatix« z etujem popolnoma novo ugodno prodam. Fonda, Celje M. Pijade 8.

ZASTAVO 750 in zidan štedilnik prodam. Sevčnikar, Lokovica 28 Sošanj.

SADNO stiskalnice 100 in 50 l specialno na vzmet prodam. Pilih Jakob, Trnovlje 203 Celje.

OSEBNI avto Fiat 600 — cena 4.500 din in motorno kolo Pretis prima 150 kub. m. prodam. Uznah Viltor, Rečica 28 Laško.

ZARADI selitve prodam dve oljni peči in kavče. Ponudbe na upravo lista pod »Ohranjenost«.

TRAJNO gorečo peč skoraj novo znamke »Gorenje« prodam za 1.000 din. Žagar Martin, Podgorje n. h. Celje.

VEČJO peč na trdo gorivo ugodno prodam. Sterle, Na rebru 9 Celje. (Jožefov hrib).

ZASTAVO 750 letnik 1962 zelo dobro ohranjeno prodam. Ceber Andrej, Zidanškova 8, Celje.

POHIŠTVO za dnevno sobo — lepo ohranjeno — poceni prodam. Rozman Zalec, Florjana Pohlina 4/IV.

PRODAM I. nadstropje vile v središču Celja — 75 kv. m. — komfortno stanovanje s centralno, vrtom in garažo. Ponudbe pod »Vseljivo — gotovina«.

ŠTEDILNIK na trdo gorivo in električnega — skoraj nova — prodam. Informacije Ljubecna 25 b Škofja vas.

TELEVIZOR (Schaub Lorenz) — odlično ugodno prodam. Partizanska 51 Celje.

FIAT 750 letnik 1962 prodam tudi za ček. Modrič 1 Laško.

NOVO leseno montažno garažo 4 x 2,30 prodam. Plahuta Alojz, Lopata 24 Celje.

NO 1 prešo — stiskalnice iz hrastovega lesa in kotel za centralno kurjavo ugodno prodam. Planinšek, Drešnja vas 34 Petrovče.

KUHINJSKE Küpersbursch peči malo rabljene prodam. Stanimirovič Cigaletova 1 Celje.

HRASTOVO omaro — visoko — kavč, preprogo, stole in mizo prodam. Malgajeva 14/I-desno.

ELEKTRICNI štedilnik (Elegant), dvodelni lavabo — modro bela kombinacija in hladilnik vse zelo dobro ohranjeno ugodno prodam. Karin Angela, Slandrov trg 3 Celje.

ŠTISKALNICE 50 in 110 l prodam. Partizanska 51 Celje.

TELEVIZOR dobro ohranjen prodam. Ponudbe pod »Ugodna cena«.

SPACKA — Furgon 1968 ugodno prodam. Ažman Edo, Vegova 6 Celje.

STRUŽNICO — delovna dolžina 800 prodam. Ažman Edo, Vegova 6 Celje.

TELEVIZOR, postelji z žičnimi mrežami, železne peči in lončen kamin prodam. Meh, Zalec, Cesta Zalskega tabora 5.

GROZDJE — izabelo in črno prodam. Ulica 29. novembra 28.

FIAT 1100, stroj in karoserija obnovljena, prodam ali zamenjam za manjše vozilo. Ponudbe pod »Avtor«.

MINI osebni avto gogomobil registriran do maja 1973 — zelo ekonomičen za vožnjo v službo — cena 3.000 din prodam. Medvešek Linhartova 20 Celje.

OPEL Rekord 1700 letnik 1962 neregistriran vendar v dobrem stanju, prodam. Cena 7.500. din. Informacije v avtoparku Javnih naprav Teharska Celje.

NSU 1000 dobro ohranjen prodam. Kropivšek, Majstrova 16 Celje (nad parkom).

FIAT 750/69 novi tip prodam. Goršič, Trubarjeva 55 a, tel. 218-69.

SPALNICO ugodno prodam. Ogleđ v popoldanskih urah. Pantner Fanika, Dečkova 54 Celje.

ZAVOD Ivanke Uranjekove Celje razprodaja rabljen inventar v enoti Dobrna (Internat) dne 13. in 14. 10. od 8. do 14. ure. Interesenti naj se zglasijo ob navedenem času pri gospodarju doma.

DVE zimski gumi Metzeler 155 SR-15 ugodno prodam. Tone Maslo, Ljubljanska 33 Celje.

KUPIM

ZLATO za zobe kupim. Ponudbe pod »5 gramov«.

PARCELO za gradnjo hiše kupim do 15 km iz Celja. Kočvar Jože »Konuse« Celje.

ZAPOSILITEV

UPOKOJENKI iz Petrovč nudimo lep mesečni zaslužek za varstvo dveh otrok nekaj ur dnevno. Ponudbe pod »Varstvo«.

TAKOJ zaposlim pridno žensko, ki zna dobro šivati na stroj. Ponudbe pod »Lahko nekvalificirana«.

ISCAMO dekle ali ženo, ki je pripravljena paziti 4-letno deklico. Nudimo stanovanje in osebni dohodek po dogovoru. Ponudbe pošljite na naslov: Gavnik Marija, Velenje, Gubčeva 10.

STANOVANJE

SPREJMEM sestanovalec. Jeretinova 8 Hudinja (od šole druga ulica levo).

OPREMLJENO sobo oddam dvema fantoma nealkoholizma in nekadilcema. Kosovelova 6 Celje.

UPOKOJENKA iščeta sobo in kuhinjo v Laškem. Možna tudi zamenjava za enakega v Celju. Ponudbe pod »To varništva«.

ISCAM po možnosti neopremljeno sobo na Otoku ali bližini. Pomagam v gospodinjstvu štirikrat tedensko. Ponudbe pod »Cistoča«.

Priporočamo nakup v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinjstveni stroji.

MIRNO dekle išče ogrevano sobo v centru Celja ali na Otoku. Ponudbe pod »Takoja«.

OPREMLJENO sobo z dvema posteljama oddam. Pavič, Plečnikova 11 Celje.

MLAD par išče ogrevano sobo po možnosti s centralno kurjavo. Ponudbe pod »Dobri plačniki«.

ODDAM sobo študentki ali dijakinji, ki bi poučevala osnovnošolca angleščino. Stanimirovič, Cigaletova 1 Celje.

SOBO z odločbo v centru (nizka najemnina) zamenjam za garsonjero ali enosobno stanovanje. Ponudbe pod »Soba«.

MIRNA študentka iz Ljubljane išče ogrevano sobo v Celju. Ponudbe pod »Čimpreja«.

V NAJEM vzamem manjše stanovanje v Celju ali ožji okolici. Najemnina do 500 N. din. Ponudbe pod »Nagrada 5.000 N. din«.

V CELJU iščem opremljeno ali prazno sobo. Plačam v naprej. Ponudbe pod »Vzgojiteljica«.

DIPL. juristka išče garsonjero ali sobo s posebnim vhom in kopalnico. Ponudbe pod »Otok«.

SOBO in kuhinjo, preprosto, suho, sončno oddam za določeno dobo ali tudi prodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

RAZNO

GRADITELJI nudim vam kvalitetne betonske zidake po konkurenčni ceni. Ravnak Ciril »Cementinarstvo« Socka 6 Strmec pri Vojniku.

NASLA sem ženski zločljiv dežnik. Jager Majda, Kersnikova 52 Celje.

NUJNO potrebujem vsoto 20.000. din. Nudim visoke obresti. Vrnem po dogovoru. Ponudbe pod »Zanesljiva garancija — lastnik trosobnega stanovanja«.

SADNA drevesca za kmete in vrtnikarje ter nizke vrtnice spenjalke in grmovnice dobite po 20. oktobru. Pišite po seznam. Anton Jelen, drevesnica, Sentilj — Velenje.

PROSTOR za skladišče oz. obrt 41 kvadratnih metrov oddam. Potočnik, Mariborska 54 a.

V NAJEM dam zemljišče, stanovanje in lokal. Vprašati telefon 225-32.

DNE 27. 9. 1972 ob 13.50 uri mi je iz celjskega parka mladenič svetlih las odpeljal nov moped T 14 CE 73-999, št. mot. 781273. Odpeljal je v smeri proti Levcu. Prosim vsakogar, ki bi kaj vedel o njem, da javi postaji LM Zalec ali Celje. Hkrati opozarjam vsakogar pred nakupom mopeda. Lečnik — Trubarjeva 42 Celje.

PODPISANA Tovornik Pavla preklicujem besede, ki sem jih izrekla o zasebnem tožilu Skoberne Francu in sicer, da bi naj imel odnose z Zorko Nado ter izjavljam, da so vse te besede neresnične. Opravičujem se Skoberne Francu za izrečene besede in obljubljam, da v bodoče takšnih in sličnih vesti o kom ne bom več širila.

MANJSO hišo z 19 a zemljišča od tega 8 a vinograda, ostalo gozd — primerno tudi za vikend na lepi turistični točki zamenjam za polovico hiše ali stanovanje v mestu ali bližnji okolici. Ponudbe pod »Pod gradoma«.

ZAHVALA. Ob izgubi drage žene, mame, stare mame in babice KATARINE VODOVNIK roj. PECNIK se zahvaljujemo vsem darovalcem vencev in cvetja ter vsem, ki so jo pospremili na zadnji poti. Zalujoci: mož, hčerka z možem, vnuki in pravnuki.

Razprodaja volne

ZA ROČNO IN STROJNO PLETENJE

VELEBLAGOVNICA

TKALNICA

CELJE

VZEMITE NAJBOLJŠE

merx

kava zlata

kava

PRENOVLJENA ŠOLA

Minulo nedeljo je bilo v Gotovljah pri Zalcu slovesno. Svečano so izročili svojemu namenu na novo prenovljeno šolsko poslopje. Številni občani ter gostje, med njimi tudi podpredsednik skupščine občine Zalec, Jože Jan ter politični sekretar komiteja občinske konference ZKS, Vlado Gorišek, so se odzvali vabilu ter bili navzoči ob tej lepi slovesnosti.

Navzoče je najprej nagovoril predsednik režijskega odbora STANKO DOLAR, o pomenu obnovljene šole je spregovoril njen upravitelj DRAGO KUMER. VINKO JORDAN pa je govoril o zgodovini šolstva v tem kraju, ki je v celoti povezano s šolsko zgradbo, ki so jo letos s sredstvi iz samoprispevka obnovili in modernizirali. Jordan je s simboličnim prerezom traku izročil šolo svojemu namenu. Okoli 60 milijonov starih dinarjev je bilo potrebno za obnovo šole, ki je med drugim pridobila tudi centralno kurjavo. Za ureditev šolske okolice pa so Gotovljani še dodatno prispevali okoli 3 milijone starih dinarjev samoprispevka. V kulturnem programu, ki je bil ob slovesnosti, so sodelovali šolski otroci (zbor in recitacije) ter domači moški pevski zbor.

Obnovljena šola je za kraj, učence in pedagoške delavce brez dvoma izredno velika pridobitev.

B. STRMONIK

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT
NA V. OBRTNEM SEJMU

RAZPRODAJA

EMO POSODE NA KILOGRAME
IN SEJEMSKI POPUST DO 10%

**Mlini in
mlinarji**

Piše DRAGO MEDVED

OD JOŠTA SOTEŠKEGA

Torej, Joštov mlin ni bil samo mlin, v njem je bila tudi tkalnica in to visoko rentabilna. Klerikalni list »Slovenski dom« je nekoč pisal, »da se zbirajo v »rdečem mlinu« podtalni elementi«.

stra Cilka. No, iz tistega obdobja je znan ričet s prekajenim svinjskim mesom. Še dolga leta po tistem so o njem krožile zgodbe.

»Bilo je takole«, pripoveduje Darinka in se hudo domišljivo nasmeje, »ker so moški vedno tako pametni — rekla sem, da je dovolj ena pest kase za ričet na osebo, Apih pa je trdil, da vojak sledi — je tri pesti. Pa smo dali za vsakega tri pesti. Ričet smo kuhale v velikem loncu, v katerem smo po navadi kuhali hrano za obrabce hmelja. Ričet se je nakuhal in bolj smo ga razredčevali in jemali stran, več ga je bilo. Prišel se je celo smoditi, pa sva ga komaj ohranili v užitem stanju. Še vsa sreča, da ti nepotrebnih duhov ni bilo priključiti nepovabljenih«.

V drugi noči so se delegati razhajali in zapuščali mlin. Bili so iz vse Jugoslavije, med njimi tudi češki delegat. V sklepkih je pisalo: vojna se bliža, komunisti naprej!

Jugoslavija je pripravila velike zaloge, mlin je bil natlačen do zadnjega kotička. V spalnicah je bil strop s trami podprt, da se ne bi pod težo številnih vreč udri. Leta 1941 na veliki petek so prišli Nemci v Celje kot vrsta motno zelenih gosenic od Levca proti Medlogu. Z vrha mlina smo gledali kako se je to valilo in valilo... tišina...

Takoj naslednji dan so obkolili mlin s kordonom vojaštva. Melča ni bilo doma, Darinka je morala sama hoditi z gestapovci po mlinu. Najela si je tolmacha! Čeprav so vsi vedeli, da dobro zna nemško.

Nadaljevanje sledi

Skratka, življenje je v mlinu potekalo normalno, kar se le da, vsaj na zunanje je bilo tako videti. Domači so radi poslušali komuniste in Darinka se še posebej spominja Milana Apiha in njegove razlage komunizma ni nikoli kaj resno jemala. Trdil je, da v komunizmu ne bo nesrečnih ljudi: kdor bo bolan, pojde v bolnišnico, kdor bo zaljubljen se poroči, kajti nesrečno zaljubljen je samo tisti, ki se ne more poročiti, ker nima stanovanja; v komunizmu pa bo stanovanje imel vsak in ne bo mu treba tuliti v luno...

Luka se je rad gromko smejal, tako, kakor da mu še živ dan ni bila policija tik za petami. Duhovit pa je bil Peter Stante, včasih malce ujedljiv. Dobrodušni Buzdo (Vrunč) pa je sedel za pečo in gladil mačico in se tiho smehljalo. Vsi ti ljudje so znali biti heroji, kadar je bilo treba. Treba pa je bilo kmalu. Sledile so takomenovane »provale«. Klerikalni list Slovenski dom je namreč nekoč zapisal o »podtalnih elementih«, ki se zbirajo v »rdečem mlinu«. Toda takrat je Melč kar klical takratnega ured-

nika Skoberneta na odgovor. Seveda si je to lahko dovolil le kot kapitalist in sin veleposestnika.

No, kmalu po tistem je prišlo do »provala«. Melč se spominja takole: »Bilo je na pustni prireditvi v Narodnem domu. Sedeli smo lepo skupaj — pri eni mizi ljudje s policije, na drugi strani pa mi. Ko pa smo odhajali so policisti skoraj vse »zaznamovane« pričakali. Apih se je bil z dekletom zadržal pri Turški mački in se je za to potem pokoril v Bileči, kjer je bil dve leti robi-

jaš. Toda temu se imamo zahvaliti za prelepo napisano Bilečanko. Vrunč in Dušana Kraigherja pa sem utegnil opozoriti in po celem snegu so odšli v Gotovlje, pa tudi tisti, ki slučajno niso padli v roke policiji. Vrunč je ostal v mlinu, le bolj previden je postal.

Življenje je teklo spet normalno dalje. V hiši — mlinu, se je rodil drugi otrok — Alenčica, druga punčka. Ata iz Gotovelj so rekli: »Nič ne da, če ni fant, saj so pozreli tudi za del dobre!« Alenčico je

najbolj prepeševal Buzdo. Z otrokom v naročju je zamišljen cele večere sedel pri peči.

Tkalnice ni bilo več v mlinu. Preselili so jo v Smartno ob Paki.

Bližal se je čas partijske konference in Buzdo (Vrunč), ki je bil okrogli partijski sekretar, je bil glavni organizator. Konferenca je bila organizirana prav v mlinu. In zakaj?

Mlin je bil na samem, pa vendar silno obljuden. V hišo je prihajalo mnogo tujcev in ti niso nikoli vzbujali pozornosti, zani-

mivo, še ponoči ne, ker je bil mlin cele noči razsvetljen, saj so stroji delali neprenehoma. Za konferenco je bilo določena Silvestrova noč. Darinka in Melč sta šla silvestrovat v Evropo in bila celo noč tam, da so ju lahko vsi videli. Bili pa so problemi z izpraznitvijo mlina, namreč, v mlinu je delalo precej mlinarjev in delavcev. Na srečo so bili prazniki in so itak vsi odhajali domov. Ko sta se Darinka in Melč vračala s silvestrovanja domov ju je pri mostu ustavila straža in ker nista vedela javke, so ju tam zadržali, dokler ni nekdo pripeljal Vrunča in ta ju je pustil v mlin. Delegati so prihajali posamezno, vsa okolica mlina je bila bogato obraščena z drevjem. Medtem goščavjem so jih čakali domači organizatorji. Za delegate je bil vhod skozi stanovanje, izhod pa skozi mlin. Toda v mlinu je bilo tudi dovolj skrivališč, saj je že sama notranja zgradba mlina omogočala številne prehode. Zborovali so dva dni, konferenco pa je vodil Edvard Kardelj. V drugem nadstropju so bili pogradi, kuhali pa sta Darinka in njena se-

Takole so včasih z oslom pripeljali v mlin.

**NOVI
tednik**

40

NOVI FEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško Slovenske Konjice Sentjur Smarje pri Ješah in Zalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5 poštni predal 161; Naročnina in glasilo, Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volčand; Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič — Izdaja ga CGP »Delo« — Tisk in klisje: CGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun: 501-1-167/2 CGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00